

**EL MALTRACTAMENT
DOMÈSTIC,
UNA REALITAT ACTUAL**

Raquel Paredes Camí

Tutora: M. Cruz Pérez

08.01.2015

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	Pàg. 5-6
TEORIA	Pàg. 7-69
1. Teoria del maltractament	Pàg. 7-29
1.0. El maltractament: què és i característiques	Pàg. 7-8
1.1. Violència domèstica o maltractament	
a la llar: concepte i tipologies	Pàg. 8-14
1.2. Diferència entre intimidació i amenaça	Pàg. 14
1.3. Perfils	Pàg. 15-19
1.3.1. Perfil del maltractador	Pàg. 15-18
1.3.2. Perfil de la víctima	Pàg. 18-19
1.4. Motius d'ocultació per part de les víctimes	Pàg. 19-21
1.5. L'assetjament com a forma de maltractar	Pàg. 21-29
1.5.1. Definició	Pàg. 21-22
1.5.2. Tipologia	Pàg. 22-23
1.5.2.1. Ampliació de l'assetjament sexual	Pàg. 24-29
Què és?	Pàg. 24
Conceptes bàsics	Pàg. 25
Com es manifesta?	Pàg. 25-26
Qui pot assetjar?	Pàg. 26
Qui pot ser assetjat?	Pàg. 26-27
Efectes de l'assetjament	Pàg. 27-28
Com defensar-se	Pàg. 28-29

<u>2. El problema, com detectar-lo i com</u>	
<u>eradicar-lo: anàlisi de dos casos en detall</u>	Pàg. 30-40
<u>2.1 El maltractament psicològic: com</u>	
<u>detectar-lo, fases i com eradicar-lo</u>	Pàg. 30-38
<u>2.2. El maltractament físic: com detectar-lo i com eradicar-lo</u>	Pàg. 19-40
<u>3. L'ajuda</u>	Pàg. 41-57
<u>3.1. Quan és el moment de demanar ajuda?</u>	Pàg. 41
<u>3.2. Serveis d'ajuda i suport a les víctimes</u>	Pàg. 42-45
3.2.1. Ajudes socials per les víctimes de maltractament	Pàg. 42
3.2.2. ONG contra el maltractament, associacions i entitats	Pàg.43-44
3.2.3. Serveis telefònics contra la violència	Pàg. 44-45
<u>3.3. Procediment del GAV davant d'un cas de maltractament</u>	Pàg. 45-46
<u>3.4. Ordres</u>	Pàg. 47-57
3.4.1. Que és una ordre d'allunyament? Com funciona? Per a que serveix? Com utilitzar-la?	Pàg. 47
3.4.2. Que és una ordre de protecció? És el mateix que una ordre d'allunyament? Quines mesures engloba? Qui pot sol·licitar-la? I explicació del tràmit.	Pàg. 48-50
3.4.2.1. Model de sol·licitud d'ordre de protecció	Pàg. 51-57
<u>4. La reeducació infantil en la cultura d'igualtat</u>	Pàg. 58-61
<u>4.1. Objectius</u>	Pàg. 58-59
<u>4.2. La reeducació en la igualtat</u>	Pàg. 59-60
<u>4.3. Un bon regal (i més consells)</u>	Pàg. 60-61
<u>5. La societat està prou conscienciada</u>	
<u>del què és el maltractament?</u>	Pàg. 62-69

PRÀCTICA **Pàg. 70-88**

1. Introducció	Pàg. 71
2. La Blancaneus i els set nans	Pàg. 72-76
2.1. Argument	Pàg. 72-73
2.2. Descripció física i psicològica dels personatges	Pàg. 73-74
2.3. Sexisme en el llenguatge	Pàg. 74-75
2.4. Sexisme situacional	Pàg. 75-76
3. La Sireneta	Pàg. 77-82
3.1. Argument	Pàg. 77-78
3.2. Descripció física i psicològica dels personatges	Pàg. 78-79
3.3. Sexisme en el llenguatge	Pàg. 79-81
3.4. Sexisme situacional	Pàg. 81-82
4. La Bella i la bèstia	Pàg. 83-88
4.1. Argument	Pàg. 83-84
4.2. Descripció física i psicològica dels personatges	Pàg. 84-85
4.3. Sexisme en el llenguatge	Pàg. 85-87
4.4. Sexisme situacional	Pàg. 87-88

CONCLUSIONS **Pàg. 89-90**

LLISTA DE REFERÈNCIES **Pàg. 91-94**

ANNEXOS **Pàg.95-125**

Annex d'entrevistes Pàg.95-109

Annex de notícies Pàg.110-125

INTRODUCCIÓ

"Els crits són l'ànima dels covards", William Shakespeare

El meu nom és Raquel Paredes, i el tema que he decidit abordar en el meu treball de recerca és **el maltractament**, sobretot el domèstic.

Davant la falta d'informació que crec que se'ns facilita a hores d'ara als adolescents com jo, l'objectiu principal del meu treball de recerca és aconseguir crear un document globalitzador que inclogui una visió conceptual i generalitzada de totes les situacions de maltractament, sobretot domèstic, en les que ens podem trobar en qualsevol moment, i que quedant al rerefons d'aquest concepte, manquen de la suficient i necessària atenció degut a que el gran titular sempre sol ser el maltractament de gènere. Un document que ajudi a saber com poder detectar si una de les persones que viu al nostre voltant, properes, o no tant, a nosaltres i a la nostra vida, és susceptible de desenvolupar actituds pròpies d'un maltractador. I, de donar-se'ns el fet de trobar-nos en una situació com aquesta, saber com actuar i què es pot fer per eradicar-ho.

Paral·lelament, concretar que el motiu pel que he decidit realitzar aquest treball és perquè crec que la societat hauria de prendre un paper més actiu a l'hora de vetllar pels interessos de tots, ja que tots hauríem de pretendre aconseguir un món més igualitari i just.

Per tant m'agradaria acabar aquest projecte havent aconseguit assolir aquest doble objectiu.

Per tal d'orientar correctament aquest treball de recerca es plantegen tres hipòtesis a les quals caldrà haver donat resposta quan s'arribi al final d'aquest treball. Són les següents:

1. La societat està realment conscienciada del que és el maltractament, per tant, sabria detectar-lo en diverses ocasions?

2. La societat fomenta, durant l'etapa infantil i d'aprenentatge, la desigualtat entre sexes?

3. Es podria fer alguna cosa durant les primeres etapes d'aprenentatge dels infants per canviar la situació de desigualtat?

Així doncs, la metodologia emprada en aquest treball és la següent:

- Per tal de complementar l'aspecte més teòric de la problemàtica del maltractament:
 - Entrevista a una agent del GAV (Grup d'Atenció a la Víctima), per obtenir informació de primera mà.
 - Entrevista a una assistenta social del CIRI (Centre d'Informació i Recursos per a Dones).
 - Entrevista a familiar directa d'una dona maltractada amb resultat de mort.
- Per tal de donar resposta a la primera hipòtesi, s'ha realitzat una breu enquesta i se n'ha obtingut conclusions segons sexe i edat a partir de l'avaluació dels resultats obtinguts.
- Per tal de donar resposta a la segona hipòtesi, s'ha fet un estudi dels trets més destacats, pel que fa al "sexisme" en tres de les pel·lícules de princeses Disney: "La Blancaneus i els set nans", "La Sireneta" i "La Bella i la Bèstia",
- Per tal de donar resposta a la tercera hipòtesi: anàlisi en profunditat del paper del joc i de les accions a emprendre envers aquest.

1. TEORIA DEL MALTRACTAMENT

"La violència és la por als ideals dels altres", Mahatma Gandhi

1.0. EL MALTRACTAMENT: QUÈ ÉS I QUINES CARACTERÍSTIQUES PRESENTA

Es coneix com a maltractament l'acció i efecte de maltractar, que significa tractar malament a una persona. Així doncs, és una agressió intencionada i indeguda que provoca un dany a una altra persona. L'agressió es converteix en maltractament quan *existeix una relació en la que els participants es deuen protecció entre sí però no compleixen aquest deure*, per tant és quan diem que hi ha hagut un *tracte indegut*. I és *intencionat*, perquè no és alguna cosa que hagi passat per accident.

Per tant, el concepte "maltractament" es refereix a una forma d'agredir que pot manifestar-se de maneres diferents, i d'aquí que en resulti una ampla tipologia, que bàsicament es pot classificar en els següents grans blocs:

- Segons sobre el CÒM es desenvolupa: pot ser cultural (basat en les actituds), estructural (basat en la negació de necessitats) o directe (basat en els comportaments: per acció i/o per omissió).
- Segons sobre a QUÍNA PART recau: el maltractament pot ser físic, psicològic/emocional, sexual ó econòmic.
- Segons sobre al QUÍ recau: pot ser sobre adults (home/dona), o sobre altres col·lectius com infants, adolescents i gent gran, i s'etiqueta de gènere (ó masculista segons la legislació espanyola) quan és un baró que infringeix maltracta a algú del sexe femení.
- Segons sobre l' ON es desenvolupa: pot ser domèstic o familiar, laboral, escolar o d'altres.

Les característiques comunes són:

- Idea de superioritat de l'agressor.
- Desigualtat de poder entre l'agressor i la víctima.
- És alhora un fenomen individual que es desenvolupa dins un context social que ho tolera i ho excusa.

- Té un caràcter instrumental de dominació i control de l'agressor cap a la víctima, degut a la baixa autoestima del que agredeix.
- És un fet social: no un fet aïllat o circumstancial, és a dir, es pot donar en qualsevol capa social i podria estar afectant a qualsevol de nosaltres, o del nostre entorn, directa o indirectament.
- Està per tot arreu, fonamentalment en el context de la vida quotidiana.
- No es desenvolupa de forma natural: generalment es desenvolupa de l'aprenentatge, normalment, de situacions viscudes durant les primeres etapes de la vida, d'aprenentatge i d'assoliment i normalització de comportaments, valors morals i ètics i coneixements.
- ~ En el cas del maltractament de gènere:
 - La violència està íntimament relacionada amb el control de la sexualitat femenina.
 - La idea de superioritat envers les dones és cultural i ideològica
 - No només afecta a les víctimes sinó a totes les dones
 - Ha estat socialment tolerada i passa inadvertida fàcilment
 - Té l'origen en el patriarcat i la base en la baixa auto-estima de la part maltractant.

1.1 VIOLÈNCIA DOMÈSTICA o MALTRACTAMENT A LA LLAR: CONCEPTE i TIPOLOGIA.

Intentar abarcar el maltractament per cadascuna de les classificacions que ens podríem trobar, seria una tasca tan desitjable com poc realista, donada l'extensió del tema. El maltractament es pot classificar de moltes maneres diferents però donat el ressò de les notícies que cada dia ens arriben relacionades amb aquesta temàtica, la part teòrica d'aquest treball es centrarà en l'anàlisi més detallat del que seria la variant de maltractament més íntima i privada que és el maltractament dins la llar o violència domèstica (la violència que s'infringeix única i exclusivament dins els dominis de la pròpia llar) així doncs els tipus de maltractament en la llar poden ser:

☆ Violència contra l'home en la parella: Es refereix a aquelles accions violentes en que el rol d'agressor el pren la dona. Aquesta violència presenta diferents facetes, que van des del sexisme invers fins al menyspreu i discriminació. Actualment només se sol parlar de la violència en que la dona és la víctima, tot i així hi ha nombrosos casos de violència en que les víctimes són homes, que mai acaben de fer sortir el seu cas a la llum per por al ridícul (per tant per vergonya) o per por a la reacció violenta de la cònjuge.

☆ La violència de gènere (el maltractament que s'infringeix a la dona pel fet de ser dona):

- Violència física: És la més coneguda i pot ser percebuda objectivament per altres persones ja que habitualment deixa rastres externs perceptibles per la resta de la gent. Aquest tipus inclou tota acció que provoqui lesions i/o danys físics i que es realitzi PREMEDITADAMENT. Són un exemple les empentes, els cops amb objectes, les cremades i puntades de peu, que poden arribar a provocar fractures, hematomes, ferides, talls, lesions d'òrgans interns o lesions irreversibles, etc.
- Violència psicològica: Tota conducta que estigui orientada a la desvaloració d'una altre persona, i normalment aquest tipus de violència està afiliada amb algun altre tipus de violència. Implica la manipulació de la víctima que se sent indefensa, la dominació per part de l'agressor i fins i tot la culpa per part de la pròpia víctima. A més a més també s'hi podria incloure el control de les activitats que pot realitzar la persona maltractada per part del maltractador així com les relacions a la feina o els mitjans de subsistència. Serien maltractament psicològic les amenaces, les humiliacions, els insults, el menyspreu, la culpabilització, la indiferència davant les opinions, la feina, les necessitat i/o les activitats realitzades per la dona, etc.

- Violència sexual: S'exerceix amb pressions tant físiques com psíquiques que pretenen imposar qualsevol contacte sexual no desitjat mitjançant tres mètodes diferents;
 - L'amenaça tant implícita com explícita d'agredir o forçar a la dona si no accedeix als desitjos de la parella.
 - Pressió social. La dona ha de complir les expectatives que s'esperen del rol del seu gènere perquè és el seu deure com a dona.
 - Diferents tipus d'amenaques com infidelitats, retirada del poder econòmic o fins i tot l'abandonament.

És molt habitual que s'imposin aquests mètodes com a mesures tant de reconciliació com de mostra de càstigs. Es distingeix de la violència física perquè a més de malbaratar la llibertat física també malbarata la llibertat sexual de la dona.

- Violència social: En aquest tipus de violència l'agressor intenta evitar tot possible contacte e la víctima amb la societat que l'envolta (amics, familiars, companys de feina...) de manera que quedi aïllada i desprotegida per no tenir suports moralment forts al seu voltant.
- Violència econòmica: Pretén evitar que la víctima pugui accedir als diners, de manera que queda desvalguda i sense recursos. El maltractador s'apropia dels diners de la víctima o impedeix que aquesta treballi.

☆ El maltractament infantil:

- Per acció:
 - Maltractament físic: Qualsevol acció no accidental per part dels pares o cuidadors que provoquen un perjudici físic al menor. Podrien ser cremades, empentes, bufetades... A vegades, encara que el pare o adult a càrrec no pretén fer mal al nen, també s'interpreta com a maltractament l'aparició de qualsevol lesió

física que es produeixi per la pràctica d'algun tipus de càstig inapropiat per l'edat del nen.

Nota: A diferència del maltractament físic, el càstig físic es defineix per l'ús de la força física amb la intenció de provocar mal al menor però sense lesionar-lo, amb el propòsit de controlar o corregir una conducta.

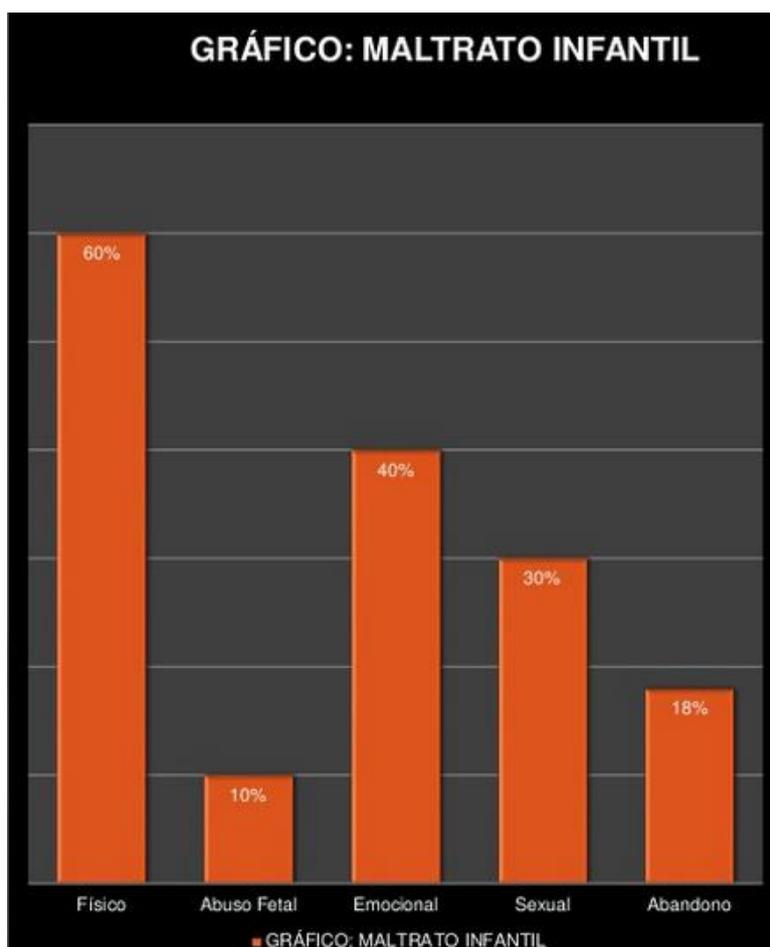
- **Maltractament psicològic:** Es refereix a provocar el mal en àrees afectives o intel·lectuals del nen afectant la seva autoestima mitjançant paraules o accions, insults, humiliacions, burles o degradacions de la integritat de l'infant. Per tant és l'acció que produeix un mal mental o emocional al nen causant-li perturbacions suficients per afectar-li la dignitat, alterar el seu benestar o fins i tot perjudicar la seva salut.
- **Abús sexual:** Qualsevol classe de contacte sexual amb un nen per part d'un familiar o un tutor adult amb l'objectiu de tenir excitació i/o gratificació sexual per l'adult. L'abús es pot fer de diverses maneres com l'excitació sexual, els tocaments, l'incest, l'estupre, el segrest, el rufianisme o la violació encara que tots són fatals pel nen i les seqüeles que arrossegirà al llarg de la seva vida.
- **Abús fetal:** Es dona quan la futura mare ingereix, deliberadament, alcohol o altres drogues estant el fetus al seu ventre. Producte d'això, el nen neix amb problemes, malformacions, o fins i tot amb dependència a aquestes drogues.

➤ Per omissió:

- **Abandonament físic:** Defugir o dilatar l'atenció de problemes de salut, fer fora de casa a un menor d'edat, no realitzar la denuncia o no preocupar-se de que el menor que ha desaparegut torni a

casa o deixar al menor sol a casa a càrrec d'altres menors serien exemples de casos d'abandonament o negligència física.

- Negligència educativa: No inscriure al menor en els nivells d'educació obligatoris per cada província o no fer el necessari per proveir l'atenció a les necessitats d'educació especial.

☆ Maltractament a la gent gran:

- Abús físic: Consisteix en la utilització de la força física contra la víctima, a la qual pot provocar-li ferides corporals, dolor físic o un deteriorament en la seva salut.

Es considera abús físic l'ús inadequat de fàrmacs, les restriccions mitjançant mesures no adequades, els càstigs físics de qualsevol tipus,

l'alimentació forçada o fins i tot la privació d'ingerir aliments sòlids o líquids.

- Abús psicològic: Es tracta de provocar dolor, terror, pànic o angoixa mitjançant actes verbals o no verbals com les amenaces, instigacions, intimidacions, humiliacions o insults. Tot i que s'ha de tenir en compte que és molt difícil detectar-lo perquè generalment passa molt desapercebut degut a la seva gran càrrega de subjectivitat que comporten els símptomes d'aquest, encara que poder ser summament greus.
- Abús sexual: Es produeix quan hi ha un contacte sexual amb una persona major de 70 anys sense tenir el consentiment d'aquest. Els atemptats contra la llibertat sexual d'aquesta com els tocaments o fins i tot la pornografia. Podrien ser abús sexual la violació, la sodomia, la nuesa forçada, la fotografia sexual explícita...
- Explotació financera o abús econòmic: Utilització abusiva o il·legal dels bens i/o immobles en que la propietat és de la persona gran. Hi ha molts casos de gent gran objecte d'aquest tipus d'explotació mitjançant pràctiques de ventes fraudulentas, estafes, conjunturals, manipulació de documents per a fins totalment aliens a la voluntat d'aquestes persones (subhastes i altres).
- Negligència: Aquesta metodologia de maltractament tracta d'un comportament nociu, intencionat o no, per part d'una persona obligada a cuidar un ancià. Es tracta del rebuig o prohibició de les necessitats bàsiques de la vida com l'aigua, el menjar, la roba, la vivenda, la medicació necessària, la seguretat i la higiene personal, etc. La negligència pot ser tant activa com passiva; l'activa està referida a la manca d'ajudes bàsiques per part del cuidador de forma conscient, en canvi la passiva tracta de l'oblit i/o l'abandonament.

- L'autonegligència: És el comportament d'un ancià que amenaça la seva pròpia vida o la seva salut. S'exclouen d'aquest tipus de maltractament els ancians competents (amb plena capacitat mental) que decideixen lliurement i amb uns arguments sòlids cometre actes que facin perillar la seva salut.
 Existeix un debat obert sobre si realment es maltractament aquell que no el provoca una persona externa, es a dir, si es realment vàlid l'automaltractament.
- Abandonament: es tracta de l'abandonament de l'atenció i les ajudes d'un cuidador a la persona gran a la que cuida.
- Vulneració dels drets: Consisteix en la prohibició, agressió i no reconeixement dels drets fonamentals tals com la dignitat y el respecte, la intimitat i la confidencialitat, la participació, la llibertat d'acció i elecció i el dret a ser cuidat.

1.2 DIFERÈNCIA ENTRE INTIMIDACIÓ I AMENAÇA

Segons el diccionari de l'institut d'estudis catalans, intimidació es l'acció de fer agafar por a algú, en canvi amenaça és l'acció d'intimidat a algú amb l'anunci de causar mal, tot i que una amenaça pot ser utilitzada sense haver d'intimidat.

En la intimidació parlem de que el maltractador fa agafar una por extrema a la víctima. A més a més la intimidació pot ser conscientment o inconscientment (si fos un nen seria comprensible) tot i que en un adult, normalment, es dona a entendre que la intimidació ha estat intencionada.

I en canvi en l'amenaça el maltractador anuncia a la víctima que li farà mal (penat per la justícia) en el mateix moment en un futur pròxim sense donar-li opció a la víctima a que pugui defensar-se.

1.3 PERFILS:

1.3.1 Perfil d'un maltractador

Normalment els maltractadors solen venir de famílies violentes, on han vist maltractar constantment, i on els han maltractat a ells també. Aquestes persones pateixen trastorns psicològics y molts d'ells utilitzen substàncies com l'alcohol i les drogues, que acaben potenciant la seva agressivitat.

Solen tenir un perfil determinat d'immaduresa, dependència afectiva i inseguretats entre d'altres; són emocionalment inestables, impacients i impulsius.

Els maltractadors habitualment traslladen l'agressivitat que han acumulat al llarg del temps, en altres àmbits, cap a les seves parelles, considerant-les com alguna cosa de la seva propietat. Dins la seva patologia apareix el penediment amb freqüència i la parella i/o víctima malinterpreta aquest penediment constant com que no tornarà a fer-ho i en canvi només és temporal, fins a la pròxima baralla.

Tendeix a ser una persona aïllada, no se sol relacionar amb la resta de la gent, i es gelós fins i tot de la seva pròpia ombra. Normalment l'autoestima la té molt baixa. Aquesta és una característica molt comuna, tenen l'autoestima arran de terra, i això els provoca frustració, i la frustració violència.

Normalment els homes maltractadors tenen unes expectatives rígides del seu rol sexual com a homes. Son els típics mascles. I el masclisme, l'únic que tapa és un gran complex d'inferioritat, per tant, de falta d'autoestima.

El maltractador (tant home com dona), al tenir l'autoestima baixa fa que intenti aparentar alguna cosa que no és. Generalment els abusadors presenten un costat més suau. La majoria solen ser educats, i n'hi ha que fins i tot són religiosos.

John Bradshaw, en un dels seus llibres (homecoming) introdueix el concepte "el nen intern", que vol dir que un nen ferit per una persona pot portar-lo a comportar-se violentament i cruel. No està acostumat a assumir la responsabilitat dels seus actes perquè sempre pensa que els culpables són els

demés. Normalment tendeix a responsabilitzar a la víctima per les seves pròpies accions. I a vegades amaga la por, inseguretat i terror que va sentir quan era petit davant d'un pare o mare que el colpejava freqüentment, amb la violència. I al arribar a l'edat adulta prefereix adoptar la personalitat del pare o mare abusador que sentir-se dèbil i espantat com se sentia quan era petit.

Altres vegades, el comportament ofensiu apareix per culpa d'una infància massa permissiva, en que els pares el complaïen en tot, fet que provoca que el nen es cregui superior davant de tothom a l'edat adulta, i a pensar que ell està per sobre de la llei i que per tant pot fer el que vulgui i abusar de qui vulgui. Creu que es mereix un tracte especial per ser qui és, millor que el que se li dóna a la resta.

A més de totes aquestes característiques, n'hi ha unes altres de bàsiques i comunes entre tots els maltractadors. Són les següents:

- Excessiu encant: Normalment els maltractadors al principi de la relació es mostren com els típics prínceps blaus dels contes de princeses. Seductors, agradables, amables, considerats i exquisits en la manera de tractar a la gent.
- Possessivitat: Mostra d'un amor incondicional, exclusiu i únic. "Ets meu/meva".
- Gelosia: Al principi la utilitza com a prova de l'exclusivitat i l'amor que sent per la parella, però a mesura que va avançant la relació, la gelosia anirà mostrant la seva cara més hostil i perillosa.
- Manipulació psicològica: Normalment el maltractador tendeix a fer-se la víctima, generar confusió en la víctima real, coaccionar-la i fer-li xantatge emocional.
- Control: Al principi de la relació comença de manera "amable", com una mostra i prova del seu amor cap a la víctima. I conforme vagi avançant la relació cada cop la controlarà més fins el punt d'arribar a controlar tots els seus moviments; el seu temps, la roba que s'ha de posar, els diners que es gasta, amb qui parla, els amics que ha de tenir, etc.

- Sentiments contradictoris: Normalment tenen sentiments oposats cap a la víctima, la necessiten i se l'estimen però senten hostilitat com a forma de canalitzar les seves carències en temps passats (infància o adolescència...). Sent afectes tant positius com negatius que ajuden al maltractador a odiar a la víctima però a necessitar-la sempre al seu costat.

Tot i així les maneres d'actuar d'un maltractador estan dividides en dos caràcters diferents:

- El caràcter Cobra:
 - És agressiu amb tota la gent del seu voltant.
 - No depèn emocionalment de cap altre persona, però insisteix en que la parella ha de fer el que ell diu o vol.
 - És molt propens a amenaçar amb ganivets o pistoles.
 - Segons es va tornant agressiu, és capaç de calmar-se internament.
 - És molt difícil aconseguir resultats mitjançant la teràpia psicològica.
 - Probablement hagi sigut acusat, en algun moment, de crim.
 - Fa un abús excessiu de l'alcohol i/o les drogues.

- El caràcter Pit-Bull:
 - Només mostra la seva violència amb les persones que l'estimen.
 - És gelós i té por a que l'abandonin (tot i que normalment no mostra aquesta por).
 - Priva la independència de la seva parella.
 - És propens a la ira, a la vigilància i a l'atac públic destinat a la seva parella.
 - El seu cos reacciona violentament durant una discussió.
 - Té potencial per la rehabilitació psicològica.
 - Probablement un dels seus pares va exercir maltractament sobre d'ell.

El maltractador amb comportament "Pit-Bull" espia a la seva parella contínuament ja que pensa que la víctima l'enganya. I totes les persones que tracten amb el maltractador creuen que és fantàstic i els i cau molt bé, excepte a les seves parelles, amb qui cada cop té una pitjor relació.

Per altra banda, el maltractador amb comportament "Cobra" normalment és un sociòpata. Normalment és fred i calculador i enganya fàcilment a la seva víctima i fins i tot pot ser un sàdic. La seva violència sorgeix de la seva necessitat patològica d'aconseguir sempre el que vol, ser sempre el que mana, i deixar clar a tothom que ell (el maltractador) és el que mana. Després de maltractar a la seva víctima físicament i haver-li inculcat tota la por possible, para aquest tipus d'abús i el substitueix per un constant maltractament psicològic, d'aquesta manera li deixa clar que ell és el que té el poder i que en qualsevol moment pot tornar a començar el maltractament físic. Aquest tipus de maltractament rarament acaba per sí sol. Tot i que el maltractador de comportament "cobra" no és dels més comuns.

1.3.2 Perfil de la víctima.

A diferència del maltractador, la víctima no sol tenir un perfil comú establert, ja que no tothom pot ser maltractador, però si que tothom pot veure's en la situació de la víctima i no saber que fer, és a dir, l'estatus o categoria social no importa en el moment de ser víctima de maltractaments. Per tant, ni el nivell d'educació, ni dels ingressos econòmics, ni de cap altre factor farà més possible, a una persona o a una altre, ser víctima de maltractaments.

Tot i així, es creu que les víctimes de maltractaments, ja n'han sigut víctimes anteriorment, i per aquesta raó tendeixen a acceptar-ho com el seu "destí", a més a més també se sol tenir en compte l'autoestima de la víctima, que normalment sol ser baixa pel fet d'haver sigut maltractada prèviament en alguna altre etapa de la vida.

Encara que és important saber que tots som vulnerables al maltractament i que per aquesta raó tots podem trobar-nos en una situació de violència haguem o no haguem viscut en la infància algun moment de violència o maltractament.

1.4 MOTIUS D'OCULTACIÓ PER PART DE LES VÍCTIMES

Quan la gent escolta notícies de maltractament, o situacions de violència, es fa preguntes del tipus; però si aquestes víctimes estan en situacions d'aquest tipus, per què no se'n van? Per què sempre amaguen aquestes situacions? etc. La resposta a aquestes preguntes és complexa, i a vegades hi intervenen altres factors que provoquen el silenci de les víctimes.

A més del vincle traumàtic creat, que manté a la víctima fortament unida al maltractador existeixen altres raons o motius que fan que la víctima no vulgui deixar el maltractador, o que vulgui però no pugui.

A vegades la víctima no es conscient del que està passant, i tapa els fets violents amb excuses com "actua d'aquesta manera perquè no està bé, té molts problemes a la feina, no ho diu en serio, l'estrès parla per ell parla per ell", o no es creu les seves pròpies percepcions, idees o pensaments; "estic exagerant, no ha sigut del tot així, només ha sigut una broma, no em facis cas, no és per tant". A vegades la víctima també tendeix a culpar-se a ella mateixa: "Si no fos tant maldestre no s'enfadaria, soc jo el/la que el fa enfadar (al maltractador)". I d'aquesta manera la víctima no s'adona que està en una situació de maltractament, perquè pensa que tot ho provoca ella, que tot es per culpa d'ella.

Altres vegades les pors i les carències de la víctima també fan que la relació no s'acabi. El fet d'infravalorar-se, pensar que cada cop te menys valor fa que la seva autoestima es vagi autoeliminant, de manera que pensa que no hi haurà cap altre que l'estimi o que la vulgui perquè ningú voldria a algú que no es capaç de valorar-se a ell/ella mateixa. Això provoca la dependència i la permanència en aquest tipus de relacions.

Normalment veuen als seus maltractadors com a les persones que en el seu moment les van salvar. Creuen que mai tindran parella perquè no són mereixedores de l'estima d'algú altre, de manera que quan apareix el maltractador, demostrant-li tot l'amor que sent per ella i dient-li tot el que l'estima, la víctima s'aferra de tal manera a la relació, que per molt que aparegui l'abús ella l'únic que vol és poder arreglar la relació, és a dir, que té esperances en que la relació anirà a millor en algun moment o altre, que només estan passant per un impàs, que ella ho provoca tot, i que per tant ha de vigilar amb la manera de fer les coses perquè el maltractador no s'enfadi, però tot hi així creu que és una relació que pot reencaminar-se, i que és la manera d'estimar-la del maltractador. Normalment tendeix a pensar que si la relació s'acaba mai trobarà algú que l'estimi com el maltractador la va estimar al principi de la relació.

La víctima ideal perquè el maltractament succeeixi és una persona que tendeix a culpar-se a sí mateixa. És una persona perfeccionista, resolutiva i que sempre es preocupa per fer el correcte, per tant, justa i que tendeix a fer-se responsable de tot el que passa al seu voltant. Necessita ordre a la seva vida i no es permet cometre errors. Tendeix a entregar-se amb intensitat a la persona que estima i no accepta favors o ajuda de la gent del seu voltant. A la feina assumeix més feina i de més responsabilitat que la resta de treballadors i per tant a la relació també assumeix és pes a l'hora de fer que funcioni i tiri endavant, de manera que això provoca que se senti responsable en major mesura que la seva parella i això provoca que encara s'esforci més perquè la relació vagi be. Se senten be quan creuen que li son útils a les seves parelles, sempre la recolzen i sempre estan quan la parella necessita ajuda, tot i que al final, al no rebre igual o més del que donen acaben sentint-se explotades i utilitzades. I al final, al veure com s'està portant el maltractador amb ella, i al veure com es porta ella amb el maltractador, és a dir, pols oposats, ella entra en una depressió, que no ajuda gens a acabar amb la relació abusiva.

Les víctimes tendeixen a ser persones molt resolutives, de manera que veuen al maltractador com una persona amb un problema i que per tant l'han d'ajudar. Això fa que la víctima encara s'enganxi més al maltractador per aconseguir

assolir el seu objectiu, ajudar-lo. El poder ajudar a la persona que té el problema, el maltractador, provoca que la víctima se senti útil, i això fa que li pugui l'autoestima. Així doncs s'aferren a la possibilitat que el maltractador es curi del seu problema i llavors podran tornar a tenir una relació genial. Tot i que, fins que el maltractador no se'n adoni que ell és el que té el problema (i no que és la víctima que és la culpable, perquè el fa enfadar) , no podrà canviar res. I normalment el maltractador pensa com pensa perquè ja ha viscut el fet de ser víctima anteriorment, i això fa que no vulgui canviar, i per tant que mai se'n adoni que és ell el que realment té el problema.

Una altre de les raons perquè no se'n van del seu costat és perquè tendeixen a treure-li importància als fets i successos violents que passen. "En realitat és una persona encantadora, jo sé que m'estima, però té un caràcter fort". A més a més, això sumat amb les mostres d'amor intermitents, fa que la víctima se senti desconcertada i que no perdi l'esperança per la relació, ni perquè el maltractador acabi amb l'abús. Quan la víctima ja té tot l'amor del maltractador, ell torna a rebutjar-la i la víctima sent una gran ansietat per tornar a recuperar-lo en el seu mode més afectuós i amorós. Els petits moments de connexió fan que la víctima recuperi l'esperança i quan el nou rebuig i maltractament apareix, la decepció i el dolor són molt intensos.

Moltes vegades, la víctima, al veure que la persona que en principi l'estima la colpeja i li fa mal, la destrueix per dins i això fa que senti vergonya a l'hora d'explicar la seva situació a tercers i això provoca que mai ho expliqui a ningú, que s'ho mengi ella com un problema individual i intern. I aquesta és una de les raons més comunes que també provoquen que la víctima no talli la relació.

1.5 L'ASSETJAMENT COM A FORMA DE MALTRACTAR

1.5.1. Definició

El verb assetjar, segons el diccionari de l'institut d'estudis catalans i la gran enciclopèdia catalana, és "l'acció d'importunar insistentment (algú) amb pretensions, preguntes, etc."

Així doncs, els diversos tipus d'assetjament tenen unes característiques comunes; el comportament ofensiu és persistent en el temps, de manera que causa ansietat a la víctima, i per tant, és un acte socialment reconegut com a inapropiat.

En l'àmbit de la psicologia, aquest terme s'utilitza per referir-se a un trastorn que pateixen algunes persones, i que les porta a espionar a la seva víctima, seguir-la pel carrer, enviar-li sms, cartes i tota mena de regals, trucar-la per telèfon, i fins i tot a escriure el nom de la víctima en murs de zones força visibles o amenaçar-la i arribar al punt de cometre actes violents contra aquesta.

La diferència que hi ha entre assetjament i maltractament, doncs, és escassa, ja que l'assetjament, és una manera de maltractar a una persona, sobretot moral i psicològicament.

Per tant definiríem l'assetjament com una obsessió de l'assetjador cap a la seva víctima (l'assetjat), per exemple el que s'infringiria com a conseqüència de la gelosia portada a l'extrem.

1.5.2 Tipologia

Hi ha diferents tipus d'assetjament. Els més comuns són;

- L'assetjament escolar o bullying: Qualsevol forma de maltractament psicològic, verbal o físic entre estudiants de forma repetida o durant un llarg període de temps.
- L'assetjament laboral o mobbing: Una persona o grup de persones de l'entorn laboral de la víctima que exerceixen una violència psicològica extrema de forma repetida i continuada durant un període de temps major a sis mesos amb l'objectiu final de destruir tant la reputació com les xarxes de comunicació, dificultar el desenvolupament de la seva feina amb normalitat i finalment aconseguir que aquesta acabi abandonant el lloc de feina.

- L'assetjament sexual: Manifestació d'una sèrie de conductes compulsives de sol·licituds de favors sexuals dirigides a un receptor (la víctima) contra la seva voluntat i consentiment. Aquest tipus d'assetjament és normalment aplicable a tots dos sexes, i fins i tot pot aparèixer en dues persones del mateix sexe, tot i que el més comú és el d'homes que es mouen en ambients laborals, acadèmics, estudiantils, i fins i tot a la pròpia llar.
- L'assetjament immobiliari: Pràctica antisocial basada en l'abús i el setge amb l'objectiu de desnonar a la persona o grup de persones que estan vivint a la casa o intentar convèncer-los de que abandonin la llar i se'n busquin una de nova.
- El ciberassetjament o ciberstalking: Us d'informació electrònica i mitjans de comunicació com els blogs, les xarxes socials, missatges de texts i whats apps, correu electrònic, etc. difamatoris per assetjar algú mitjançant atacs personals i amenaces, connotacions sexuals o etiquetes pejoratives a través del text electrònic. Aquest tipus d'assetjament pretén provocar angoixa emocional, preocupació, etc.
- L'assetjament físic o stalking: Es basa en la persecució ininterrompuda a un subjecte amb el que es pretén iniciar o continuar un contacte personal en contra de la seva voluntat.
- L'assetjament psicològic o moral: Tracte desqualificador i vexatori a una persona amb l'objectiu de desestabilitzar-la moral i psicològicament. Aquest tipus d'assetjament, és un dels més duradors en que la víctima, progressivament, va sent sotmesa a la impotència i a la incertesa, va perdent l'autoestima i la seguretat en si mateixa, sense ser conscient que està essent humiliada i que l'assetjador està vulnerant els seus drets més fonamentals. A vegades aquest assetjament pot arribar a provocar el suïcidi de la víctima.

1.5.2.1 Ampliació de l'assetjament sexual

QUÈ ÉS?

L'assetjament sexual és generalment la manifestació d'una sèrie de conductes compulsives de sol·licitud de favors sexuals dirigits a un/a receptor/a contra la seva voluntat i consentiment. Aquest tipus d'assetjament es aplicable als dos sexes, encara que predomina en els homes que es mouen en àmbits laborals, estudiantils, acadèmics o fins i tot a l'àmbit familiar.

Per exemple, el fet de fer-li un peto a una persona sense el seu consentiment explícit, es podria interpretar com assetjament sexual a l'actualitat

“Constituye acoso por razón de sexo cualquier comportamiento realizado en función del sexo de una persona, con el propósito o el efecto de atentar contra su dignidad y de crear un entorno intimidatorio, degradante u ofensivo.”

Artículo 7.2

Normalment aquest tipus d'assetjament tendeix a associar-se amb l'àmbit laboral, ja que es l'àmbit on més acostuma a passar. Per tant, l'assetjament sexual és una conducta no desitjada de naturalesa sexual en el lloc de feina, que provoca que la víctima se senti ofesa, humiliada i/o intimidada.

A més a més, tant la OIT (Organización Internacional del Trabajo) com la CEDAW (Committee on the Elimination of Discrimination Against Women) identifiquen aquest tipus d'assetjament com una manifestació de la discriminació de gènere i com una forma específica de violència contra les dones. I per tant l'assetjament sexual és una violació dels drets fonamentals dels treballadors, constitueix un problema de salut i seguretat a la feina i una inacceptable situació laboral.

CONCEPTES BÀSICS

- **Discriminació contra la dona (discriminació de gènere):**

Tota discriminació, exclusió o restricció basada en el sexe que tingui per objecte o per resultat menysprear o anular el reconeixement dels drets humans de les dones i les seves llibertats, tant com els seus drets laborals.

- **Violència contra la dona:**

Tota acció o conducta basada en la pertinença al sexe femení, que pugui tenir o tingui com a resultat la mort, el patiment físic, sexual o psicològic, així com les amenaces d'actes futurs, la coacció o la privació de llibertat; tant si es produeixen en la vida pública o privada.

La violència és la manifestació més greu de la discriminació contra les dones.

"Indemnidad frente a represalias.

También se considerará discriminación por razón de sexo cualquier trato adverso o efecto negativo que se produzca en una persona como consecuencia de la presentación por su parte de queja, reclamación, denuncia, demanda o recurso, de cualquier tipo, destinados a impedir su discriminación y a exigir el cumplimiento efectivo del principio de igualdad de trato entre mujeres y hombres."

Artículo 9.

COM ES MANIFESTA?

L'assetjament sexual pot presentar-se de diferents maneres:

- Com xantatge: Quan la víctima es condicionada amb un conseqüent benefici laboral (augment del salari, la permanència de la feina o la promoció) perquè accedeixi a comportaments de connotació sexual. Aquest xantatge pot ser explícit, és a dir, quan hi ha una proposició directa de sol·licitud sexual o coacció física per aconseguir sexe, o també pot ser implícit, quan el treballador/a no ha estat requerida sexualment però altres persones del mateix sexe, en circumstàncies

professionals semblants, milloren la seva categoria en l'empresa o salari per acceptar condicions d'un xantatge sexual, el qual incita implícitament a la seva acceptació.

- Com ambient laboral hostil: En el que dona lloc a situacions d'intimidació o humiliació de la víctima. Aquests comportaments poden ser de diferent naturalesa: física (violència física, tocaments o apropaments innecessaris), verbal (Comentaris i preguntes sobre l'aspecte, l'estil de vida, l'orientació sexual o trucades telefòniques ofensives) o no verbal (gestos de connotació sexual, presentació d'objectes pornogràfics...)

QUI POT ASSETJAR?

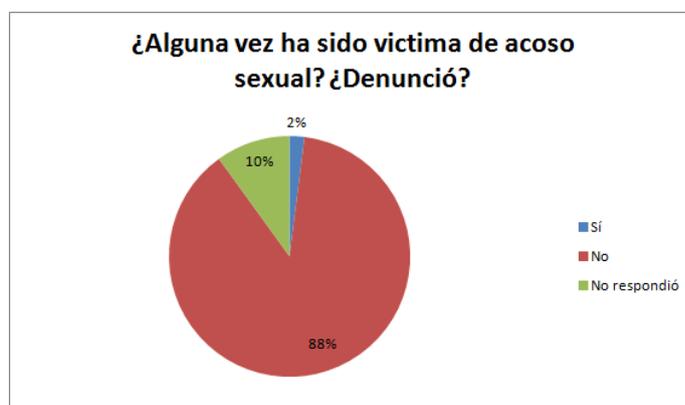
L'assetjament pot venir de tota la gent que ens envolta, però dins l'àmbit laboral, normalment aquest tipus d'assetjament prové de propietaris, directius, empleats amb jerarquia, clients, proveïdors, i companys de feina en la mateixa posició que la víctima.

Tal i com ja s'ha dit anteriorment, l'assetjador pot ser tant home com dona, tot i que estadísticament es destaca l'assetjament d'homes a dones.

Cal remarcar que l'assetjament entre persones del mateix sexe es molt recent i pràcticament ni es coneix, tot i això, apareix en les estadístiques amb una tendència ascendent.

QUI POT SER ASSETJAT?

Tant homes com dones poden ser objectes d'assetjament sexual, tot i així els estudis que s'han anat fent al llarg dels anys expliquen que destaca el sexe femení com a víctima d'assetjament.

Les investigacions mostren que el prototip de dona més vulnerable a l'assetjament sexual és la dona jove, econòmicament dependent, soltera o divorciada, i amb baixa autoestima.

En quant els homes, aquells que són més vulnerables a l'assetjament sexual són els homes joves o homosexuals, per exemple.

EFFECTES DE L'ASSETJAMENT

Por a parlar del que ha passat: La sexualitat humana, en ple segle XXI, encara segueix essent un tema tabú en la societat, i això provoca una vergonya afegida, de la que no se'n vol ni parlar ni reflexionar.

Por a la no confidencialitat i a la no reserva del fet: La publicitat dels fets en el lloc de treball, que exposa la intimitat de la víctima, objecte de l'assetjament.

La mala interpretació: El fet d'haver pogut interpretar malament els fets passats.

Pèrdua dels drets: Negació, afectació, perill o pèrdua dels drets adquirits o en expectativa.

Por a ser victimitzada: Per negligència o indiferència de qui rep la denuncia o demanda.

Desconfiança: en els mecanismes per desprestigi d'aquests o desconeixement.

Culpabilitat: Se senten culpables i es pregunten si no van ser ells mateixos els que van provocar l'assetjament sexual amb la manera de ser, la forma de vestir, o la manera de relacionar-se.

Pèrdua d'oportunitats: Pèrdua de bones condicions laborals, així com obstacles per a ascensos futurs o fins i tot acomiadaments.

Por a la crítica de la resta de companys: Pressió dels superiors i/o companys de feina per presentar la queixa interna o denuncia judicial.

Por a no trobar mitjans probatoris: Dificultats probatòries i alt cost dels tràmits posteriors.

La incomprensió dels fets: No haver entès, o entès erròniament, la diferència entre la poca traça i l'assetjament sexual, és a dir, el punt màxim de tolerància davant d'aquests dos fets.

Por a les represàlies: Por a explicar els fets reals i que no hi hagi solucions sinó més assetjament per part de l'assetjador.

Desconeixement dels drets: Desconeixement dels procediments que s'han de seguir les víctimes que es troben en cas d'assetjament.

La relació amb l'assetjador: Precisar la relació actual entre assetjador i assetjat, i tenir en compte si va haver una antiga relació entre ambdós.

COM DEFENSAR-SE

La forma d'acabar immediatament amb l'assetjament, igual que amb el maltractament, entre d'altres, és explicar tot el que esta succeint a algú, sobre tot a la gent del teu voltant, la gent que t'envolta dia a dia (família, amistats, veïns...). Normalment, les víctimes de maltractaments o assetjaments d'aquests tipus tendeixen a callar-ho tot per por a no ser cregudes o a que l'assetjador encara ho faci més, o fins i tot per vergonya, tot i així el que és més altament recomanable és explicar-ho a la gent del voltant de la víctima o gent amb més imposició que l'assetjador, en cas que sigui a la feina, a algun superior. A més a més, si la víctima se sent capaç hauria de denunciar-ho a algun sindicat o fins i tot a la policia, i buscar ajudar psicològica en alguna associació de dones que es troben en aquest cas, o psicòleg, per tornar a trobar la seva autoestima perduda i recopilar tota la força possible per fer front a aquesta situació i posar-li fre. En cas de fer la denuncia, cal saber que l'assetjament, tant el sexual com la resta, són delictes, i per tant estan penats per la llei.

Tot i això, perquè la víctima pugui denunciar la situació d'assetjament, i aquesta sigui efectiva, hauria de reunir totes les proves possibles (trucades telefòniques gravades, correus, informes psicològics...) durant l'assetjament, que demostrin l'acció delictiva de l'assetjador, per poder-les presentar a judici juntament amb la denúncia.

“Medidas específicas para prevenir el acoso sexual y el acoso por razón de sexo en el trabajo.

Los representantes de los trabajadores deberán contribuir a prevenir el acoso sexual y el acoso por razón de sexo en el trabajo mediante la sensibilización de los trabajadores y trabajadoras frente al mismo y la información a la dirección de la empresa de las conductas o comportamientos de que tuvieran conocimiento y que pudieran propiciarlos.”

Artículo 48.

En cas que la víctima no sigui capaç de fer front a una denúncia o al fet d'explicar la seva situació a la gent que l'envolta, una altre solució també seria fer-li veure a l'assetjador que la situació no pot continuar d'aquesta manera i que ha de parar. No mostrar-li por en cap moment ni deixar-se intimidar per aquest per les seves insinuacions. S'ha d'intentar conservar la calma en tot moment i mostrar-se ferm a la negativa de totes les seves pràctiques assetjadores. I intentar posar distància des dels moments en que només sembla una simple molèstia. Tot i així aquesta solució normalment no fa afecte ja que l'assetjador continuarà amb els seus actes fins que la víctima porta el cas a judici, i tot i així tampoc es garanteix l'eficàcia ja que pot ser que el jutge desestimi les proves i sobresegui el cas o l'assetjador no pari en la seva conducta ni en cas de denúncia. Malgrat totes aquestes possibilitats sempre val la pena confiar en el sistema, si més no per deixar constància de que l'assetjador va ser denunciat per tal fet, la qual cosa pot servir d'avís per altres possibles futures víctimes.

NO AL MALTRATO
venga de quien venga
SIEMPRE ESTÁ MAL

2. EL PROBLEMA, COM DETECTAR-LO I COM ERADICAR-LO: Anàlisi de dos casos en detall

"Fins i tot els problemes més complexos tenen solucions", Desconegut.

2.1 EL MALTRACTAMENT PSICOLÒGIC; COM DETECTAR-LO, FASES I COM ERADICAR-LO

Com ja s'ha explicat en anteriors apartats, existeix un tipus de violència sorda, muda, aparentment invisible; el maltractament psicològic. La majoria de les definicions coincideixen en que aquest tipus de maltractament se sol descriure com qualsevol tipus de comportament repetitiu físic o verbal; actiu o passiu, que agredeix l'estabilitat emocional de la persona de forma continuada i sistemàtica, amb l'objectiu de fer patir a la persona. També coincideixen en que aquest tipus de maltractament és el més difícil d'identificar i avaluar, per la gravetat del dany que provoca en l'estima de la víctima i la freqüència i impacte psicològic que ocasiona en aquesta.

Aquest tipus de maltractament es caracteritza pel fet de ser molt subtil, de manera que és molt difícil detectar si l'estem patint. Tot i així normalment tots els maltractadors psicològics tendeixen a utilitzar els mateixos mètodes per maltractar psicològicament.

Primerament els insults i els crits, normalment el maltractador sol tractar a la víctima de manera despectiva, menysprear les seves capacitats i ridiculitzar-la. Generalment la víctima arriba al punt de convèncer-se a ella mateixa de que la culpa d'aquestes reaccions la té ella, assumint aquestes reaccions com a normals.

També es caracteritza per patir uns zels excessius, fins a arribar al punt en que la víctima es consideri objecte d'ell com a posseïdor, a la qual controla i domina. En situacions extremes pot arribar a decidir per la víctima com s'ha de vestir o arreglar-se per cada ocasió.

Un dels objectius del maltractador també es aïllar a la seva parella (víctima). Tendeix a limitar-li el temps que ha d'estar amb els familiars i amics. I normalment realitza comentaris despectius sobre els seus vincles (en algun cas

pot posar malnoms pejoratius a les seves amistats) i fins i tot pot arribar al punt d'insultar als seus sers estimats.

El maltractament psicològic també sol caracteritzar-se per les amenaces continues que el maltractador aplica a la víctima. Amenaces que solen ser amb el fet d'abandonar-la, o inclús a arribar a la violència física, moltes vegades sol donar cops al mobiliari (taules, parets, cadires, portes...) amb la finalitat d'intimidat a la víctima.

A més a més, és comú, que la persona que maltracta psicològicament la espïi i/o controli tots els moviments que fa la persona maltractada. Pot arribar al punt de seguir-la, revisar el seu correu, els seu telèfon mòbil, entre d'altres.

També sol exercir pressió emocional i sexual i generar sentiments de culpa a la persona per aconseguir els seus objectius. Així doncs, la víctima acaba cedint a mantenir relacions sexuals amb el maltractador per por a les possibles conseqüències.

Per últim, cal dir que un maltractador psicològic, en casos extrems pot arribar a restringir en temes econòmics i laborals a la víctima. Normalment és ell el que sol controlar l'economia de la llar per evitar qualsevol tipus d'independència de la víctima. Al mateix temps, desvalora contínuament les capacitats laborals de la víctima, pressionant-la i eliminant-li l'autoestima perquè no aconseguixi assolir els seus objectius de futur professional.

Les fases del maltractament psicològic són diverses i progressives. Aquest tipus de maltractament es divideix en quatre fases diferents:

FASE 1: Desinformar a l'enemic

Impedir la comunicació a la víctima per mantenir el mite de superioritat i de control.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 1: obvia el món de la víctima i no s'hi relaciona per res, per tal de mantenir-la en un nivell més inferior que el d'ell.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Ignora el que ella diu	→ Insisteix en la comunicació
Ensordiment selectiu del que ella li diu	→ Creu que no la ha sentit
Oblit selectiu del que ell ha dit	→ Pensa que és despistat
Addicte al futbol, Internet, o feina, quan ella el reclama	→ Creu que les seves aficions o feina l'absorbeixen i no pot estar per ella

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 2: Deixa de mostrar el seu món per mantenir-se en un nivell superior. Comença a negar-li a la víctima la igualtat de decisió per no sentir-se dèbil. Evita tenir la responsabilitat dels seus actes per mantenir la seva imatge ideal.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Li mostra el menys possible de sí mateix.	→ Creu que ell és introvertit.
Es nega a discutir el que no li convé.	→ Se sent irritada i confusa.
No fa plans amb ella, no es compromet ni es responsabilitza de les tasques de la llar.	→ Se sent sola i poc ajudada i recolzada, passa la major part del temps sola.
No es defineix quan ella li insisteix amb algunes preguntes.	→ Pensa que ell no s'explica el suficient i continua insistint.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 3: Al veure que ella intenta el que sigui per mantenir una comunicació amb ell, ell augmenta la intensitat del desinterès.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Canvia de tema quan ella insisteix.	→ Intenta trencar la barrera que ell ha creat.
Utilitza un llenguatge confús	→ Creu que és un malentès, i que intentarà comunicar-se millor, així ell podrà entendre-la.
Menteix sobre sí mateix.	→ Sent que alguna cosa no funciona bé per no sap el què.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 4: Se sent assetjat, viu amb el perill de l'avanç d'ella. Al final es decideix a negar-li el poder.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Nega el conflicte entre ells: "No se del que em parles" →	Se sent cada cop més trista, angoixada i desconcertada.
Minimitza el problema de la comunicació: "Ets una exagerada" →	Es creu el que ell li diu, creu que ella és l'exagerada.
Comença a fer-la sentir culpable: "Has d'acceptar-me com soc" →	Descobreix que ell no és així amb els seus amics o companys de feina.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 5: La veu com una enemiga, creu que li ha de parar els peus perquè s'està excedint, no pot permetre-li que el qüestionant.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
La culpa de buscar discussions; "No vull discutir", "Ja tornes a atacar-me" →	Cada cop se sent més culpable, es disculpa constantment. Comença a creure que ha de tenir raó sempre.
El problema el té ella; "Ets molt sensible", "Em treus de polleguera" →	Se sent confusa. Es qüestiona a ella mateixa. "Potser té raó i sóc jo la que ha de canviar"

FASE 2: Envair el territori enemic solapadament

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 1: Pretén demostrar que la percepció que té la víctima de la realitat és falsa. Nega la versió del que ella diu creure o veure.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
La contradiu sistemàticament	Desconnecta dels sentiments de ràbia i frustració contra ell, la fan sentir culpable de traïció.
Competeix contra ella quan té una opinió pròpia	No s'atreveix a parlar ni a donar les seves opinions, tot és una discussió. Se sent acovardida.
Nega les emocions i experiències d'ella: "No pot ser que t'agradin aquestes coses"	Se sent insegura dels seus pensaments i sentiments i creu que es ella la que té el problema.
Afirma categòricament: "El teu problema és que no tens sentit de l'humor" o "No entens res!"	Intenta canviar. La seva autoestima està per terra. I se sent incompetent en tot el que fa o diu.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 2: Es dedica a redefinir la realitat d'ella, intenta mostrar-la com un ésser inferior, mancada de qualitats.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Pretén que faci totes les tasques de la llar, i a més a més la critica per com ho fa.	Mai aconsegueix la aprovació d'ell. Res és suficient per sorprendre'l.
Rebaixa els seus èxits amb menyspreu: "A qui vols impressionar?"	No la valora en res del que ella fa. Comença a desmotivar-li el fet de créixer personalment i assumir nous reptes.
La desqualifica i desacredita davant de la resta de gent	Li fa por estar amb més gent perquè això serà motiu per haver d'escoltar desqualificacions i baralles, faci el que faci. Tot es una discussió.
Saboteja les seves converses amb els altres distraient-los o burlant-se'n	Se sent menyspreada, frustrada, i inferioritzada.

FASE 3: Envoltar l'enemic

Impedir que la víctima rebi informació d'ajuda de l'exterior.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 1: Intenta i aconsegueix que ella perdi les seves amistats.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Ha anat desqualificant a tots els seus amics (els d'ella) sistemàticament.	La imatge amable d'ell nega les seves vivències amb ell.
Es mostra gelós amb el simple contacte d'ella amb algun amic.	Li agrada, creu que ell en el fons se l'estima i és la seva manera de demostrar-li.
S'enfada amb ella cada vegada que ella queda i surt amb algú.	Se sent tan malament amb ella mateixa que deixa de tenir ganes de que les seves amistats la vegin així. Acaba acceptant l'aïllament.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 2: Aconsegueix que ella deixi la feina per ell.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
La convens de que deixi la feina, per aconseguir crear-li una total dependència d'ell. Vol aconseguir empobrir-la tant econòmicament com socialment.	Somatitzacions, depressions, fòbies, etc acaben provocant que ella faci cas a les recomanacions d'ell i al final deixi la feina.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 3: Fa que al final també s'aïlli de la seva família, que la deixi de banda.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Critica la seva família, i s'encara a ells per aconseguir que deixi de veure'ls	Deixa d'anar amb la família per vergonya a més encaraments.
Tot i que normalment es mostra encantador i amable amb la família	No espera ajuda per part de la família, ell els ha captivat tot i les baralles

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 4: Controla l'economia de la casa, controla el que fa la víctima, quan entra i quan surt de casa, i quan necessita diners (bàsicament perquè li ha de demanar al maltractador).

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
Li dona el just i necessari per les despeses de la casa.	Viu miserablement.
La controla en tot el que fa; visites al metge, el que vesteix, i fins i tot e les relacions sexuals.	Se sent malament amb el seu cos. Ho amaga. Se sent avergonyida amb tota aquella situació.
Contra totes les seves sortides i entrades impedit-li que es mogui lliurement.	Quan surt al carrer se sent horroritzada.

FASE 4: Destruir l'enemic

"Aniquilar" a la víctima mitjançant la crueltat verbal més extrema del maltractador.

CONDUCTA DEL MALTRACTADOR 1: Vol destruir a la víctima, vol una completa immunitat.

<u>Maltractador</u>	<u>Víctima</u>
La insulta cruelment, i si pot, fins i tot davant dels seus fills.	Els fills o bé li perden el respecte o bé s'enfronten al pare donant-li una nova víctima (els fills).
Nega l'abús verbal: "Jo MAI he dit això!"	Se n'adona de la seva crueltat envers a ella.
La culpa d'un trastorn paranoic: "T'estàs tornant boja".	Se sent culpable i avergonyida davant de tota aquesta situació.
La tracta com una esclava que només ha de complir les ordres que ell li mana.	Acaba convertint-se en una submissa dels seus desitjos (només pensa en com anticipar-se a aquests)

Per últim, i per acabar amb aquest punt, hi ha dos coses que s'han de fer per acabar realment amb la relació i també amb el maltractament. El primer que s'ha de fer és reconèixer, reconèixer que la situació cada com va més a pitjor, i que ja és intolerable, i la segona és no perdre mai l'autoestima, això ajudarà a la víctima a fer tots els passos fins a la denúncia del maltractador, i la alliberació final, la tornada a la calma. Per no perdre mai l'autoestima alta, o per si la víctima la perd, tornar-la a desenvolupar, normalment se segueixen unes pautes que ajuden a la víctima a recuperar aquella autoestima perduda durant la relació.

Primerament la víctima ha de deixar de sentir-se malament o culpable (o quan creu que la gent del seu voltant ho pensa) quan pensa que ha comès un error o s'ha portat malament o ha fet alguna cosa que no havia de fer i se'n penedeix. Si això és cert, el que ha de fer es sentir-se responsable i prendre les mesures adequades per trobar una solució, però el que no ha de fer es sentir-se culpable ni s'ha de menysprear o castigar-se a sí mateixa.

La víctima ha de deixar de menysprear-se, criticar-se i/o castigar-se a ella mateixa, el que ha de fer és canviar aquests sentiments negatius, més fàcilment canviabls si no es menysprea a ella mateixa. També ha d'intentar no comparar-se amb la resta de gent que l'envolta i no pensar que és menys que la resta.

Ha de deixar de pensar que cometre un error o equivocar-se és signe de debilitat, i la converteix en una mala persona. Ha d'eliminar aquests mals inputs i convertir-los en valoracions i reconeixements cap a ella mateixa. Ha d'aprendre a escoltar el reconeixement de la resta del món, i que escoltar aquests reconeixements li agradi.

Ha d'aprendre a dir el que realment vol dir, aprendre que el NO no es una mala resposta, ni bona ni dolenta, tan vàlida com el Si, i per tant poder dir no quan realment no ho vol i poder dir si quan ho vulgui. I també a demanar el que vol i/o necessita.

Ha de deixar de sentir que ser feliç equival a sentir-se culpable, és a dir, aprendre a donar-se plaers sense sentir-se culpable, a estimar-se a ella mateixa, al seu cos i figura i admirar la seva bellesa. Fer-se regals i aprendre a recompensar-se, no a castigar-se. Ha de sentir que ella s'ho mereix tot perquè és una bona persona.

S'ha d'atrevir a dir el que pensa de les coses i de les relacions. I a deixar-se cuidar sense por a rebre estima i amor. I també s'ha de tractar a ella mateixa com li agradaria que els demés la tractessin.

Ha de saber construir una consciència d'èxit en lloc d'una de fracàs. Seguir la seva pròpia intuïció i arribar a tenir confiança en ella mateixa, i sentir-se bé. Aprendre a estimar-se i a cultivar pensaments de mereixement.

I sobre tot mai ha de deixar de fer-se autoafirmacions com:

- "Si que valc, valc moltíssim, clar que sí"
- "M'estimo a mi mateixa incondicionalment"
- "Tinc el dret de dir que NO als demés i no per això perdré el seu amor cap a mi"
- "Tinc dret a demanar el que vull o necessito"

2.2. EL MALTRACTAMENT FÍSIC; COM DETECTAR-LO I COM

ERADICAR-LO

El maltractament físic es caracteritza perquè està dividit en un seguit de fases, que normalment en la majoria de casos es repeteix una vegada rere l'altra. Tal i com ens mostra

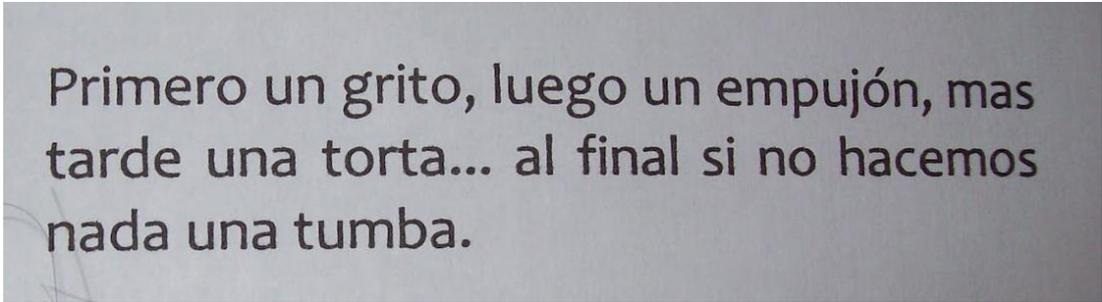
aquest mapa mental podem veure que es diferencien 4 fases diferents i consecutives. Comença la relació amb la calma, i un temps després (depenent del maltractador, de la víctima i de la relació en sí) apareix la primera fase; l'acumulació de tensió, que es basa en que els moments de tensió van en augment, a més a més la comunicació s'elimina, i la víctima sent que necessita calmar la situació. Quan ja hi ha tota la tensió acumulada arriba l'esclat de la violència, que és la segona fase. En aquesta fase abunda l'abús verbal, les baralles, les acusacions i els retrets, les amenaces i la intimidació, maltractant a la víctima físicament, emocionalment, socialment, etc. Així doncs utilitza l'esclat per culpar-la a ella de la seva reacció violenta. Després d'això ve la reconciliació (tercera fase) o "lluna de mel", moment en que l'agressor es penedeix del que ha fet i es disculpa a la víctima, la víctima el justifica (a ella mateixa i a les seves amistats properes) i al final l'acaba perdonant, creu que el maltractador no tornarà a fer-ho, se'l veu molt penedit. Tot i així es repetirà moltíssimes més vegades, amb més augment de perill per a la víctima. I per últim la última fase, que és la tornada a la calma, el moment en que l'incident de violència ha quedat en l'oblit. En aquesta fase, no hi ha cap acte de violència.

El primer per eradicar la violència globalment és detectar-la a temps, via les fases nombrades anteriorment i/o gràcies a treballadors públics santitaris com metges de capcelera, pediatres, ginecòlegs, psicòlegs o traumatòlegs (ja que tota la societat un dia o altre passa per mans d'aquests treballadors) o educacionals com professors de primària, secundària o fins i tot batxillerat i psicòlegs de les escoles (per veure si els nens estan en situacions de

maltractaments o si fins i tot són víctimes de maltractament). Tot i així, per eradicar aquest fet, cal definir la violència o maltractament com un problema de tothom. Ha de deixar de ser un problema privat i tractar-lo com un aspecte públic. Per més que les víctimes vegin que només és un assumpte de parella, no ho és pas, és un problema social de primera magnitud i que afecta la societat en general.

Per aconseguir-ho cal rebutjar i eliminar les explicacions i teories que afavoreixen la renúncia a l'acció, i tendeixen a les explicacions biològiques i genètiques de la violència. Si es justifica la violència amb l'agressivitat de la naturalesa humana o s'explica l'aparició com un efecte de l'alcohol o altres substàncies tòxiques. Si es culpa la pobresa, la marginació o fins i tot l'actitud de submissió d'algunes víctimes, i es confon la raó de la violència amb els factors que moltes vegades l'acompanyen, és i serà molt difícil de combatre-la.

També s'ha de tenir molt en compte que la violència és una actitud apresada al llarg de la vida i que per tant es pot modificar. Així doncs, serà possible eradicar el maltractament en el moment en que comencem a socialitzar als nens i nenes en contra de la violència (tant física com psicològica) i a reeducar els adults pel que fa a la igualtat entre homes i dones (de l'edat que siguin) i el caràcter il·legítim de recórrer a la violència per resoldre els conflictes. Tot i així aquest camí cap a un món més igual i millor necessita la voluntat política de fer-ho, la solució i el lideratge suficients per reconèixer el problema i adoptar les mesures necessàries per eradicar-lo, des de l'arrel (otorgació de rols en funció del sexe).

Primero un grito, luego un empujón, mas tarde una torta... al final si no hacemos nada una tumba.

3.2 SERVEIS D'AJUDA I SUPORT A LES VÍCTIMES.

3.2.1 Ajudes socials per les víctimes de maltractament.

A cadascun dels ajuntaments de cada població d'Espanya hi ha localitzat un departament anomenat Serveis Socials, format com a mínim per un psicòleg i un treballador social. Així doncs, les seves funcions són, informar a les víctimes sobre: els seus drets, la denuncia, on i com presentar-la; les ajudes econòmiques disponibles; els recursos socials existents i procurar accés a tractaments mèdics, psicològics, socials i jurídic-criminològics, per aconseguir el màxim de proves per aconseguir una ordre del tribunal que pugui protegir a la víctima del maltractament i del maltractador.

La Fundació Alia2, que treballa contra la pornografia infantil i els perills dels menors a Internet.

L'estat disposa, també, de serveis econòmics per a les víctimes de maltractament, en aquest cas la RAI (Renda Activa d'Inserció). Té una normativa específica regulada pel Real Decret 1369/2006, 24 de novembre. Per aconseguir aquesta ajuda cal: acreditar la condició de víctima de violència de gènere o domèstica, estar aturat o inscrit com a demandant de feina i subscriure el compromís d'activitat, ser menor de 65 anys, no conviure amb l'agressor, no tenir ingressos propis superiors a 483,98€ al mes, que la suma dels ingressos mensuals obtinguts per cada membre de la família dividit entre tots els membres de la família no superi els 483,98€ al mes, i no haver sigut beneficiari de tres RAI anteriorment (ja que la RAI s'esgota a les 3 anualitats, de 426€ al més cada anualitat).

I a més a més cadascuna de les comunitats autònomes del país disposa de les Rendes d'Integració, que es poden demanar a la seguretat social de cadascuna de les comunitats autònomes.

I com a cas especial, cal mencionar que l'ajuntament de Granollers, Mataró, Mollet, entre d'altres disposen d'un grup d'ajuda, el CIRD, que és un servei de referència per a les dones del municipi, on l'objectiu és donar resposta a les demandes d'atenció i informació així com avançar en la igualtat real entre dones i homes.

3.2.2 ONG contra el maltractament, associacions i entitats.

Dins del nostre país, i a la resta de països del món existeixen una sèrie d'associacions, entitats i ONG destinades a la no violència i a la igualtat entre les persones. Així doncs, a Espanya n'existeixen de molt diferents però totes amb l'objectiu d'eradicar el maltractament de persones cap a persones, entre elles;

La MUM, Mujeres Unidas contra el Maltrato, és una associació espanyola, que va ser fundada el 2010 amb l'objectiu de trobar una societat "Equa"; equilibrada, equànime, equilateral, equitativa i equivalent.

La MAEVE, associació contra la violència de gènere, que neix fruit de la preocupació de dones davant del greu problema del maltractament contra la dona en la nostra societat i la insuficient i ineficaç resposta dels poders públics i la intenció de prevenir, denunciar i recolzar a les víctimes.

A Catalunya l'ICD, Institut Català de la Dona amb l'objectiu fonamental de treballar amb més eficàcia per afegir accions innovadores i preventives dins de les polítiques socials. En aquest sentit, una de les prioritats fonamentals, la incorporació transversal de la perspectiva de gènere en totes les polítiques socials, per evitar qualsevol forma de discriminació per raó de gènere.

La FAPMI, Federació d'Associacions de Prevenció al Maltractament Infantil, amb la prioritat de convertir-se en un punt de trobada i nexa d'unió de totes les persones, professionals i entitats que treballen a favor de la infància i de l'adolescència i, especialment, en la prevenció del maltractament infantil i d'adolescents.

La fundació ANAR, Ajuda a Nens i Adolescents en Risc. La seva missió és atendre als nens i adolescents que els truquen, i ajudar-los amb els seus problemes i/o inquietuds, protegir-los i enfortir-los d'una forma integral en totes les seves necessitats, fent-los partícips de la solució dels seus problemes. I vincular-se amb el sistema educatiu promovent que els nens i adolescents aconseguixin majors nivells de reflexió i l'entesa de la seva realitat per eradicar la violència i afavorint la comunicació i el bon tracte.

L'ACIM, Associació Catalana per a la Infància Maltractada, amb l'objectiu de defensar i difondre els drets dels infants, combatre activament el maltractament infantil promovent actuacions adreçades a evitar-los i pal·liar-los, i per últim, vetllar per les necessitats dels infants.

L'associació d'homes maltractats d'Espanya, amb l'objectiu de brindar recolzament i assistència completa a tots els homes espanyols que pateixen maltractament, sobre tot per les seves parelles o ex parelles dones.

L' IGUALES 3.0, homes maltractats, que és un blog que explica el maltractament cap als homes, i a l'associació on un home pot adreçar-se en cas de patir maltractaments de qualsevol tipus, la associació d'homes maltractats, i també al Facebook una pàgina anomenada Apoyo a los hombres maltratados olvidados por la ley de violencia de género.

I finalment, la pàgina de Facebook Apoyo a los hombres maltratados olvidados por la ley de violencia de género, que pretén defensar també els drets dels homes maltractats que han quedat desemparats perquè la Llei de violència de gènere es centra únicament en les agressions a les dones.

3.2.3 Serveis telefònics contra la violència.

El 016 és un telèfon nacional de marcació ràpida que ofereix informació i assessorament jurídic en matèria de maltractament. Qualsevol víctima de maltractament pot trucar-hi sense por ja que la trucada no queda registrada a la factura telefònica i a més a més les dades que pugui donar per accedir a aquest servei són totalment confidencials, de manera que ningú s'assabenta de la trucada.

Si la víctima esta en un moment de perill, o creu que esta en un moment de perill, pot trucar al 112, que es el servei d'emergències. Telèfon que intenta ser l'assistència més immediata possible en les demandes dels ciutadans de tot el país que es troben en una situació de risc personal o col·lectiu.

El 900 900 120, que és la línia d'atenció contra la violència masclista. És el telèfon al que s'ha de trucar si una dona es troba en una situació de violència

masclista, o enviar un correu a l'adreça 900900120@gencat.cat. Es tracte d'un servei confidencial i gratuït operatiu les 24h del dia de l'Institut Català de les Dones.

També existeix una altra línia telefònica, el 900 100 009, de la Comisión para la investigación de malos tratos a mujeres. Que és un servei per a l'atenció a les dones, anònim i específic per maltractaments.

Així doncs el telèfon més important i global, és a dir, per a tothom i al que tothom hi pot acudir és el 112, emergències, i el 016 per a informació.

3.3 PROCEDIMENT DEL GAV DAVANT D'UN CAS DE MALTRACTAMENT

El GAV pot intervenir de quatre maneres diferents en una situació de maltractament, i a més a més segueix quatre passos en el procediment per a la resolució de la situació. Pot intervenir en quatre fases diferents: la trucada, la denuncia, l'ordre judicial i/o l'actuació d'ofici dels mossos d'esquadra.

La trucada a través del 088 (el centre nacional de denúncies) o a través del 112 (emergències) feta per la mateixa víctima, pels veïns, per la família o per altres testimonis. La denuncia, que pot ser feta tant per la pròpia víctima, com per veïns, testimonis, associacions, el propi agent que parla amb una víctima, o fins i tot la família, tot i que es desaconsella totalment ja que normalment quan la família denuncia és perquè veuen la situació i no volen que la víctima pateixi, per tant la víctima no està preparada per denunciar i això provoca que ella mateixa es posi en contra dels seus familiars per defensar al maltractador, normalment creient que ella mateixa pot solucionar el problema, o simplement per vergonya. L'ordre judicial, amb la qual s'ha de presentar tot un recull d'informació per poder aconseguir-la com per exemple informes mèdics (de quan hi ha la situació de violència), informes del centre educatiu on estan escolaritzats els fills (en cas que n'hi hagi), declaracions i/o informes dels serveis socials i finalment informes de la fiscalia. I per acabar l'actuació d'ofici dels Mossos d'Esquadra.

Així doncs, quan el GAV intervé segueix quatre passos (normalment), començant des de zero, el primer és l'assistència a la víctima, mitjançant l'assessorament i l'oferiment d'un advocat d'ofici per a l'assessorament fiscal de la víctima, i/o l'acompanyament de la víctima a un centre sanitari en cas de que hi hagi hagut maltractament instants previs a l'assistència de la víctima a una comissaria dels Mossos. En segon lloc es recull la denúncia, s'informa a la víctima dels seus drets, se li pren declaració, se li dona la opció de sol·licitar l'ordre de protecció, i finalment s'acompanya a la víctima al seu domicili. En tercer lloc, en cas que la víctima no pugui anar al seu domicili perquè viu amb el maltractador, en cas que es localitzi al maltractador es procedeix a la detenció d'aquest, per altre banda, en cas que no se'l localitzi se li busca un allotjament d'urgència a la víctima, com les cases d'acollida, que són, només, per situacions extremes com; que els serveis socials estiguin tancats, que la víctima no tingui cap altre casa on allotjar-se i no es localitzi al maltractador, o que hi hagi una situació de por extrema. I finalment la remissió de l'atestat policial al jutjat competent, que pot ser el jutjat de violència a la dona, o bé el jutjat de guàrdia per violència domèstica.

A més a més cada vegada que arriba una víctima de maltractament a la comissaria dels Mossos d'Esquadra, el GAV obra un expedient d'investigació, el qual pot fer-li un seguiment a la víctima que posseeix una ordre de protecció, en que fa un control de la vigència de l'ordre de protecció i a més a més fa una valoració de la protecció policial, la qual pot ser de nivell 1 (protecció 24h), de nivell 2 (concertació d'horaris entre els agents i la víctima) o de nivell 3 (a requeriment de la víctima). I també pot fer-li un seguiment a la víctima que no posseeix una ordre de protecció, la qual se li pot fer un seguiment i un contacte periòdic, un assessorament del futurs processos judicials i/o una derivació a altres serveis assistencials.

3.4 ORDRES:

3.4.1 Que és una ordre d'allunyament? Com funciona? Per a que serveix? Com utilitzar-la?

L'ordre d'allunyament és la resolució d'un jutge en que ordena a una persona, en aquest cas al maltractador, que es mantingui allunyada d'una altre persona, en aquest cas la víctima, o un lloc, podent-se fixar la distància a la que ha de mantenir-se allunyat i el temps el qual durarà l'ordre.

En el cas que es descobreixi, o es pugui justificar mitjançant proves sòlides, que el maltractador ha desobeït l'ordre la policia, aquí a Catalunya els Mossos d'Esquadra, el detindrà i es podrà presentar càrrecs penals en contra d'ell.

L'ordre d'allunyament es una mesura que solemnement pot acordar un jutge ja que suposa una restricció de la llibertat per la persona a la que se li ordena acatar-la, ja que se la priva de poder acudir a actes o llocs on estigui la víctima, tant si és per assetjar-la com si és un fet casual.

Aquest tipus d'ordres s'assoleixen per jutges per protegir a les víctimes de violència domèstica o de gènere, així com en tots els casos en que el jutge cregui que hi ha una amenaça en que es pugui produir un delicte contra la vida d'alguna persona, la seva integritat física o per motius sexuals contra una altre persona.

A més a més l'ordre d'allunyament habitualment pot anar acompanyada per altres mesures com per exemple la consideració de la persona en perill com a "persona especialment protegida", i per tant això significa una atenció especial per part de la policia i la fiscalia, per intentar evitar que els fets de l'amenaça s'acabin produint realment.

Aquesta ordre, doncs, és un paper que se li dona a la víctima, perquè si en algun moment es veu en una situació de perill pugui acudir a la policia i ensenyant aquest paper la policia passarà a la detenció del maltractador directament.

3.4.2 Que és una ordre de protecció? És el mateix que una ordre d'allunyament? Quines mesures engloba? Qui pot sol·licitar-la? I explicació del tràmit.

L'ordre de protecció és una resolució judicial que ordena la protecció d'una víctima de violència de gènere i per tant que existeix una situació real de risc per a tal. Així doncs ordena la seva protecció mitjançant l'adopció de mesures cautelars civils i/o penals, a més a més d'activar les mesures de protecció social i assistència necessàries.

Així doncs, pretén que a través d'un ràpid i senzill procediment judicial davant del Jutjat d'Instrucció, les víctimes de violència domèstica puguin obtenir un estatut integral de protecció que compregui mesures civils, penals i assistencials i de protecció social.

Per la qual cosa podem dir que l'ordre d'allunyament i l'ordre de protecció no són el mateix, ja que l'ordre de d'allunyament forma part de l'ordre de protecció. L'ordre d'allunyament és, doncs, una ordre que obliga a estar el maltractador a uns metres de distància de la víctima, i l'ordre de protecció és una ordre que engloba la obligatorietat de mantenir el nombre de metres de distància establerts, la no comunicació, etc.

Les mesures que engloba aquesta ordre es divideixen en mesures penals i en mesures civils. Les penals són:

- Privatives de llibertat.
- Ordre d'allunyament.
- Prohibició de comunicació.
- Prohibició de retornada al lloc del delictes o a la residència de la víctima.
- Retirada d'armes o altres objectes perillosos.

I les civils són:

- Atribució de l'ús i la possibilitat de gaudir de l'habitatge.
- Règim de custòdia, visites i comunicació amb els fills (en cas que en tinguin).

- Prestació d'aliments.
- Mesura de protecció al menor per evitar un perill o perjudici.

A més a més també disposa d'unes mesures d'assistència i protecció social establertes en l'ordenament jurídic, tant estatal com autonòmic.

Les persones que poden sol·licitar-la són diverses; la víctima; qualsevol persona que tingui algun tipus de relació de l'article 173 del Codi Penal amb la víctima; el ministeri Fiscal; el jutge d'ofici, que pot acordar-la; i finalment, les entitats o organismes assistencials, públics o privats que tinguin coneixement de l'existència d'algun dels delictes o faltes de violència domèstica, que hauran de posar-los immediatament en coneixement del Jutge de Guàrdia o Fiscal amb l'objectiu que el jutge pugui incoar o el fiscal pugui instar el procediment per a l'adopció de l'ordre de protecció.

Tot i així, les mesures civils hauran de ser demanades expressament, o bé per la víctima o el seu representant legal (l'advocat), o bé pel fiscal, en cas que existeixin fills/es menors o incapaços.

I finalment el tràmit, en que primerament es fa la sol·licitud, que s'haurà de remetre de forma immediata al Jutge de Guàrdia o al Jutge de Violència Sobre la Dona, durant les hores d'audiència, si aquest resulta competent. Un cop el jutjat de guàrdia rep la sol·licitud convoca una audiència urgent on hauran de presentar-s'hi: la víctima, el sol·licitant (en cas que no sigui la víctima), l'agressor i finalment el Fiscal. L'audiència, doncs, haurà de celebrar-se en un termini màxim de 72 hores i és on es prendrà declaració de les dues parts per separat. Així doncs, durant la mateixa, el Jutge adoptarà les mesures necessàries per evitar la confrontació entre l'agressor i la víctima, els seus fills i la resta de membres de la família (tant d'una part com de l'altra).

Un cop celebrada l'audiència, el Jutge dictarà la Interlocutòria, que si és estimatòria, acordarà mesures de protecció de la víctima (que ja han estat prèviament esmentades). Aquestes mesures tindran una vigència o duració de 30 dies i a més a més, si durant aquests 30 dies s'incoés a instància de la víctima o del seu advocat un procés de família davant del Jutge competent, les mesures adoptades a l'ordre de protecció continuaran en vigor durant els 30

dies posteriors a la presentació de la demanda. En aquests 30 dies el Jutge Civil de Família o, el Jutge de Violència sobre la Dona haurà de ratificar-les, modificar-les o deixar-les inefectives.

L'ordre de protecció serà inscrita al Registre Central per a la protecció de les víctimes de la violència domèstica, on s'haurà de fer constar igualment si queda inefectiva.

Finalment l'interlocutòria de l'ordre de protecció es comunicarà a la víctima, a l'agressor, al fiscal, a les administracions públiques (punt de coordinació) i a la policia o les forces de seguretat.

3.4.2.1. Model de sol·licitud d'ordre de protecció

FORMULARIO SOLICITUD ORDEN DE PROTECCIÓN

13/03/2013

MODELO DE SOLICITUD DE ORDEN DE PROTECCIÓN

FECHA:

HORA:

ORGANISMO RECEPTOR DE LA SOLICITUD

Nombre del organismo:

Dirección:

Teléfono:

Fax:

Correo electrónico:

Localidad:

Persona que recibe la solicitud (nombre o número de carnet profesional:

ASISTENCIA JURÍDICA

¿Tiene Vd. abogado/a que le asista? Sí No

En caso negativo, ¿desea contactar con el servicio de asistencia jurídica del Colegio de Abogados para recibir asesoramiento jurídico? Sí No

VICTIMA

Apellidos:

Nombre:

Lugar /Fecha Nacimiento:

Nacionalidad:

Sexo:

Nombre del padre:

Nombre de la madre:

Domicilio¹.*

¿Desea que permanezca en secreto?

Teléfonos contacto²:

¿Desea que permanezca en secreto?

D.N.I. nº

N.I.E. nº
ó Pasaporte nº

¹En caso de que la víctima manifieste su deseo de abandonar el domicilio familiar, no se deberá hacer constar el nuevo domicilio al que se traslade, debiendo indicarse el domicilio actual en el que resida. Asimismo, el domicilio no debe ser necesariamente el propio, sino que puede ser cualquier otro que garantice que la persona pueda ser citada ante la Policía o ante el Juzgado.

²El teléfono no debe ser necesariamente el propio, sino que puede ser cualquier otro que garantice que la persona pueda ser citada ante la Policía o ante el Juzgado.

SOLICITANTE QUE NO SEA VÍCTIMA

Apellidos:		Nombre:
Lugar /Fecha Nacimiento:		Nacionalidad:
Sexo:		
Nombre del padre:	Nombre de la madre:	
Domicilio:		
Teléfonos contacto:		
D.N.I. nº	N.I.E. nº ó Pasaporte nº	
Relación que le une con la víctima:		

PERSONA DENUNCIADA

Apellidos:		Nombre:
Lugar /Fecha Nacimiento:		Nacionalidad:
Sexo:		
Nombre del padre:	Nombre de la madre:	
Domicilio conocido o posible:		
Domicilio del centro de trabajo:		
Teléfonos contacto conocidos o posibles		
Teléfono del centro de trabajo:		
D.N.I. nº	N.I.E. nº ó Pasaporte nº	

RELACIÓN VÍCTIMA- PERSONA DENUNCIADA

<p>¿Ha denunciado con anterioridad a la misma persona? Sí ☐ No ☐</p> <p>En caso afirmativo, indique el número de denuncias:</p> <p>¿Sabe si dicha persona tiene algún procedimiento judicial abierto por delito o falta?</p> <p> Sí ☐ No ☐</p> <p>En caso afirmativo, indique, si lo conoce, el o los Juzgados que han intervenido y el número de procedimiento.</p>
<p>¿Qué relación de parentesco u otra tiene con la persona denunciada?</p>

SITUACION FAMILIAR**PERSONAS QUE CONVIVEN EN EL DOMICILIO**

<u>Nombre y apellidos</u>	<u>Fecha Nacimiento</u>	<u>Relación de parentesco</u>

DESCRIPCIÓN DE HECHOS DENUNCIADOS QUE FUNDAMENTAN LA ORDEN DE PROTECCIÓN (Relación detallada y circunstanciada de los hechos)

Hechos y motivos por los que solicita la Orden de Protección³.

Último hecho que fundamenta la solicitud

¿Qué actos violentos han ocurrido con anterioridad, hayan sido o no denunciados, contra personas (víctima, familiares, menores u otras personas) o cosas?

¿Alguno ha tenido lugar en presencia de menores?

¿Existe alguna situación de riesgo para los menores, incluida la posibilidad de sustracción de sus hijos o hijas?

¿Tiene el agresor armas en casa o tiene acceso a las mismas por motivos de trabajo u otros?

³ En caso de que la solicitud de orden de protección se presente ante las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, este apartado podrá ser sustituido por la toma de declaración de la persona denunciante en el seno del atestado.

¿Existen testigos de los hechos? (En caso afirmativo, indicar nombre, domicilio y teléfono).

¿Y otras pruebas que puedan corroborar sus manifestaciones? (Así, por ejemplo, muebles rotos, líneas de teléfono cortadas, objetos destrozados, mensajes grabados en contestadores de teléfono, mensajes en móviles, cartas, fotografías, documentos ...)

¿En qué localidad han ocurrido los hechos?

ATENCIÓN MÉDICA

¿Ha sido lesionado/a o maltratado/a psicológicamente?

¿Ha sido asistido/a en algún Centro Médico? Sí No

¿Aporta la víctima parte facultativo u otros informes médicos o psicológicos?⁴ Sí No

En caso de no aportarlo, indicar centro médico y fecha de la asistencia, si ésta se ha producido.

⁴ En caso afirmativo, únase una copia del parte como anejo de esta solicitud

MEDIDAS QUE SE SOLICITAN:

MEDIDAS CAUTELARES DE PROTECCIÓN PENAL

- En caso de convivencia en el mismo domicilio de la persona denunciada ¿quiere continuar en el mencionado domicilio con sus hijos o hijas, si los/as hubiere?

Sí No

- ¿Quiere que la persona denunciada lo abandone para garantizar su seguridad?

Sí No

- ¿Quiere que se prohíba a la persona denunciada acercársele? Sí No

¿Y a sus hijos o hijas? Sí No

- ¿Desea que se prohíba a la persona denunciada que se comunique con Vd?

Sí No

¿Y con sus hijos o hijas? Sí No

MEDIDAS CAUTELARES DE CARÁCTER CIVIL⁵

- ¿Solicita la atribución provisional del uso de la vivienda familiar?:

Sí No

- Régimen provisional de custodia, visitas, comunicación y estancia de los hijos o de las hijas.

¿Tiene hijos o hijas menores comunes? Sí No

En caso afirmativo, indique número y edades.

¿Desea mantener la custodia de sus hijos o hijas? Sí No

¿Desea que su cónyuge/ pareja tenga establecido un régimen de visitas en relación con sus hijos o hijas? Sí No

⁵ Estas medidas civiles solamente pueden ser solicitadas por la víctima o su representante legal, o bien por el Ministerio Fiscal cuando existan hijos menores o incapaces y precisan para su establecimiento su petición expresa.

- Régimen provisional de prestación de alimentos.

¿Interesa el abono de alguna pensión con cargo a su cónyuge / pareja para Vd. y/o sus hijos o hijas? Sí No

En caso afirmativo, ¿a favor de quiénes?

Si la anterior respuesta es afirmativa, ¿en que cuantía valora las necesidades básicas de los/as precisados/as de dicha pensión?

En caso de riesgo de sustracción de menores ¿quiere que se adopte alguna medida cautelar al respecto?

OTRAS MEDIDAS ¿necesita obtener algún tipo de ayuda asistencial o social?

- ¿Tiene la víctima un trabajo remunerado? Sí No

En caso afirmativo, indique la cantidad mensual aproximada que percibe, si la conoce.

- ¿Trabaja la persona denunciada? Sí No

En caso afirmativo, indique la cantidad mensual aproximada que percibe, si la conoce.

- ¿Existen otros ingresos económicos en la familia? Sí No

En caso afirmativo, indique la cantidad mensual aproximada, si la conoce.

SI LO DESEA, PUEDE INFORMARSE SOBRE EL SERVICIO TELEFÓNICO DE ATENCIÓN Y PROTECCIÓN PARA VÍCTIMAS DE LA VIOLENCIA DE GÉNERO (ATENPRO) EN EL NÚMERO GRATUITO 900.22.22.92

JUZGADO AL QUE SE REMITE LA SOLICITUD:

A RELLENAR POR EL ORGANISMO EN EL QUE SE PRESENTA LA SOLICITUD

(Firma del o de la solicitante)

INSTRUCCIONES BÁSICAS

- 1. No resulta imprescindible contestar todas las preguntas, aunque sí es importante hacerlo.**
- 2. Una vez cumplimentada esta solicitud, debe entregarse una copia a la persona solicitante. El original debe ser remitido al Juzgado de guardia de la localidad o, en su caso, al Juzgado de Violencia sobre la Mujer, quedando otra copia en el organismo que recibe la solicitud.**
- 3. Si la víctima aporta parte médico, denuncias anteriores u otros documentos de interés, serán unidos como anejos de la solicitud,**

4. LA REEDUCACIÓ INFANTIL EN LA CULTURA DE LA IGUALTAT

"La humanitat posseeix dues ales: una és la dona y l'altra l'home. Però fins que las dues ales no estiguin igualment desenvolupades, la humanitat no podrà volar", Desconegut.

4.1. OBJECTIUS

En aquest apartat analitzarem les bases de recolzament de la hipòtesi 3 per tal de valorar-la acuradament i donar-li resposta.

La reeducació infantil en la cultura de la igualtat, o no sexista, implica diferents objectius, d'entre els quals els més importants són:

- Reconèixer les desigualtats i discriminacions que existeixen en la societat: en els anuncis, en les revistes, en la vida quotidiana, en la música que escoltem, etc.
- Intentar eliminar les desigualtats que entre les persones, sobretot en els processos d'educació dels nens, ja que és en aquesta etapa en la que, encara que sembli que no se n'adonen de res, perceben tots els *inputs* que els arriben sobre aquelles coses que els envolten (tant si són igualitaris com si no ho són), els rols de cada gènere (la mare cuina i el pare treballa; les diferents feines estipulades per a cada gènere...), etc.
- Per tant: cal acceptar i tenir en compte que, tant a través de la intervenció intencionada com a través de la no intencionada, es transmeten valors.
- Donar importància als valors fisicoestètics femenins (*mujer florero*) però sense infravalorar la resta de valors com: intel·ligència, responsabilitat, grau d'implicació, integritat, etc.
- Afavorir la transformació dels gèneres, garantint que les conductes, actituds i sentiments siguin vàlids i estiguin disponibles tant per nois com per noies. (plorar com a signe de debilitat, i per tant acció destinada al gènere femení)

- Ser conscients de les capacitats que tenim per canviar el món i tornar-lo més igualitari.
- Finalment, apostar pel desenvolupament integral de les persones, fomentant al màxim les capacitats de cada nen i/o nena, però sobre tot sense oblidar l'educació basada en els valors igualitaris.

4.2. LA REEDUCACIÓ EN LA IGUALTAT

El desenvolupament, l'estimulació i la socialització dels infants també es realitza a través de les joguines, que transmeten valors, cultura i emocions que seran clau per a quan siguin adults.

Per això cal recordar que si un nen juga amb una caseta de nenes o una nena amb un camió o amb un cotxe, aquest fet no determina la seva sexualitat. Que no es tracta de que les nenes hagin de jugar amb cotxes o camions i els nens amb cuinetes i nines, sinó permetre que ambdós sexes gaudeixin, indistintament, de totes les joguines.

A més a més, s'ha de fomentar el fet que els infants juguin junts, comparteixin els seus jocs i joguines, i aprendre a cooperar, respectant-se els uns als altres amb les seves semblances i diferències.

Caldria evitar expressions com per exemple "no juguis a això que és de nenes", "no ploris que ets un campió i plorar és de nenes", "això és de nens", "a quin esport jugues? a futbol? molt bé, la dansa i la música és de nenes!" o "el color blau pels nens, i el color

rosa per a les nenes eh?"

ja que s'ha de tenir en compte que a través de les expressions que verbalitzen els adults, o la gent del seu entorn, es transmeten valors sexistes.

Juguets para hacer volar su imaginación...

Juguets para que se vayan acostumbrando...

En estas navidades pendiente con los regalos a los niños

por Lucia Lopez

De fet, si es prohibeix jugar als infants amb joguines o jocs que es consideren de l'altre sexe, involuntàriament se'ls limita el desenvolupament individual i el creixement personal per la vida adulta, per tant, habilitats tan importants com: expressar els propis sentiments, tenir cura de la llar i de les persones, cuinar, prendre decisions, tenir una vida saludable, moure's pel món de forma independent, ser autosuficients, etc, que seran tan necessàries per quan siguin grans i iniciïn el seu camí per la vida sols, es perdrà en el moment en que se'ls transmet aquests tipus de missatges sexistes.

4.3. UN BON REGAL (I MÉS CONSELLS)

Les joguines i els jocs, per si mateixos no son sexistes, el que és realment sexista és el missatge que es pot transmetre quan son regalats(des).

Així doncs, un bon regal és aquell que no fa diferències entre nens i nenes, aquell que permet a tots els infants gaudir, divertir-se i aprendre mentre hi juguen

Així doncs és recomanable que els jocs ajudin a promoure les capacitats i habilitats personals dels infants i els seu desenvolupament futur pel seu propi futur. Així doncs, que afavoreixi la cooperació entre ells en lloc de la rivalitat, ja que és la cooperació l'habilitat que s'està tornant tan important en el món laboral.

També són bons regals tots aquells que facin feliç a qualsevol nen sense tenir-ne en compte ni la raça (ja que no han sigut ells que han escollit el lloc on néixer), ni el sexe (que ja ha deixat de ser un bon argument per discriminar des de la infància). I a més a més que estimuli la curiositat, la imaginació i, finalment, la creativitat.

S'ha de tenir en compte que l'educació a través del joc gaudeix d'un potencial infinit i que dissortadament cal estar molt a l'aguait per tal de mantenir-lo neutre, ja que tant la mare com el pare són models de transmissió de valors. Així doncs, s'ha d'aconseguir que els infants se sentin lliures per experimentar

amb el que necessitin i, mai, limitar-los per allò que tradicionalment s'ha assignat a homes i dones, és a dir, els rols de cadascun dels sexes

Cal evitar joguines o jocs que incitin a la violència o que, un cop més, facin distinció sexista, i mai oblidar que les joguines han de servir per divertir-se i aprendre.

I finalment, des d'un punt de vista més tècnic, també caldria assegurar-se de que tot joc/joguina cal que mostri el distintiu "CE", que és la garantia de que compleix la normativa comunitària pel que fa a la seguretat.

Per tant i per concloure, hauríem d'afirmar que hi ha molt recorregut a fer pel que fa a conscienciació de la importància del joc en les primeres fases de creixement dels infants i de la gran importància de les actituds dels adults envers aquest moment fonamental de la vida i l'evolució del nen.

En conseqüència i ampliant aquesta conclusió: els canvis caldria extrapolar-los i fer-los d'aplicació legal en els àmbits regulatoris del món de la publicitat, creant un òrgan independent que avalués els missatges envers al sexisme, que d'ella se'n desprenen.

5. LA SOCIETAT ESTÀ PROU CONSCIENCIADA DEL QUE ÉS EL MALTRACTAMENT?

Per arribar a una conclusió fiable respecte a aquesta hipòtesi (hipòtesi 1) he confeccionat una enquesta, consistent en 8 preguntes de les quals podem diferenciar 3 grans blocs:

- Bloc 1: 5 preguntes (1, 2, 5, 6 i 7) referenciades a missatges (detecció del maltractament psicològic): 3 preguntes per detectar el maltractament psicològic entre adults (sub-bloc 1: 2, 5 i 6) i 2 preguntes per detectar l'infantil (sub-bloc 2: 1 i 7).
- Bloc 2: 2 preguntes que consisteixen en exposició de fets: 1 per analitzar la detecció del maltractament físic en la parella - 3- i 1 per analitzar la detecció del maltractament a la gent gran -4- ; i per finalitzar,
- Bloc 3: 1 pregunta sobre creences (assumpció del concepte/realitat del sexisme).

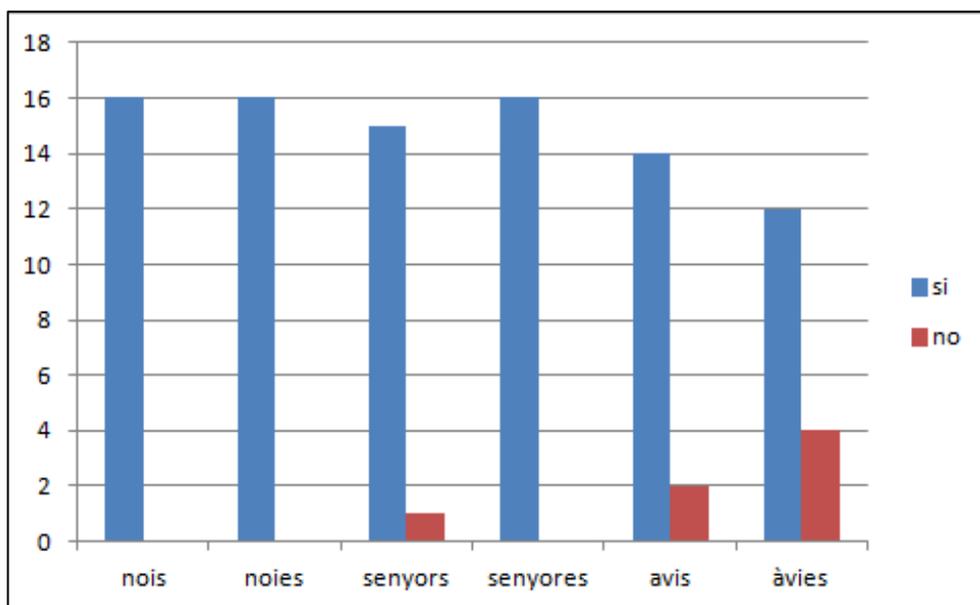
Per tal de garantir la neutralitat de l'efecte del factor edat, aquesta enquesta s'ha passat a 3 col·lectius diferents de la societat, que comprenien els següents trams d'edat: joves (de 15 a 25 anys), els adults (de 26 a 59 anys) i la gent gran (de 60 a 90 anys). I més a més, per garantir la neutralitat de resultats pel que fa al propi factor "sexe", l'enquesta s'ha passat al mateix nombre de representants del sexe femení com del masculí.

De l'anàlisi dels resultats obtinguts s'han extret les conclusions que es recullen seguidament.

RESULTATS OBTINGUTS a les PREGUNTES SOBRE MISSATGES (bloc1)

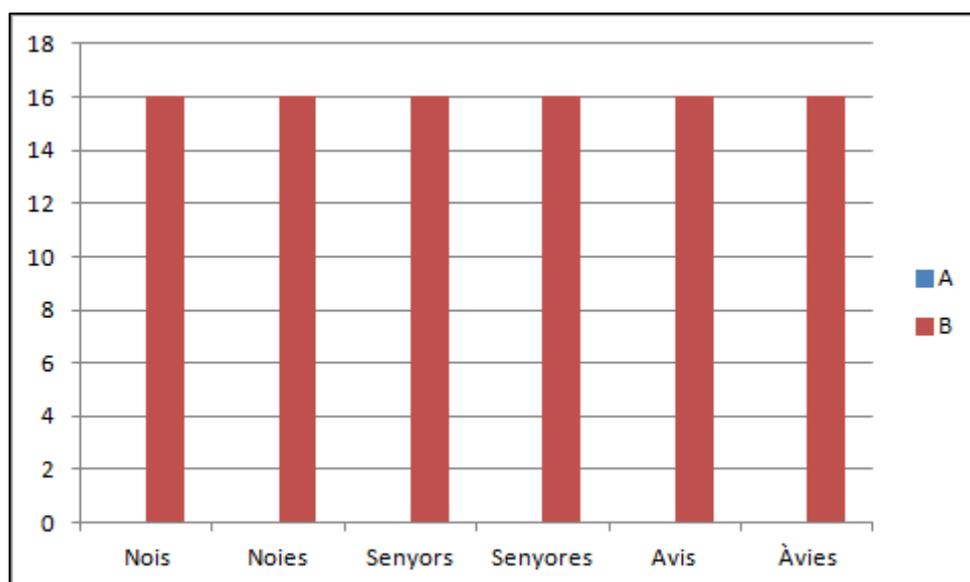
Sub-bloc 1: Maltractament psicològic adult

Pregunta 2: **Si una persona li diu a una altra persona "Tu estigues callat que ets un inútil que no sap fer res" l'està maltractant?**

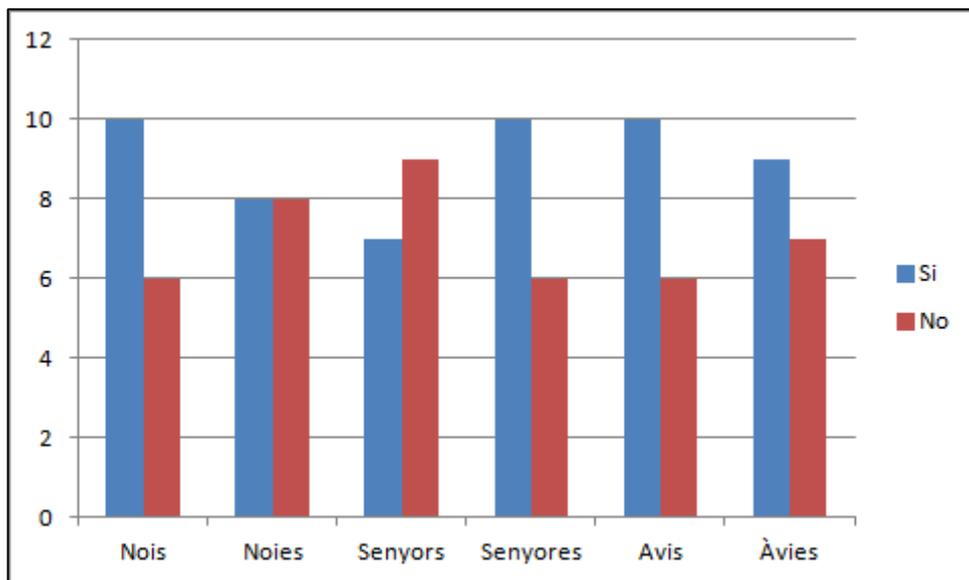

Pregunta 5: **Quina de les dues opcions es tracta de maltractament:**

- a) **Que el teu novio/a et digui "vigila moltíssim perquè en aquesta festa normalment la gent va molt borratxa".**
- b) **Que el teu novio/a et digui "No m'agrada que quedis amb el teus amics, sempre hauries d'estar amb mi perquè jo et cuido millor, i perquè sense tu jo no soc ningú".**

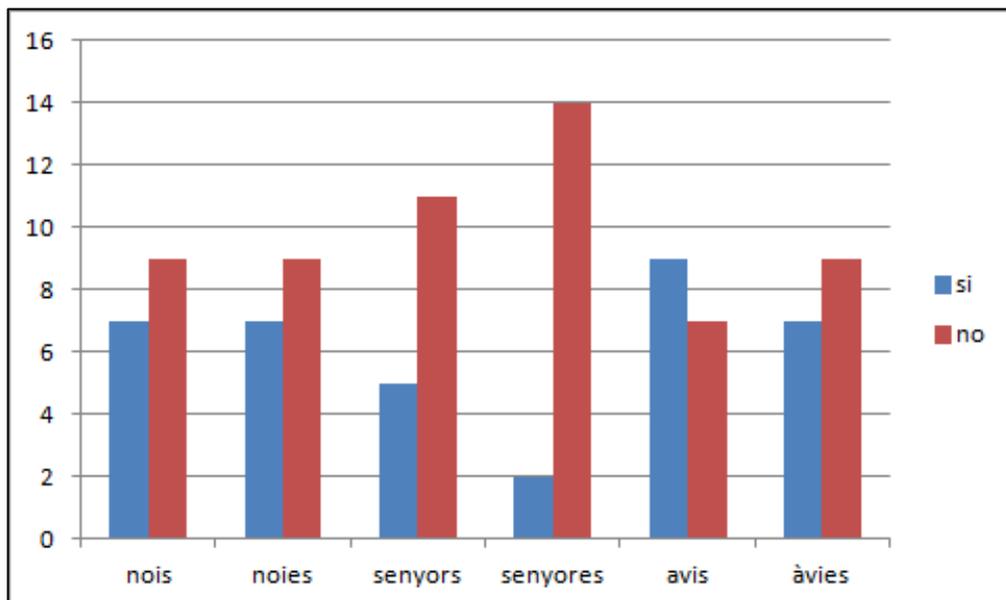

Pregunta 6: **Si la teva parella vol saber insistentment on estàs, que fas, amb qui estàs, etc, t'està maltractant?**

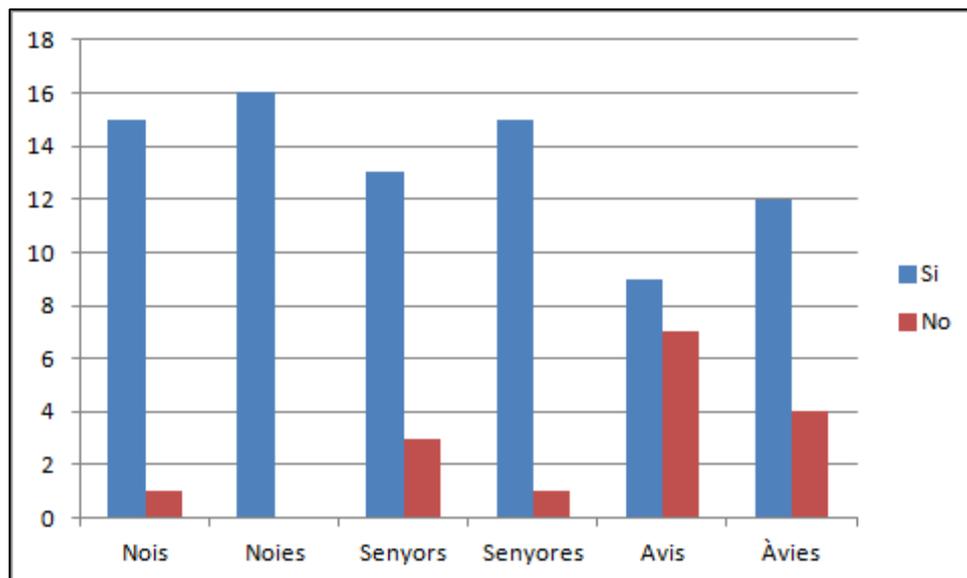

Sub-bloc 2: Maltractament psicològic infantil

Pregunta 1: **Penses que si una mare li diu sovint al seu fill "Tantes coses que he fet per tu i així m'ho agraeixes?" l'està maltractant?**

Pregunta 7: Si un dels teus pares et diu cada dos per tres "Ets tonto", "No saps fer res", "Ets un egoista... Es tracta de maltractament?"

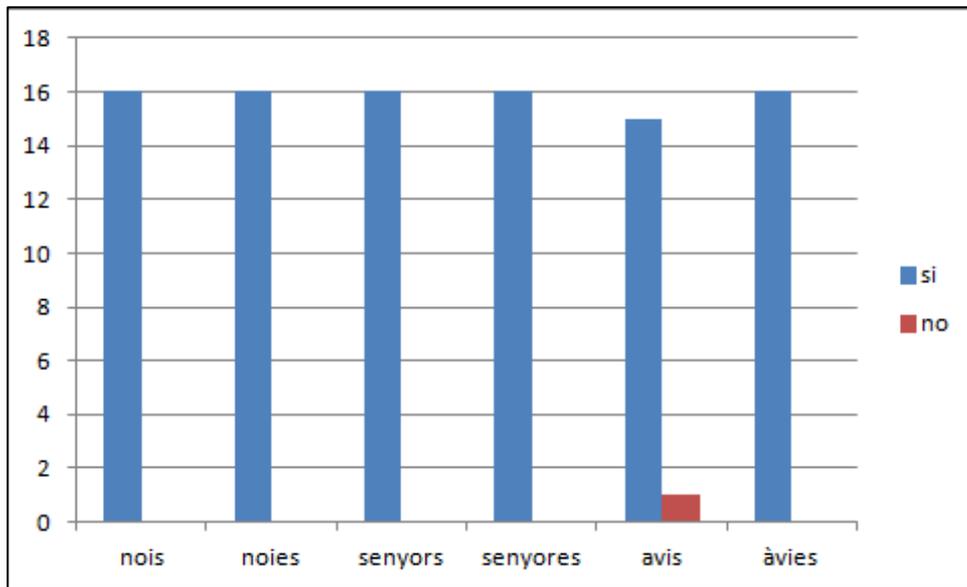
S'observa que les respostes a les dues primeres preguntes sobre maltractament psicològic adult (la 2 i la 5) estan bastant clares: s'observa clarament com la societat detecta bé el maltractament psicològic (només en 7 casos del total consultat de 96 individus, pel que fa al 50% del contingut analitzat en aquest bloc, no s'ha arribat a detectar el maltractament) . En canvi, pel que fa a les respostes obtingudes a l'última pregunta sobre maltractament psicològic adult (basat en la insistència/assetjament -pregunta 6), queda clar que sembla configurar-se una zona bastant més confusa en la que costa detectar si en una parella, la insistència d'un dels components per controlar l'altre mitjançant el fet de voler saber constantment on està, amb qui està, i què fa, és també maltractament psicològic o no l'és.

Tot i així, sembla que les respostes a aquest sub-bloc de preguntes del bloc 1, són les que estan més clares, perquè a l'hora d'observar les respostes a les preguntes referents al maltractament psicològic infantil (sub-bloc 2 dins del bloc 1), observem que els resultats del si i el no estan força més igualats, sobretot pel que fa a la pregunta 1, en la que fins i tot el No sobrepassa el si, i per tant, es veu clarament com la gent enquestada té normalitzats els missatges basats en els retrets (possiblement perquè els escoltin normalment - en cas dels nois i noies- o perquè els pronuncien amb major freqüència -com

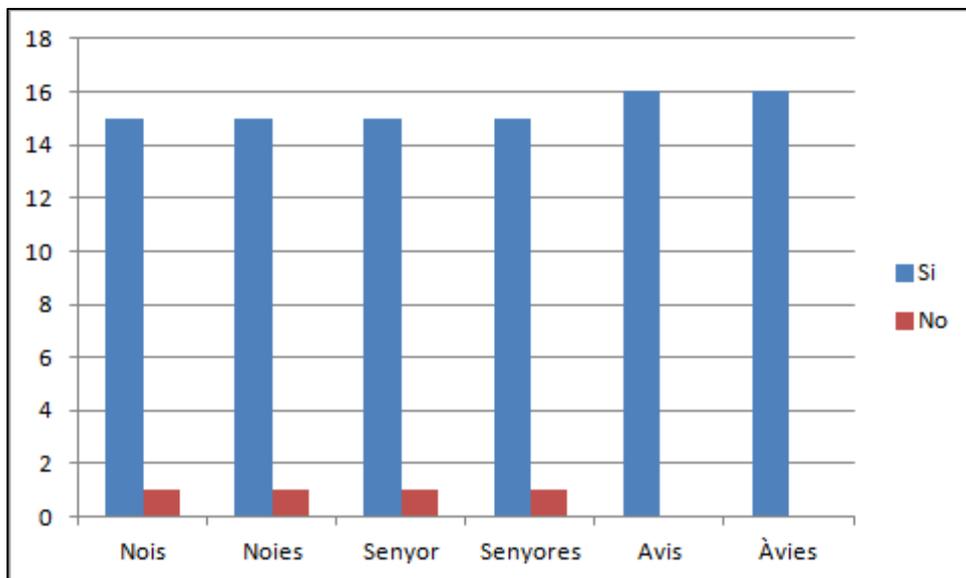
és el cas dels adults possiblement degut al fet de ser pares/mares- i en el cas dels avis s'observa també resultats igualats, tot i que en aquest cas el resultat és afirmatiu per la majoria dels avis mentre que per les àvies és negatiu, la qual cosa podria voler dir que en la seva època, com les dones eren les que es cuidaven de la criança dels nens, possiblement varen ser les que més utilitzaren aquest tipus de retrets envers a ells i els seus marits, mentre que els homes, eren receptors d'aquesta tipologia de missatge. Finalment, en la pregunta 7 observem com els joves detecten força be aquest tipus de maltractament (possiblement perquè el pateixen amb més freqüència) però en canvi com més gran és l'edat dels enquestats menys detecten aquest tipus de maltractament perquè són els que l'utilitzen més sovint, i per tant el tenen normalitzat.

RESULTATS OBTINGUTS a les PREGUNTES CONSISTENTS EN EXPOSICIÓ DE FETS (maltractament físic):

Pregunta 3: **Si una dona pega a un home l'està maltractant?**

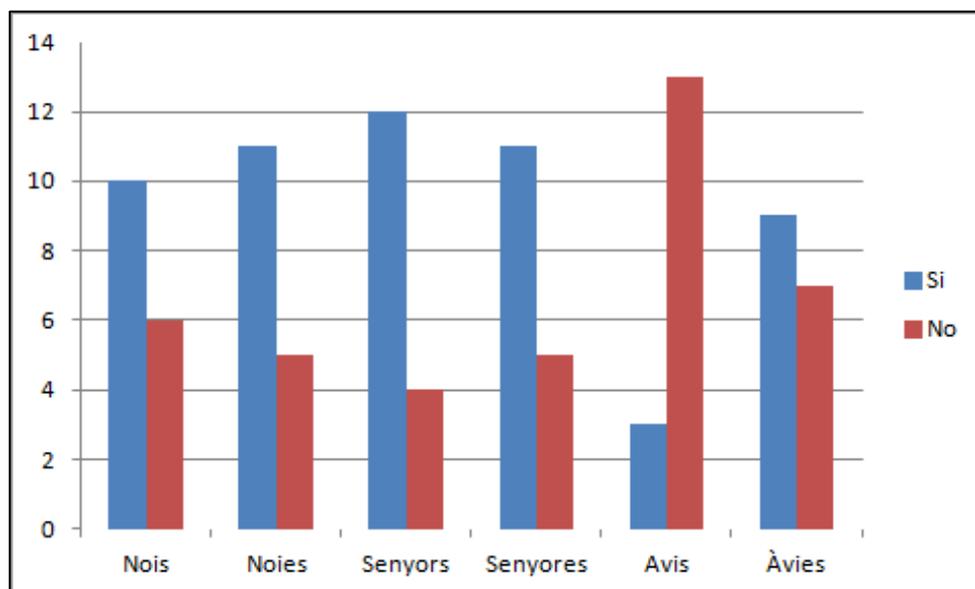
Pregunta 4: **Si a un avi/a l'obliguen a fer totes les tasques de la llar sense que ell/a vulgui, l'estan maltractant?**

De l'anàlisi de les respostes obtingudes a aquest bloc de preguntes s'observa que es percep molt millor i més ràpidament el maltractament físic que no el maltractament psicològic (gràfics anteriors). Tot i així també es pot veure com és més fàcilment detectable el maltractament físic en la parella que el maltractament adreçat a la gent gran, possiblement perquè és del que més se'n parla, que el maltractament físic a la gent gran, pel que més d'una persona s'ha plantejat que la situació esmentada no comportava maltractament, possiblement perquè és un tipus de maltractament recentment tipificat, la detecció del qual està encara en fase molt incipient, i això provoca cert desconeixement per part de la societat. Per tant la conscienciació davant de qualsevol realitat parteix de l'observació del fet en qüestió i de la seva tipificació. Igualment cal destacar que el col·lectiu més sensible a afirmar que hi ha maltractament pel que fa referència a la pregunta sobre obligar a la gent gran a realitzar les tasques de la llar, és precisament el col·lectiu que suposadament patiria aquesta agressió. O sigui que d'això podríem extreure'n que de l'existència de qualsevol tipus de maltractament en serà més conscient aquell col·lectiu que el pateix.

RESULTATS OBTINGUTS a les PREGUNTES REFERIDES A LES PRÒPIES CREENCES

Pregunta 8: **Creus que les pel·lícules de les princeses Disney són sexistes?**

En aquesta pregunta observem dos blocs diferenciats de respostes oposades: mentre per part del col·lectiu dels joves, tant nois com noies, i per part del col·lectiu dels adults, tant senyors com senyores, s'aprecia una considerable consciència de la presència del sexisme en aquestes pel·lícules (tot i que possiblement no sigui degut tant al coneixement dels matissos sexistes, que més endavant s'analitzaran, sinó al fet de creure que ho són perquè ho han escoltat d'algú altre i s'ho han cregut). Es pot constatar que aquesta tendència progressa de forma creixent amb l'edat pel que fa al sexe masculí, mentre que pel que fa al sexe femení es manté. No obstant s'aprecia un canvi bruscat en el col·lectiu de la gent gran del sexe masculí (fet que podria ser possible perquè en l'època dels que ara són avis, aquestes pel·lícules encara no existien, i probablement, quan van aparèixer, aquest col·lectiu ja estava immers en l'edat adulta, fet que fomentaria la visualització ara d'aquestes pel·lícules únicament per les àvies en companyia de les seves nétes, en contraposició els avis quedarien exents, ja que probablement tampoc els propis nets hagin vist aquestes pel·lícules, i per tant explicaria la conclusió que es confirma pel col·lectiu gent gran del sexe masculí, pel qual la resposta generalitzada, sobre si existeix sexisme a les pel·lícules de les Princeses Disney, és que no.

PRÀCTICA

INTRODUCCIÓ

Per tal d'arribar a una conclusió fiable respecte a la segona hipòtesi, formulada a l'apartat "introducció" d'aquest treball de recerca, és a dir: La societat fomenta el sexisme o la desigualtat entre els sexes? S'ha decidit desenvolupar la part pràctica analitzant en profunditat els trets sexistes més destacats existents a tres pel·lícules de princeses de Walt Disney, aquestes són: "La Blancaneus i els set nans", "La Sireneta" i "La Bella i la Bèstia".

Per poder completar amb èxit aquesta pràctica ha sigut imprescindible veure les pel·lícules unes quantes vegades per detectar sobretot les frases sexistes pronunciades per cadascun dels personatges, i els detalls i matisos que fàcilment es passen per alt, la qual cosa no es sinònima de carència d'importància ni d'impossibilitat d'anar calant en la "psique" dels més menuts.

A més a més, també s'ha inclòs un apartat de "sexisme situacional" on s'han analitzat les diferents situacions "no educatives", sinó més aviat "adoctrinadores" (quant a com han de comportar-se les senyoretetes). Segons l'IEC el sexisme és la ideologia que defensa la divisió de la societat per raó de la diferència dels sexes i el manteniment d'unes normes de comportament que corresponen a aquesta divisió. Partint d'aquesta definició, s'entén el sexisme situacional com aquelles accions (sense llenguatge verbal) que marquen a un individu, fent-lo semblar inferior o superior a un altre. Per exemple la plorera fàcil de les dones en comparació amb la força dels homes.

Així doncs, per cadascuna de les pel·lícules s'analitzarà: l'argument del film; la descripció, tant física com psicològica dels personatges; el sexisme en el llenguatge i el sexisme situacional.

2. LA BLANCANEUS I ELS SET NANS

2.1. ARGUMENT

La Blancaneus és una noia jove preciosa, que viu amb la seva madrastra. Però un dia la madrastra li pregunta al seu mirall màgic que qui es la noia més maca de tot el poble, pensant-se que li respondrà que la noia més guapa del poble és ella, però no, el mirall li diu que la més maca és la Blancaneus. Així doncs, la madrastra tota enfurismada li diu a un caçador de la cort que vagi al bosc a matar-la i d'aquesta manera, ella tornarà a ser la noia més bonica de la vila.

Però quan el caçador es troba amb la Blancaneus no té el valor suficient per matar-la, es massa bonica, així que la obliga a amagar-se al bosc perquè la seva madrastra vol matar-la, i si se n'adona que el caçador no l'ha matat la madrastra el matarà a ell, així que la Blancaneus s'amaga a una casa on viuen set nans, que no tenen ningun tipus d'ordre ni hàbits de neteja, però que l'acullen amb molta amabilitat.

Així doncs, quan el caçador torna del bosc li ensenya a la madrastra el cor d'un xai, i llavors la madrastra tota contenta li torna a demanar al mirall qui és la noia més bonica del poble, però el mirallet torna a respondre-li que la noia més bonica continua essent la Blancaneus.

D'aquesta manera la madrastra esbrina que la Blancaneus segueix viva, i decideix enginyar un pla per matar-la ella mateixa. Aquest pla, doncs, consisteix en disfressar-se de velleta per fer-li menjar una poma enverinada. La Blancaneus, pena d'innocència es menja la poma de la velleta i cau morta pel verí de la poma. Quan arriben els set nans s'adonen que la noia és morta i entre plors la posen en un cub de vidre ple de flors per poder adorar-la.

Finalment passa per allà un príncep que no sap el que ha passat, i s'enamora de la Blancaneus,

però com que està morta decideix fer-li un petó per acomiadar-se, i amb aquest petó d'amor vertader la Blancaneus es desperta i s'enamora del seu príncep. Llavors ella i el Príncep s'acomaden dels nans i marxen cap al castell, on viuran feliços per sempre més.

2.2. DESCRIPCIÓ FÍSICA I PSICOLÒGICA DELS PERSONATGES

Blancaneus és el personatge principal de la història. Simplement en el nom ja porta implícit l'ideal de bellesa de la Grècia Antiga que tant agrada a Walt Disney. Durant els primers minuts de la pel·lícula, el creador la descriu amb les següents paraules:"[...] Els seus llavis són vermells com les roses, el seu cabell negre com el carbó y la seva pell blanca com la neu." (03'30"), així doncs, quina nena no voldria pintar-se els llavis de vermell o tenyir-se el cabell de color negre? Tot i que el problema no està en que les nenes vulguin canviar de *look*, sinó que està en el fet que només vulguin canviar per agradar-li a algú altre o per ésser acceptades en un grup.

A més a més és una noia que sap cantar molt bé, de fet se'ns ven el mite que totes les noies bones, correctes i boniques (com és ella) han de saber-ho fer, no només per cultura sinó que moltes vegades és un requisit imprescindible per trobar l'amor.

La Blancaneus és també un personatge molt innocent. Té el paper d'una noia que no té gaire experiència en el món exterior, i per tant, on més demostra la seva innocència és quan accepta menjar-se la poma d'una persona que no coneix.

És una noia que sap netejar, i té un gran sentit de l'ordre, de fet, és ella qui posa ordre a la casa dels 7 nans només arribar, per poder assegurar-se que els que visquin en aquella casa la deixaran quedar-se. També és, doncs, el personatge que en lloc d'ensenyar als nans com recollir i ordenar la casa, ho fa per ells, de manera que acull el rol de serventa, i també un rol maternal, ja que és ella qui els obliga a banyar-se i també qui accepta explicar-los un conte perquè s'adormin.

Els **set nans**, com ja s'ha dit anteriorment, són molt desordenats i no tenen ningun tipus de cura amb la seva higiene personal. Son homes. Però amb l'arribada de la Blancaneus, senten que tornen a tenir una mare, tot i que més que una mare és una cridada que els fa el menjar, els neteja la casa, etc. Tot i així senten debilitat per aquest personatge femení.

La **madrastra**, és un personatge malvat i envejós, de fet, en les escenes en que apareix se l'acompanya amb efectes musicals i visuals tètrics, amb la finalitat de provocar por i tensió en l'espectador.

A més a més, està obsessionada amb ser la més bonica i per tant la idea de saber que existeix un ésser més bonic que ella li molesta.

Per tant, si aquesta pel·lícula fos realment educativa li donaria més importància a valors com l'amistat, la solidaritat, l'autoestima, etc, en lloc de donar-li tanta importància a la bellesa.

I finalment el **príncep**, que és un home atractiu, i que per suposat, també canta bé. Cal destacar que sempre parlem d'un príncep, és a dir, una persona ben acomodada (sobretot econòmicament). A més a més també cal tenir en compte que entre ell i la Blancaneus sorgeix l'amor a primera vista, una espurna d'amor des del primer moment en que es veuen.

El príncep, doncs, apareix com l'element unificador de tota l'acció: la Blancaneus espera al bosc a que el seu príncep vingui a buscar-la. I per tant, torna a aparèixer el rol del personatge masculí com a personatge indispensable per trencar l'encanteri i per tant salvar al personatge femení.

La pel·lícula acaba amb la tornada del príncep i la Blancaneus al palau del príncep, però no es veu cap rastre de la convivència entre ells dos, com si Walt Disney intentés donar a entendre que el matrimoni és, doncs, la garantia de la felicitat eterna.

2.3. SEXISME EN EL LLENGUATGE

El primer fragment que cal analitzar és pronunciat per la Blancaneus quan entra a la casa dels set nans: "Per què mai han netejat aquesta casa...? Creieu que

la seva mare...? (S'espanta al pensar-ho) Pot ser no tenen mare!" (17'00"). Així doncs, aquest és un missatge que dona a entendre que les mares són les que netegen i posen ordre a la casa, però també les que s'encarreguen de l'educació dels seus fills. D'aquesta manera torna a aparèixer la distinció de rols segons el sexe, les dones, doncs, s'ocupen de les feines de la llar, i els homes de les feines fora d'aquesta.

Uns segons més tard pronuncia: "Ho se, netejarem la casa i els sorprendrem i després potser em deixin quedar-me a casa seva." (17'11"). Demostra en aquest comentari que netejar és el preu que ha de pagar la Blancaneus perquè la deixin quedar-se a la casa, és a dir, ser útil pels homes de la casa, netejant, que és el que culturalment sap fer. Podem veure la mateixa situació quan els nans arriben a la casa la Blancaneus es desperta i per aconseguir ser acceptada els i diu: "Si deixeu que em quedi netejaré la casa per vosaltres, fregaré, cosiré i també cuinaré" (37'30").

Cal tenir en compte, també, els comentaris d'un dels nans, en concret, el Cascarràbies (Gruñón) que pronuncia constantment frases misògines, com per exemple quan els nans troben a la Blancaneus estirada sobre els llits, un d'ells diu: "Sembla un àngel", però llavors en Cascarràbies replica: "Un àngel? Bah...! És una dona! I totes són com el verí. Tenen moltes manies!" (34'04"). O també quan diu: "Però us ho adverteixo, els hi doneu la mà i us ho agafen tot (43'30"). O quan diu: "Ah! Dones! Són pitjors que un dolor de queixal!" (58'34"). Així doncs, mitjançant aquest personatge, la factoria Disney aconsegueix dibuixar i transmetre un model de dona odiós, el qual no se li pot donar confiança perquè a la mínima que li dones alguna cosa, sempre en voldrà més.

2.4. SEXISME SITUACIONAL

Podem veure sexisme situacional en les següents situacions:

Al principi del *filme* apareix la Blancaneus, tirada a terra netejant una escala del palau on ella viu (3'44"), és en aquesta situació en que es dona una imatge de dona dèbil, resignada i sense aspiracions a la vida (només trobar al seu príncep, que la salvi de la seva pobre vida). Així doncs, perquè li interessa a la

factoria Disney donar la imatge d'una noia dèbil, que no té aspiracions, i que es resigna a fer tot el que la madrastra (que no és ni la seva mare) li mana, i el seu únic objectiu és trobar al seu príncep, que la salvarà d'aquesta vida? Com és que no li interessa donar la imatge d'una noia que es val per si mateixa, que és lluitadora i emprenedora?

En un altre moment la Blancaneus li demana a un pou dels desitjos que el seu amor la trobi (4'23"), llavors, la imatge que Walt Disney vol transmetre és d'una noia incapaç de viure la seva vida per ella mateixa, i que per tant necessita el recolzament d'un personatge masculí, que a més a més porti la carrega de la relació, perquè és ell qui ha de trobar-la, perquè, lògicament, ella no pot sortir a buscar al seu príncep. finalment el seu desig es compleix, però com que ella no va suficientment arreglada per l'ocasió, perquè les dames sempre han d'estar arreglades pels seus prínceps, fuig cap a l'interior del palau avergonyida per la seva imatge. Així doncs, Disney mostra que la imatge física té una gran càrrega per la societat i per poder arribar a casar-se i aconseguir la felicitat eterna.

Anteriorment, la Blancaneus, quan arriba a la casa dels nans, se n'adona de que està molt bruta i desordenada (16'15"). D'aquesta manera no es planteja esperar als propietaris de la casa perquè ho facin ells o per demanar-los explicacions, o ensenyar-los a netejar la casa, sinó que sense pensar-ho dóna per suposat que ha de fer-ho ella (perquè és una dona) i a més a més ho fa feliç, cantant i ballant, ja que té assumit que és una cosa que ha de fer ella.

Finalment, a l'hora de sopar, després d'una llarga jornada de treball a la mina, els nans demostren que no tenen cap tipus de modals, que actuen, simplement, per instint, així doncs, és la Blancaneus la que els obliga a netejar-se (38'20"). És a partir d'aquell moment en que els nans es comencen a mostrar amables i intenten comportar-se correctament per intentar agradar-li a la noia de la casa. Es podrà veure que succeirà el mateix a la pel·lícula de *La Bella i la Bestia*.

3. LA SIRENETA

3.1. ARGUMENT

L'Ariel és una jove sirena que viu amb les seves altres 6 germanes al fons del mar, amb els seu pare, el rei Tritó. Tot i ser una sirena, i tenir prohibit pujar a la superfície, ella ho fa constantment, perquè el món exterior li sembla fascinant.

La pel·lícula comença quan és l'aniversari de l'Ariel i li fan una festa a la que no es presenta perquè ha pujat a la superfície, així doncs, el seu pare, quan se n'adona la renya perquè li té prohibit fer-ho. Ella resignada se'n va a un amagatall on té totes les coses que troba del món exterior, i després puja a la superfície perquè veu un vaixell. En aquell vaixell veu a un príncep, el qual

també està celebrant el seu aniversari i, s'enamora d'ell a primera vista, però uns instants més tard comença una forta tempesta i quan el príncep Èric està apunt d'ofegar-se l'Ariel el rescata i el deixa a la platja, ell es desperta i la veu i la sent cantar

(requisit indispensable per aconseguir l'amor) però no sap ben bé si és una al·lucinació o és real, i quan l'Ariel s'adona se'n va perquè ell no sàpiga qui és ella.

El pare s'assabenta del que ha passat, i de que la seva filla s'ha enamorat d'un humà, i va a l'amagatall on té totes les coses del món exterior i les trenca. Instants després els vassalls de l'Ursula (la bruixa del mar) convencen a l'Ariel perquè vagi a veure a l'Ursula, perquè ella la convertirà en humana. De manera que la va a veure i la bruixa li proposa un canvi que consisteix en: canviar la seva veu per unes cames que li duraran tres dies, i en aquests tres dies haurà d'aconseguir que el príncep li faci un petó d'amor vertader. Ella accepta i quan puja a la superfície es troba amb el príncep que l'acull al seu palau.

El dia següent van a veure els seus territoris, i quan el príncep li està apunt de fer un petó (perquè ella, lògicament, no pot fer-li) la bruixa, que ho està veient, els hi esgarra el moment i al final no es fan el petó. I el tercer dia, apareix la bruixa disfressada d'una noia jove i amb la veu de l'Ariel, que li fa un encanteri al príncep perquè s'enamori d'ella en lloc de l'Ariel. D'aquesta manera, l'Èric, encantat, decideix casar-se amb l'Ursula aquella mateixa tarda, però quan ho estan apunt de fer apareixen els animals, amics de l'Ariel, i arruïnen el casament fins que arriba l'Ariel. En aquell moment un dels ocells, amic de l'Ariel li roba el colla (amb la veu) a l'Ursula i li torna a l'Ariel que aconsegueix la veu i pot cantar, però quan el príncep està apunt de fer-li un petó, es fa de nit i llavors l'Ursula s'emporta a l'Ariel cap al fons del mar. Però el seu pare les troba, i aconsegueix anul·lar el contracte de l'ànima de l'Ariel a canvi de la seva pròpia ànima, però després entre l'Ariel i l'Èric (el príncep) aconsegueixen vèncer a la bruixa, i finalment es casen, i viuen feliços eternament.

3.2. DESCRIPCIÓ FÍSICA I PSICOLÒGICA DELS PERSONATGES

Primerament, l'**Ariel**, que és la protagonista de la pel·lícula. Té 16 anys i per tant és la més petita de 7 germanes, a més a més és la més rebel i atrevida de totes. És una jove inconformista, i la rebel·lia i el desig de conèixer una realitat diferent la porten a incomplir les normes imposades pel seu pare. No obstant la seva curiositat i inquietuds de coneixement són castigades pel seu pare.

És una jove molt guapa (per seguir amb l'ideal d'ella factoria, que la fa semblant a la resta de princeses Disney), és també extremadament prima, té una veu molt maca i, com no, sap cantar molt be. A més a més, ella també s'arregla el cabell quan està davant del príncep, com la Blancaneus.

Un cop més, a Disney, l'amor no necessita paraules, en aquesta història només fa falta la mirada i la bona veu per enamorar-se a primera vista, ja que en les dues pel·lícules els prínceps s'enamoren de les femenines i delicades veus de les protagonistes.

Tot i així, per primera vegada és el personatge femení el que salva al masculí d'algun imprevist i no al revés, perquè normalment el personatge masculí és, el

que a les pel·lícules Disney, el que apareix com a element imprescindible per alliberar al personatge femení de l'encanteri que la bruixa li ha fet. Tot i així el príncep Èric és, un cop més, l'element imprescindible perquè l'Ariel deixi de pertànyer al seu pare i a la vida sota el mar, ja que es casen junts, tot i tenir 16 anys.

Així doncs, la única aspiració de l'Ariel és poder passar la resta de la seva vida amb l'amor de la seva vida (el seu primer amor), el príncep Èric.

En segon lloc el **rei Tritó**, el rei del mar, és un home gran, amb un alt càrrec i per tant un home molt poderós. Té set filles, de les quals l'Ariel n'és la més petita i és amb la que exerceix més sobreprotecció. I a més, al ser un home molt poderós dona la imatge de ser també molt estricte, però tot i així té molt bon cor. Veiem com és un pare, que quan la seva filla pensa per sí mateixa, en lloc d'ensenyar-li el que és bo per ella i el que no, i explicar-li els motius i arguments, imposa la seva autoritat per sobre d'ella prohibint-li fer o deixar de fer certes coses.

L'**Ursula** és la bruixa del mar, és malvada i venjativa. I a més a més sent un odi incontrolable cap al rei Tritó, ja que anteriorment ella havia sigut la reina del mar, així que vol tornar a aconseguir el tro, i a més fer-ho fent patir a Tritó. Per això du a terme la seva estratègia amb l'Ariel que, o és més innocent que les demés, o és més ignorant, ja que és una dona i és jove.

Finalment l'**Èric** que és un mariner valent i atrevit, dels quals l'únic objectiu és trobar l'amor de la seva vida, com l'Ariel. És jove, i és guapo, i és molt innocent i tímid, però amb personalitat.

3.3. SEXISME EN EL LLENGUATGE

El primer comentari que cal tenir en compte el pronuncia el cranc Sebastià, després de que Tritó s'hagi enfadat amb l'Ariel per pujar a la superfície: "Li dones les pinces i es mengen tota la pota. Si l'Ariel fos la meva filla li ensenyaria qui mana, la sotmetria a un estricte control" (13'10"). I la resposta que li dona en Tritó a en Sebastià després d'aquest comentari: "Tens tota la raó Sebastià. L'Ariel necessita una constant supervisió i algú que la vigili perquè no

es posi en problemes" (13'41"). En Sebastià fa el mateix comentari que fa en Cascarràbies a la pel·lícula de la Blancaneus, vol dir aquest comentari que a les dones no se'ls pot donar res perquè mai estan conformes i si els hi dones una mica ho voldran tot? A més a més, en quant al comentari d'en Tritó, faria el mateix comentari si l'Ariel en lloc de ser una noia fos un noi? Pot ser la factoria Disney el que intenta transmetre és que les dones no són dignes de la confiança dels homes, que no poden valdre's per si mateixes i que necessiten la supervisió dels homes perquè sinó no saben cuidar-se per sí mateixes.

En el minut 33'59" el rei Tritó fa un altre comentari que val la pena analitzar: "T'asseguro, Ariel, que faràs el que jo t'ordeni!". El rei es mostra amenaçant davant l'ansia de curiositat de la seva filla, i demostra, efectivament, ser un pare protector i controlador. Li mostra a l'espectador com no dubta ni en un instant en fer valdre la seva autoritat parental per espantar a la seva filla en lloc d'utilitzar el diàleg per fer-li entendre que el que fa és perillós i pot tenir conseqüències o explicar-li el que ha de fer si està a la superfície i es troba en perill.

Més tard, l'Ursula quan li proposa el canvi a l'Ariel la convens amb una cançó que diu això: "[...]Els homes no els agrada gens les xerraires. Ells pensen que les xafarderes són un avorriment. [...] I després de tot, només és parlat per parlar? Va! No aconseguiràs impressionar-los conversant. Els veritables cavallers les eviten. Admirada tu seràs, si callada sempre estàs, subjecta be la llengua i triomfaràs. Només aquelles que la subjecten aconseguen a l'home que volen" (41'10"). En aquest moment, aquest personatge ven que és millor que les dones estiguin callades, perquè si parlen molt i demostren que són tant o més intel·ligents que els homes, llavors aquests es poden avorrir, molestar i fins i tot enfadar, perquè la raça femenina sempre ha sigut i ha de continuar essent inferior. També ven que és millor tenir una cara bonica (*mujer florero*) que no dos dits de front, de manera que seran admirades per guardar les maneres (i la llengua). Per tant tornem a veure com la factoria Disney torna a premiar la bellesa física en comptes de les capacitats intel·lectuals dels personatges femenins.

Uns instants més tard de que l'Èric aculli a l'Ariel al seu palau en Grimm diu: "Oh Èric... Sigues raonable! Les noies bones i boniques no van per allà salvant a la gent en mig de l'oceà i després desapareixen de cop com si..." (48'36"). D'aquesta manera, possiblement Disney intenta ensenyar que les bones noies han de ser noies que no es mullin per rescatar a ningú que ho necessiti, sinó que estiguin a casa servint als seus homes, i per tant sota el seu control. Que no siguin capaces de pensar per si mateixes el que han de fer ni es posin en perill, perquè per això ja hi ha els homes.

A la cuina, instants més tard, el cuiner es troba a en Sebastià (el cranc) a la cuina i li diu: "Surt d'allà on estiguis, maleït cranc i lluita com un home" (54'23"). D'aquesta manera Disney mostra una clara forma de pensar determinada des de fa segles per la tradició, la cultura i la societat patriarcal que tenim al nostre voltant. Així doncs, s'hauria de tenir en compte que ja no té sentit relegar al gènere femení el rol de dèbil o inferior, perquè no perquè siguin homes han de tenir més força o saber lluitar millor, ni per ser dones han de ser més intel·ligents. Tot i que en aquests *films* la dona no és res, ja que l'home és l'intel·ligent que pren les millors decisions, i també el més fort, que sempre rescata al personatge femení.

I finalment, al minut 1 2' 56", l'Ursula pronuncia la següent frase: "la filla d'en Tritó serà meva!". En aquest últim comentari l'Ursula tracta a l'Ariel com un objecte que pot canviar de possessió quan als seus posseïdors els hi convingui, encara que es pot entendre que en aquest comentari utilitza a la noia com una possessió en sentit figurat. Tot i així a la societat li hauria de quedar clar que ninguna dona, ni home, i sota ningun concepte hauria de ser tractat com un objecte el qual es pot substituir o intercanviar en qualsevol moment.

3.4. SEXISME SITUACIONAL

En primer lloc, quan l'Èric es desperta a la platja després de que l'Ariel l'hagi arrossegat fins allà, ell se sent sorprès pel fet que hagi sigut una dona qui l'hagi salvat del naufragi, en lloc d'un home, o ell mateix (24'47"). Així doncs,

possiblement, la factoria Disney intenti demostrar-nos que les noies intel·ligents i fortes només poden existir si al final acaben casant-se amb un home.

Quan l'Èric porta a l'Ariel al seu palau, és fàcil adonar-se de que tots els personatges que s'ocupen de l'Ariel, de banyar-la, de netejar-li la roba, de planxar, i del servei en general són dones, i a més a més xafarderes (48'00"). Possiblement sigui perquè Disney intenta fer entendre a l'espectador que la feina de tota dona durant la seva vida és netejar i cuidar d'algú, i que a més a més totes les dones, si parlen, no poden parlar de coses intel·ligents com la política, o l'economia, sinó de xafarderies, i tonteries que passen al seu voltant i que per tant pels homes no té cap valor escoltar-les. A més també caldria destacar que la figura del cuiner esta interpretada per un home, la qual cosa podria ser deguda a que la cuina diària (com a la pel·lícula de la Blancaneus) està associada, tradicionalment, a les dones i, en canvi l'alta cuina sempre s'ha vist associada a personatges masculins (com passa en aquesta pel·lícula i també a la de "La Bella i la bèstia").

Cal tenir en compte, també, que en aquesta pel·lícula, els personatges femenins estan construïts dins dels rols de gènere, definits estretament. Així doncs, totes les dones estan subordinades als homes, que defineixen el seu sentit de poder i el seu desig, des del punt de vista de la narració del mascle dominant. I que a més, en el cas de l'Ariel, ella esta disposada a deixar-ho tot per formar part del seu príncep blau. De fet no li importa modificar el seu aspecte o inclús perdre alguna de les seves facultats (com és la veu, o la cua de sirena) per aconseguir estar amb el seu príncep, el seu primer amor. I per tant, es veu com no li importa el fet d'anul·lar-se com a persona (o sirena) per formar part d'una altra persona, un home.

4. LA BELLA I LA BESTIA

4.1. ARGUMENT

La història comença quan arriba una senyora velleta al palau del príncep demanant un lloc on poder refugiar-se de la pluja a canvi d'una rosa, però el príncep no la deixa entrar, i ella intenta convèncer-lo de que la bellesa important està al cor, però ell torna a negar's-hi, així que la velleta es converteix en una meravellosa bruixa, que el converteix en una bèstia. De manera que no tornarà a ser humà si abans de que faci 21 anys no ha trobat l'amor vertader.

Un nit plujosa, el pare de la Bella arriba al palau de la bèstia demanant allotjament durant aquella nit, però la vestia en lloc

d'ajudar-lo el fa presoner. Quan la Bella se n'assabenta, va al palau a buscar al seu pare, però a canvi de que ell sigui lliure ella ha de fer-se presonera de la bèstia.

La mateixa nit que la fa presonera, després de sopar, entra a l'ala oest (on la Bèstia li diu que no entri) i allà troba una rosa, però mentre l'esta contemplant, la Bèstia l'espanta i ella fuig corrent cap al bosc. Allà uns llops l'ataquen, i quan estan apunt de fer-li mal arriba la Bèstia que la salva però a ell el fereixen, després tornen al palau perquè la Bella el pugui curar. En els pròxims dies comencen a enamorar-se però quan només queden hores perquè l'encanteri és faci etern la Bella s'adona que el seu pare està molt malalt i que podria morir, de manera que la Bèstia la deixa marxar perquè pugui estar amb el seu pare. Quan la Bella arriba a casa seva, la gent del poble es posa en contra de la noia i el seu pare, per ser massa intel·ligents, i els tanquen en un forat perquè no puguin fugir mentre el poble va a matar a la Bèstia.

Però finalment aconseguixen sortir del forat i llavors la Bella va cap al castell de la Bèstia, on veu que en Gastón (l'antagonista de la pel·lícula i, segons ell, enamorat de la Bella) està apunt de matar a la Bèstia, però quan la Bèstia veu

a la Bella torna a recuperar les forces i aconsegueix desfer-se'n. Tot i així quan es troben els dos enamorats en Gastón li clava un ganivet a la Bèstia, en Gastón cau per un penya-segat, i la Bèstia mor. Però abans que caigui l'últim petal de la rosa, la Bella li diu que l'estima, i li fa un petó. Finalment l'encanteri es trenca i la Bèstia torna a la seva forma humana, i viuen feliços per sempre més.

4.2. DESCRIPCIÓ FÍSICA I PSICOLÒGICA DELS PERSONATGES

Primerament la **Bella**, és una noia guapa i jove, i com la resta de princeses, extremadament prima. Lògicament també canta molt be, però a més a més també llegeix (mostra de que té cultura), per aquest motiu la gent del poble se'n riu d'ella i la tatxen d'estranya. Gràcies a la lectura té molta imaginació, la qual cosa es objecte de judicis, també. Sent que no encaixa amb la gent del poble, i per aquesta raó no es relaciona amb la gent de la seva edat, més o menys com l'Ariel, que necessita canviar la seva realitat més immediata. Demostra valentia i amabilitat en tot moment, fins i tot s'encara amb la Bèstia en diverses ocasions per defensar els seus ideals entre d'altres. En alguns moments de la pel·lícula arriba a encarnar un paper maternal i educatiu cap a la Bèstia.

La **Bestia** quan és príncep, al principi de la pel·lícula, és un personatge egoista, dèspota i només pensa en ell i en el seu físic. En el paper que fa de bèstia, al principi és un personatge molt agressiu i és incapaç de controlar el seu mal geni. Però després de passar un temps amb la Bella és torna més cavallerós i agradable, aconsegueix moderar la seva agressivitat en les seves respostes, i finalment fins i tot s'interessa per la lectura, ja que no només li regala tota una biblioteca plena de llibres a la Bella, sinó que quan ella llegeix ell s'asseu al seu costat a escoltar-la.

En **Maurice**, el pare de la Bella, és un home molt despistat, i a més a més la gent del poble diu que no està bé del cap, que està boig. Sent un amor incondicional cap a la seva filla, la Bella, però tot i així, quan la Bella va a rescatar-lo de la bèstia, al final acaba acceptant el canvi per la seva filla, de manera que no acaba de quedar clar si realment valora la vida de la seva filla o aquest amor incondicional és una mica superficial.

Finalment en **Gastón** que és un home fort, molt musculat. És molt avariós, despectiu a l'hora de parlar, i molt cregut, per la qual cosa la Bella el detesta. Pretén casar-se amb la Bella des del principi de la pel·lícula, però no per amor, sinó perquè és la noia més bonica del poble, i ell es mereix el millor (tal i com diu a la mateixa pel·lícula). A més a més també és un home força primitiu, el qual creu que la cultura i la lectura són una pèrdua de temps. El seu vocabulari és, també, força limitat. Per últim cal tenir en compte que compta amb l'ajuda d'un "amic" seu, en Lefou, que actua més per conveniència que no pas per amistat.

4.3. SEXISME EN EL LLENGUATGE

El primer fragment que és important analitzar és el que diu el narrador tot just començar la pel·lícula, diu així: "[...] Repugnat pel seu desagradable aspecte, el príncep va menysprear el seu regal i va fer fora del seu castell a l'àvia. Però ella va advertir-li que no es deixés enganyar per les aparences perquè la bellesa es troba a l'interior. I quan va tornar a rebutjar-la la velleta es va convertir en una preciosa maga. El príncep va provar de disculpar-se, però era massa tard, ella ja havia vist que en el seu cor no hi havia amor." (1'13"). I així, un cop més, la factoria Disney demostra que el més important no són els valors com la saviesa, l'intel·lecte, etc, sinó la bellesa. Tot i que en aquesta pel·lícula intenten transmetre el contrari, però no acaben d'aconseguir-ho, ja que és el príncep que es deixa endur pel físic de la senyora vella i es nega a deixar-la entrar al castell. Passa el mateix quan la maga el converteix en una bèstia (perdent el seu encant físic), que perd per complet la fe en ell mateix, i creu que mai trobarà l'amor tenint aquest aspecte.

Cal tenir en compte, també, diversos comentaris que fa en Gastón al llarg del film, són aquests:

Quan en Gastón va pel carrer i es troba a la Bella, li treu el llibre que està llegint i el llença a un bassal de fang tot dient: "Bella, ja és hora de que oblidis els llibres i prestis més atenció a coses més importants... com jo" (7'45"). A part d'adonar-nos de que en Gastón és un cregut i un impertinent, a més a més,

possiblement, la factoria Disney intenta dir-nos que el que ha de ser més important per les noies ha de ser coquetejar amb els nois i tirar-los floretes, en lloc de formar-nos i llegir (per tant augmentar el nostre nivell cultural) perquè possiblement el que ens donarà de menjar en un futur seran els homes, i no els estudis. Així doncs, es veu una gran i antiga mentalitat desigual de les èpoques en que les dones encara sobreviuen gràcies als homes, que les mantenen.

Després d'aquest comentari pronuncia: "El poble sencer ho comenta: no està bé que una dona llegeixi. De seguida comença a tenir idees i a pensar..."(7'53"). Un altre comentari que demostra que Disney s'ha quedat atrapat en una societat del passat amb una mentalitat ja antiga i passada i que per tant no ha passat pàgina, encara que la gran part de la humanitat si que ho hagi fet. O pot ser hi ha la intenció de crear un personatge (lògicament femení) que sigui ordinari, inculte com la resta de la societat per poder encaixar-hi bé.

Més tard, en Gastón entra a casa de la Bella, s'asseu en una cadira i posa els peus, tots plens de fang, sobre la taula, i li diu: "Imagina't això. Una rústica cabana de caça, la meva última peça caçada rostint-se al foc, i la meva doneta fent-me un massatge als peus mentre els petits juguen amb els gossos. Tindrem 6 o 7..." (17'26"). Aquí en Walt Disney ens mostra com a les cases sempre mana i decideix les coses el personatge masculí, tant si al personatge femení li agrada com si no. Tot i així, la Bella, una noia molt educada (com ha de ser qualsevol noia amb un home) ajuda a en Gastón a que surti de casa seva i caigui en un bassal de fang.

Després d'aixecar-se del bassal li diu al seu amic Lefou: " T'asseguro que la Bella es casarà amb mi, no en tinguis cap dubte d'això!" (18'17"). I és en aquest punt on la factoria demostra que pels homes, el que pensin les dones no és important ni té gens de rellevància. Que només importen els seus propis desitjos i opinions.

A més a més, durant la pel·lícula, la Bella va essent criticada per la gent del poble, sobretot per les dones, com per exemple quan diuen: "Què li passa en aquella noia? Està boja! És guapíssim!" (08'29"). D'aquesta manera, altre cop, la factoria torna a demostrar que el més important no és la saviesa sinó la

bellesa. Tot el poble està enamorat d'un home, fort, i alt, però que realment la seva capacitat intel·lectual és molt baixa.

Finalment, hi ha un comentari de la Bèstia, que caldria analitzar, ja que encara que ja està enamorat de la Bella, la tracta com un objecte, com una possessió. Diu: "T'allibero, ja no ets la meva presonera... Ja pots marxar" (1 06' 30"). Però llavors aquesta frase el que intenta dir és que la Bella no té vida, ni llibertat, ni, per tant, capacitat per decidir quan marxar i quan no, però realment això no es cert, llavors podria voler dir que els homes manen sobre les dones i que les dones han d'estar supeditades a tot el que diuen els homes?

4.4. SEXISME SITUACIONAL

El primer que cal tenir en compte és que la bella, cada vegada que esta per casa porta un vestit blau, que és com el vestit d'estar per casa, però a més a més del vestit, sempre porta un davantal. És possible que Disney intenti modificar el comportament de les noies, i que per tant, cada vegada que estiguin a casa han d'estar fent les feines de casa, i cuidant-se de que tot estigui ben net. O pot ser el que intenta ensenyar és un signe de l'ànima pura amb la barreja del color blanc i el color blau clar, tots dos signe de purificació.

A més a més també és perceptible el fet que tots els instruments de neteja (al palau de la Bèstia) són interpretats per dones, i en canvi el *chef* és un home, igual que a la pel·lícula de la "Sireneta".

Aquesta pel·lícula és, pràcticament, una de les poques en les que hi ha convivència entre la parella abans del matrimoni, encara que és més aviat una convivència obligada, perquè la Bella és la seva presonera. Tot i així, siguin parella o siguin només companys, viuen amb l'altre, de manera que poden conèixer-se millor, en lloc de deixar-se endur per la primera impressió.

Torna a aparèixer el personatge masculí com a element salvador del personatge femení, quan la Bella és atacada pels llops i ell la salva. Tot i així ella, en una petita part, també apareix com a personatge salvador, ja que quan ell no té forces per lluitar contra en Gastón, és ella qui l'anima i li dona forces

(només amb la mirada). Però tot i així és ell qui fa tota la feina per salvar-se a ell mateix, ella només li dóna ànims des del carrer.

A més a més es mostra a la Bèstia com un personatge violent, i amb caràcter animal descontrolat, que només pot controlar gràcies a l'ajuda del personatge femení, com a la pel·lícula de la "Blancaneus i els 7 nans". És en aquell moment que la Bèstia aprèn a comportar-se com un humà, i que a més no la priva de ser més intel·ligent, o de créixer intel·lectualment, sinó que fomenta el seu aprenentatge regalant-li a la Bella tota una biblioteca plena de llibres.

Finalment tornem a trobar el conformisme de la Bella, igual que el de la Blancaneus. La Bella és la presonera de la bèstia, fa el que ell li diu en tot moment, i perquè un dia li regala tota una biblioteca, i la salva dels llops, ella ja està endeutada amb ell per tota la vida. Deute que paga amb l'amor, i tota una vida junts. Però realment, quina dona de l'actualitat s'enamoraria d'un home que la ha fet presonera? o que és violent?

CONCLUSIONS

Com conclusió a la realització d'aquest treball de recerca cal valorar si s'han aconseguit els objectius fixats, a la qual cosa, la resposta és del tot afirmativa: havent desenvolupat la memòria i analitzat els resultats de la part pràctica del treball, cal:

Com a resposta a la Hipòtesi 1, que qüestionava si la societat està realment conscienciada envers el maltractament, val a dir que, efectivament la societat denuncia conscientment el que és el maltractament, quan és testimoni de situacions extremes, com per exemple que una persona agredeixi física o verbalment a una altra. En aquestes situacions de maltractament extrem la gent sap detectar-lo amb facilitat. En situacions de maltractament de valoració més subtil, la postura de la societat no es mostra tan clarament definida. Addicionalment, es pot concloure que el maltractament físic és més perceptible que el psicològic, i així ho han demostrat els enquestats a l'hora de respondre.

Per tot això, la resposta a la hipòtesi inicial resulta ser del tot afirmativa, és a dir, la societat està conscienciada, malgrat es té més integrat el que és el maltractament basat en l'agressió física que el basat en la psicològica o verbal.

Com a resposta a la hipòtesi 2, que qüestionava si la societat fomenta el sexisme durant l'etapa de la infantesa, i basant-nos en el que s'ha avaluat en el punt corresponent, podem concloure que sí, efectivament, la societat fomenta el sexisme a través de l'assignació de rols, recolzada no només per comportaments sinó pels arguments d'eines bàsiques com les pel·lícules de princeses Disney, l'ús de les quals és propi de les primeres etapes de l'aprenentatge dels infants i també pels missatges que es reben d'altres eines com la publicitat.

Els arguments d'aquestes pel·lícules estableixen i defineixen a la perfecció els que han estat els rols històrics i culturalment establerts per cada sexe, i això provoca una desigualtat important entre els dos sexes i la seva percepció de la realitat en la que es basarà la seva vida futura. Les nenes acaben sent més susceptibles a prendre les princeses com referents o models a seguir i per tant

en un futur tolerin aquestes desigualtats tan evidents com inacceptables entre homes i dones.

Finalment, com a resposta a la hipòtesi 3, que qüestionava si es podria fer alguna cosa durant les primeres etapes d'aprenentatge dels infants per canviar la situació de desigualtat, la resposta també és afirmativa. Caldria tenir en compte que tots els inputs que els infants reben dels adults van formant una forma de pensar i una forma de fer en l'infant, així doncs, tant com els inputs, les joguines també contribueixen en l'aprenentatge del nen, de manera que el que s'hauria de fer és aconseguir que els nens aprenguin en un entorn igualitari, i per tant que les joguines del seu entorn no facin distinció de gènere.

En conclusió, la societat haurà de trobar la manera d'aconseguir la igualtat total, és a dir, real i no només teòrica, entre el sexe masculí i el sexe femení, perquè d'aquesta manera es podrà anar posant fi a tots els problemes descrits en aquest treball de recerca, sobretot i el més important, el **maltractament**.

Llista de referències:

- Significat d'assetjar:

Gran enciclopedia catalana:

<http://www.enciclopedia.cat/enciclop%C3%A8dies/gran-enciclop%C3%A8dia-catalana/EC-GEC-0161147.xml?s.q=assetjar#.U8JvLEbjIU>

DRAE: <http://lema.rae.es/drae/?val=acosar>

DIEC: <http://dlc.iec.cat/results.asp?txtEntrada=assetjar&operEntrada=0>

- L'assetjament:

<http://es.wikipedia.org/wiki/Acoso>

<http://curiosoando.com/que-tipos-de-acoso-existen>

L'assetjament immobiliari: http://es.wikipedia.org/wiki/Acoso_inmobiliario

L'assetjament laboral: http://es.wikipedia.org/wiki/Acoso_laboral

L'assetjament escolar: http://es.wikipedia.org/wiki/Acoso_escolar

El ciberassetjament: <http://es.wikipedia.org/wiki/Ciberacoso>

L'assetjament sexual: http://es.wikipedia.org/wiki/Acoso_sexual

<http://alo.co/especiales/acoso-sexual-trabajo>

http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---declaration/documents/publication/wcms_decl_fs_115_es.pdf

<http://www.denuncias.biz/denuncia-acoso.html>

<http://www.femenino.info/trabajo/como-defenderse-de-un-acoso-sexual/>

<http://www.navarra.es/NR/rdonlyres/A04A9545-E338-4BD3-9970-EFF76D737307/197338/ACOSOAPLICACIONParte2.pdf>

- Maltractament:

Significat: <http://maltratoenfermeria.blogspot.com.es/2011/10/definicion-de-maltrato.html>

<http://www.infomaltrato.com/index.php?pagina=sobre>

* Violencia de gènere:

<http://maltratoenfermeria.blogspot.com.es/2011/10/tipos-de-violencia-de-genero.html>

* Violència domèstica:

<http://www.nlm.nih.gov/medlineplus/spanish/childabuse.html>

[http://es.wikipedia.org/wiki/Violencia_dom%C3%A9stica#Violencia_psicol.C3.B3gica](http://es.wikipedia.org/wiki/Violencia_dom%C3%A9stica#Violencia_psicol%C3%B3gica)

* Maltractament infantil:

<http://es.slideshare.net/brramonesr/tipos-de-maltrato-infantil>

<http://es.slideshare.net/angie202014/maltrato-infantil-proyecto-31921641?related=3>

*Maltractament psicològic:

<http://www.webconsultas.com/mente-y-emociones/familia-y-pareja/maltrato-psicologico-rompe-tus-cadenas-emocionales-7314>

<http://salud.uncomo.com/articulo/como-detectar-el-maltrato-psicologico-3012.html>

<http://www.abc.es/familia-parejas/20130818/abci-maltrato-psicologico-pareja-201308121556.html>

Pujada d'autoestima: <http://es.slideshare.net/PsicologosRenacer/maltrato-psicologico-17312211>

1.8. Perquè les víctimes ho amaguen??

<http://es.slideshare.net/PsicologosRenacer/maltrato-psicologico-17312211>
(Pàgines 10, 11, 12)

* Maltractament físic:

https://www.google.es/search?q=ciclo+de+la+violencia+machista&espv=2&biw=1366&bih=624&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=vMcdVI__Blm4O_ulgegL&ved=0CAYQ_AUoAQ#facrc=_&imgdii=_&imgcr=BA7krMAhFT40vM%253A%3Bv0NpqFkNJQKr5M%3Bhttp%253A%252F%252F2.bp.blogspot.com%252F_ddY

KcQHmA00%252FSNPWsk-
C5tI%252FAAAAAAAAAACA%252FBF1ScgepRok%252FS1600-R%252Fla-
espiral-del-
abuso%25255B1%25255D.gif%3Bhttp%253A%252F%252Fartafrate.blogspot.c
om%252F2011%252F12%252Fno-me-quieras-tanto-violencia-
domestica.html%3B440%3B288

<http://www.todamujeresbella.com/1276/sintomas-de-abuso-psicologico-emocional/>

*Perfils:

<http://www.webconsultas.com/mente-y-emociones/familia-y-pareja/perfil-del-maltratador-psicologico-aprende-reconocerlo-7317>

http://www.tuotromedico.com/temas/perfil_de_maltratador.htm

<http://espanol.abusoemocional.com/victima.html>

http://www.psicologiapersonalizada.com/ti_mujer_victima.php

<http://www.mailxmail.com/curso-maltrato-mujer-menor-anciano/perfil-victima>

AJUDA:

<http://www.msssi.gob.es/ssi/violenciaGenero/Recursos/telefono016/home.htm>

<http://victimasportal.org/Paises/Espana.html>

<http://www.citapreviainem.es/ayudas-victimas-violencia-de-genero/>

<http://www.rtve.es/noticias/20101015/guia-sobre-violencia-genero/3192.shtml>

*Associacions contra el maltractament:

<http://asociacionmum.org/objetivos/>

<http://dones.gencat.cat/ca/>

<http://www.maeve.biz/>

<http://www.fapmi.es/>

<http://www.anar.org/vision-y-mision/>

<http://www.acim.cat/>

<http://www.hombres-maltratados.com/>

<http://igualdad3000.blogspot.com.es/2013/11/hombres-maltratados-es-esto-possible.html>

<https://www.facebook.com/pages/Apoyo-a-los-hombres-maltratados-olvidados-por-la-Ley-de-Violencia-de-G%C3%A9nero/106511576088325>

*Telèfons contra el maltractament

<http://www.msssi.gob.es/ssi/violenciaGenero/Recursos/telefono016/home.htm>

<http://www.infomaltrato.com/index.php?pagina=telefono>

<http://www.112.es/>

http://dones.gencat.cat/ca/temes/violencia_masclista/recursos_atencio/telefon_900

<http://seguridad.galeon.com/enlaces612482.html>

Annex d'entrevistes

ENTREVISTA A UN AGENT DELS MOSSOS D'ESQUADRA DE GRANOLLERS, AL DEPARTAMENT DEL GAV

Primer de tot Gemma, què és el GAV, i quines funcions té?

El GAV és un equip de treball que hi ha a la majoria de comissaries dels mossos d'esquadra de tota Catalunya que es dedica sobretot al maltractament, tot fent-ne un assessorament i un seguiment (si escau) a les persones que pateixen maltractaments.

Així doncs, les seves funcions són: assessorar a les víctimes de tot el que pot passar i tot el que poden fer; donar tots els serveis que estan al seu abast a les víctimes (socials, atenció a la víctima...); donar els telèfons necessaris contra la violència i d'algun advocat d'ofici pels temes fiscals; seguiment de les víctimes, ja que cada més i mig un mosso s'encarrega de trucar a les víctimes per saber com estan, durant tot el període que duri l'orde, i si a les tres trucades la vida de la víctima està correctament normalitzada es tanca el cas. A més a més encara que la víctima no tingui assignada cap ordre, si és un cas complicat o dubtós els mossos continuen el seguiment telefònic per si de cas i, si és un cas extrem anem a patricular pels voltants de la casa de la víctima.

I com funciona el procediment de la denúncia?

En el moment de la denuncia es recull el màxim de proves possibles i informació necessària o extra (missatges, informes mèdics, informes psicològics...). Després es valora la gravetat dels fets i la situació de risc de la víctima. I finalment es procedeix a agafar declaració del maltractador o directament a detenir-lo, si el cas és greu. A més a més, si la víctima no té cap altre lloc on allotjar-se que a casa seva i pot estar en situació de risc, juntament

amb altres valoracions alienes també es procedeix a la detenció del maltractador. Tot i així, si no hi ha manera de localitzar al maltractador, i la víctima es troba en aquesta situació descrita anteriorment, o els serveis socials en aquell moment estan tancats, es fa ús de les cases d'acollida.

Explica'm el procediment que seguïu en cas de maltractament

Primer de tot, per denunciar la víctima ha d'estar preparada, no pot venir a denunciar un familiar per ella, perquè l'únic que provocarà és posar-se a la víctima en contra. A més a més, si ve una víctima a demanar-nos consell i es tracta d'un cas greu estem obligats a denunciar-ho nosaltres mateixos al jutjat.

Llavors, quan una víctima de maltractament de gènere arriba a la comissaria, el primer que fem és prendre-li declaració i després li oferim un advocat d'ofici, que és un advocat d'ofici, que és un advocat totalment gratuït que li explica a la víctima tot el procediment que s'ha de seguir, fiscalment parlant, i finalment li donem la oportunitat de demanar una ordre de protecció, que es tracta d'una denúncia en que el maltractador no pot ni apropar-se ni comunicar-se amb la víctima. Aquesta ordre, doncs, regula la via penal (ni apropar-se ni comunicar-se) i la via civil (en cas que hi hagi infants per entremig, es decideix la custòdia d'aquest, la manutenció, el règim de visites i l'atribució del domicili).

Què feu davant d'un cas de maltractament psicològic?

Davant d'un cas de maltractament psicològic aconsellem a les víctimes algun tipus de recolzament psicològic, a poder ser donat per un jutge (ja que la informació serà més objectiva, i no pot haver manera de manipular-la) ja que aquest ajudarà a la víctima a treballar per canviar els mals inputs per no tornar a caure en el maltractament, o si més no, tenir un ventall d'estratègies per tractar-lo.

Tot i així, qui realment ha de canviar la seva forma de pensar és la víctima (ella és la que pot deixar la relació, tant si és laboral, de parella, etc.) perquè que la mentalitat d'un maltractador canviï és molt difícil, i a més és una cosa que no

depèn de nosaltres, perquè normalment el que pensen els maltractadors quan maltracten és que no és culpa seva, que només fan el que fan perquè el subjecte els ha provocat, o a vegades fins i tot ni se n'adonen si es tracte de maltractament psicològic.

Què recomanaries a una víctima que pateix maltractament psicològic?

Jo recomanaria que el primer que haurien de fer és anar a alguna comissaria dels mossos i denunciar al maltractador ja que és el més ràpid d'un procés, a vegades, força lent.

És cert que una víctima de maltractaments físics durant la infància normalitzarà aquest comportament i l'aplicarà durant la seva etapa de joventut i adulta? Passa el mateix amb els infants víctimes de maltractament?

Sí, és totalment cert. De fet, nosaltres, i en general la policia, utilitza aquest argument per fer canviar d'opinió a les víctimes que venen a demanar-nos informació sobre el tema perquè pateixen aquestes situacions. Perquè normalment els fills que creixen en àmbits de violència, integren la manera de fer dels maltractadors i al final es converteixen en maltractadors quan són grans, aplicant la mateixa manera violenta de fer que els seus familiars maltractadors.

De fet, si veiem l'historial d'un maltractador, segurament trobarem que en algun moment de la seva infantesa ha viscut maltractaments per algun familiar seu. És més, darrere d'un maltractador sempre hi ha una víctima, però per part d'aquest mai hi haurà un reconeixement ni una voluntat de canviar, per tant és millor acabar la relació quant abans millor.

Que és el més important per a una víctima en quant a l'ajuda?

Crec que el més important és la informació, ja que normalment les víctimes no escolten a ningú més que al maltractador, i això fa que pensin que no hi ha manera de sortir d'aquesta vida i per tant no busquen més informació. Per tant és molt important que les víctimes tinguin tota la informació possible ja que d'aquesta manera aprenen a pensar per si mateixes i decidir si el que tenen és el que realment volen o no.

La informació més important que han de tenir és la informació jurídica, la policial i, sobretot una bona assistència social. I tenir en compte que si el cas és greu han de dirigir-se a la policia directament, però si és un cas lleu s'ha de dirigir als serveis socials ja que donen més informació per tractar la situació.

És efectiu demanar ajuda abans que aparegui el maltractament físic, és a dir, en la fase de maltractament psicològic, o s'ha d'esperar a que hi hagi una bona pallissa? Per tant, quin és el moment òptim per demanar ajuda?

Sí, és clar que seria efectiu, el problema és que normalment en aquestes etapes encara no es poden trobar proves de rellevància, a més a més normalment, són fases tant discretes que les víctimes encara no se n'adonen de la situació que estan vivint, perquè la primera bufetada encara no ha arribat.

De fet, per canviar aquest problema que hi ha a la societat, el que s'hauria de fer és començar des de sota de tot, en les primeres etapes de la vida, mitjançant l'educació dels nens i les nenes en un entorn igualitari i amb uns valors no sexistes.

Així doncs, el moment òptim per demanar ajuda es el moment 0, el moment en que tot esta començant però encara no ha explotat la violència. El moment en que la víctima comença a veure coses estranyes com per exemple massa control, uns estats de gelosia descontrolats, un aïllament discret, però que cada cop és més visible, etc.

És realment eficaç l'ordre de protecció?

En principi si, ja que en cas que el maltractador no compleixi l'ordre està cometent un delicte, i per tant se'l pot jutjar.

I per tant quines són les accions policials que s'emprenen davant d'un cas d'incompliment d'un ordre de protecció?

Doncs n'hi ha dues, que són les més utilitzades: o s'imputa al maltractador, és a dir, se li agafa denuncia com a denunciat per delicte, o es procedeix a la detenció, que s'utilitzaria per haver incomplert l'ordre greument.

Heu observat un augment de violència domèstica o de violència de gènere des de l'inici de l'actual crisi econòmica?

No, però perquè normalment les víctimes de maltractament, en lloc d'anar a la policia a denunciar el seu cas, primerament van a l'assistenta social per rebre recolzament moral i poder informar-se de la seva situació, dels diferents mètodes de resolució, etc. I més tard, si es veuen amb cor, decideixen venir a la comissaria a denunciar. Però realment no és gens pràctic que la família denunciï al maltractador, perquè fins que la víctima no estigui preparada per fer-ho, només veurà que la seva família no la recolza ni la vol ajudar, i per tant acabarà allunyant-se d'ella, cosa que no es bo per solucionar aquestes situacions de violència o de maltractament.

Quin és el procediment que segueix en cas de violència infantil?

Normalment, els pares dels nens que pateixen maltractaments porten als seus fills a l'hospital per curar-los les ferides (que possiblement un d'ells li hagi fet), en aquell moment, els metges, depenent de les ferides poden sospitar de que aquelles ferides o aquells cops sigui per violència domèstica. En aquest cas envien un informe mèdic al jutge i el jutge passa el cas als mossos, que són els que comencen a investigar la situació de violència i per tant, mantenen una

conversa amb els pares, i després una conversa amb el menor, però com que és menor hi ha d'haver un tutor legal amb ell quan li prenen declaració. Aquest tutor doncs podria ser qualsevol familiar del menor, que pogués demostrar i confirmar que el menor no està mentint.

A més a més, en cas que els menors detectin que un menor pateix maltractaments i a més està desprotegit s'avisarà a la DGAIA (Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència), que és la que protegirà al menor i la que valorarà la seva situació. De manera que si cal, s'emportaran al menor a un centre d'acollida, i mentrestant faran una valoració de la seva família per decidir a qui li donaran la tutela del menor perquè aquest no torni a estar en una situació de perill.

I per acabar Gemma, quin tipus de maltractament és el més freqüent?

El més freqüent, és la violència de gènere, i dins d'aquesta, encara que hi hagi gent que pensa que no, és el maltractament psicològic: amenaces, insults, injúries, menyspreus, etc. Que la millor manera d'intentar solucionar-ho és anar a un psicòleg i que aquest li faci un informe per utilitzar-ho com a prova per demostrar la situació de violència.

A més a més, en els darrers anys també s'han fet molt comunes les denúncies d'homes maltractats per dones, sobretot a nivell psicològic. De fet, probablement hi hagin molts més casos dels que coneixem, perquè normalment els homes tenen més vergonya a l'hora de denunciar per culpa dels rols establerts al llarg de la història per la societat (homes=força // dones=feblesa).

ENTREVISTA A UNA EDUCADORA SOCIAL

Quin objectiu es el més rellevant pels assistents socials de cada poble?

El nostre objectiu aquí és que la dona pugui expressar el que sent davant la seva situació en concret, etc. I també donar-los molta informació, perquè moltes vegades, el problema és que no tenen informació i s'autoaïllen perquè la informació que els hi dona el maltractador ja se la creuen i més si tenen fills en comú.

Perquè és tan difícil que les víctimes acabin amb la relació o el vincle que tenen amb el maltractador?

Perquè pensa que els maltractadors no comencen a maltractar des de que comencen una relació amb una altra persona, entens? És a dir, una parella comença una relació, i si un dels dos és maltractador, els maltractaments començaran, possiblement, al llarg dels anys. Primer es començarà amb maltractaments psicològics, que son tan difícils de percebre que probablement la víctima ni se n'adoni i, pot ser, després comencin els maltractaments físics, saps? Però que ni tot comença en el mateix moment, ni tot comença en el moment que es comença la relació. Llavors clar, és difícil trencar aquesta relació perquè la víctima creu que el maltractador canviarà, i que clar, també han viscut moltes coses bones, llavors la víctima tendeix a posar al maltractador en un pedestal (perquè al principi de la relació es porta pràcticament com un príncep) per totes les coses bones que han viscut, i amb l'esperança de que aquests petits punts de violència (verbal o física) els podran corregir entre els dos.

Clar, a més a més, hi ha moltes víctimes que quan trenquen la relació amb el maltractador encara han estat pitjor, moltes vegades per la pressió psicològica a la que sotmet a les víctimes, com per exemple: "sense mi no podràs fer res", "et mataré", "no trobaràs a ningú perquè només ets meva", "ets una merda, tenies sort d'estar amb mi, perquè la resta no et volen", etc.

Totes les dones que venen a visitar-te, són plenament conscients de que pateixen maltractaments?

No, no, que va, no totes les dones que venen aquí estan separades, o volen separar-se. N'hi ha moltes que venen però continuen la relació amb ells, i llavors nosaltres les anem aconsellant: "a la mínima que et faci alguna cosa ves al metge", etc. Però clar, moltes dones quan venen aquí és quan ja ha esclatat tot, i clar, nosaltres no les hem pogut aconsellar. Clar, a més moltes de les dones que venen se senten culpables, perquè es com estar demanant consell a algú per acabar fotent-li la punyalada per l'esquena al seu marit o a la seva parella, saps? De fet algunes venen aquí, t'expliquen la seva situació, en plan, mira tinc conflictes amb el meu marit, que puc fer perquè ell canviï? Entens? Vull dir, que venen aquí i no són conscients de que són víctimes de maltractaments. Ho justifiquen, perquè mira, s'estaven discutint i com que el seu marit s'enfada molt ràpidament va llençar una cadira contra la paret. I elles pensen que això és perquè el seu marit és molt temperamental i s'enfada molt de pressa, però en canvi això és violència ambiental, no l'està tocant a ella però si que l'està intimidant, saps? Però elles s'ho prenen com una discussió com qualsevol altra.

Els maltractadors actuen tots d'una manera semblant?

Depèn. Si que hi ha el clàssic, és a dir, una persona autoritària, que ha de fer valer el seu poder, que possiblement després aquest maltractador, coma persona no valdrà res, perquè normalment els maltractadors tenen molt poca autoestima, i la manera d'augmentar aquesta baixa autoestima és reafirmar que tinc poder sobre tu, i això el fa "créixer" interiorment. Però es que en realitat ell ho passaria pitjor si la víctima el deixes que no al revés, perquè ell necessita a la víctima per fer-se més fort, en canvi la víctima no necessita algú que constantment la faci sentir malament, o la pegui, etc. Entens? Però realment és que és retroactiu, és un peix que es mossega la cua, perquè ella no té autoestima i ell li dona la seguretat que ella necessita, i ell no te autoestima i te a la víctima que necessita per sentir-se més poderós.

Què és el que realment alimenta el maltractament?

Doncs el masclisme, les ganes de poder d'un per sobre de l'altre, l'amor romàntic i ideal, els rols assignats a cada sexe, la imatge que es te de les dones, i sobre tot la cultura, la religió... El problema és que al final s'ha vist a la dona com a funció reproductiva i a l'home com a funció productiva, i aquesta manera de veure les coses a provocat que el sexe femení es posicionés en un nivell inferior al de l'home. Però realment qui més mal ha fet ha sigut la religió.

Com funcionen les cases d'acollida? Quan de temps és el màxim que et permeten estar-hi?

Doncs mira, hi ha dos tipus de cases d'acollida, les cases d'urgència que són d'una estancia màxima de 15 dies i les de llarga estada (servei d'aculliment residencial) on la estància màxima és d'un any i escaig, i es tramiten o des d'aquí, és a dir, el CIRDA (Centre d'Informació i Recursos per a la Dona) o des de serveis socials (des de l'ajuntament). La dona fa la sol·licitud per entrar a una casa d'acollida d'urgència, i allà hi pot estar com a màxim 15 dies, i després si cal passa a una casa d'acollida de llarga estada. Si l'assistenta social creu que la dona esta en perill, o hi pot haver un risc en cas de que no l'ajudin, ella mateixa pot decidir de portar-la a una casa d'acollida, però tot i així no fa cap moviment si la dona no vol. A més a més, en cas que la dona no ho vulgui, però tingui fills i l'assistenta cregui que els fills poden estar en risc, es truca a serveis socials i aquest avisen a la fiscalia. I després de les cases d'acollida de llarga estància, encara hi ha els pisos de suport, on hi ha una educadora social, i és per les dones que ja són més autònomes, i és com una adaptació que se li fa a la dona, per quan vagi a viure sola.

Quina és realment la feina d'una educadora social del CIRDA?

Realment, la nostra feina es posar tots els mitjans possibles perquè la dona se n'adoni per si mateixa del que està vivint. És a dir, no que jo li digui, deixa'l perquè no és bo per tu o perquè t'està fent mal, sinó que arribi el moment en

que ella vulgui deixar-lo, entens? Perquè si jo li dic a ella el que ha de fer, estic actuant com el maltractador, jo el que li donaré serà la informació necessària per ajudar-la a entendre la situació que esta vivint, perquè ella mateixa acabi amb aquesta relació, aquesta és la nostra feina.

Explica'm alguna experiència traumàtica que alguna de les dones amb les que hagi parlat, t'hagi explicat.

Doncs mira, va venir una dona, fa temps, i em va explicar que ella quan era petita el seu pare va abusar sexualment d'ella, durant tota la seva etapa menor, i un cop va ser major d'edat va fugir de casa però es va posar en temes de prostitució perquè no sabia d'on treure diners. Total que va enamorar-se d'un home, que al poc temps va començar a maltractar-la. Després va tenir un fill amb aquest, pensant que seria una bona solució per calmar la situació i els moments de violència, però la va continuar maltractant, així que el va deixar. Més tard es va ajuntar amb un altre home, amb el qual també va tenir un fill, però aquest també va resultar ser un maltractador, imagina't... De fet, jo creia que estava acostumada a tot, i podia aguantar amb qualsevol situació que qualsevol dona m'expliqués, però realment, amb aquesta dona vaig haver de parar l'entrevista a la meitat, i acabar-la un altre dia perquè em va generar molt mal estar...

Quin és el protocol que segueix l'assistent social en cas de presentar-se una dona a denunciar maltractament?

Doncs primerament es fa una entrevista de valoració del cas i si hi ha maltractament físic, la dona passa a fer-se un tractament psicològic, primer individual i després en grup.

Quines ajudes socials existeixen per a les víctimes de maltractament?

Existeix la RAI (Renda Activa d'Inserció), la renda mínima, 426€, i els requisits que necessita la víctima són; o que tingui una ordre d'allunyament o un informe del CIRD o dels serveis socials o que la policia valori el cas de violència masclista. Tot això en cas que la víctima no tingui ingressos.

ENTREVISTA A CONXITA

(tieta d'una dona que va denunciar i tot i així va ser assassinada pel seu marit)

Com vas assabentar-te de que l'Olga patia maltractaments?

Jo no me'n vaig assabentar mai, de fet, ningú de la família se'n va assabentar fins que no ens van dir que l'avien assassinat, però es que l'Olga tampoc va patir maltractament físic, pel que sabem. Ella va patir maltractaments psicològics sobretot. A més es que la seva germana s'olorava alguna cosa, perquè pel que es veu quan ella quedava amb les seves amigues sempre se'l trobava a ell per casualitat, quan sortia de festa també... Com si la vigilés saps? Però no, no vam imaginar-nos mai que patia maltractaments fins que vam assabentar-nos de que ja era morta... Ell era un home de: si no ets meva no seràs de ningú... (perquè l'Olga se n'havia d'anar a Las Vegas a treballar, i ell la va matar dies abans de que marxés)

Com veies (en quant a personalitat i a maneres de fer) al marit de l'Olga?

Doncs el veia molt bona persona, a més econòmicament ben posicionat, i amable i afectuós... És que no ens ho esperàvem ningú. D'ell? Ningú... A més a més és que dues setmanes abans la meva filla es va casar, i el van convidar a la boda. Ells dos ja no estaven junts, ja estaven separats, però tot i així, com que ell era amic de la família, doncs la meva filla el va convidar però és que fins i tot allà es va comportar genial, no hi va haver cap tipus de discussió, ni males mirades, ni res... I 15 dies després, apa... Ja era morta...

Com va acabar el judici d'en Mark?

Doncs mira, va ser tot molt ràpid, no és com aquí a Espanya que per tenir sentència et pots florir, i més amb aquests temes. Allà només va passar un mes. Al cap d'un mes ja teníem la sentència i ell ja estava a la presó.

I creus que és justa la sentència d'en Mark?

Si, si, i tant que és justa, al final va caure-li cadena perpètua, per haver estat un assassinat amb premeditació, tot i així té dret a que als 15 anys hi hagi una revisió de sentència, però em sembla justa, és clar que si.

Quina va ser la teva reacció al saber-ho?

La primera reacció va ser d'incredulitat, és que no imaginàvem que en Mark l'hagués pogut matar, així perquè sí. Però després va venir el dol, el dol a la pèrdua per una cosa tan injusta com aquesta i finalment la frustració, la impotència per no haver pogut posar fre a aquella situació, per la ignorància no? Pel fet d'haver-li donat tanta confiança a un home que no se la va merèixer... Però bé, quan coneixes a algú no penses en que serà una persona dolenta, al contrari, el que vols és que sigui una bona persona, perquè vols el millor per la gent del teu voltant, que t'estima i a la que estimes... És com una vena d'ignorància que et poses als ulls, per intentar creure que tot anirà bé, perquè realment és el que vols per la gent que estimes no? Crec que és això.

Com et va arribar la notícia de que l'Olga havia estat assassinada?

Vaig assabentar-me per la germana de l'Olga que va trucar-me aquell mateix dia, però tot semblava molt confús, em va dir que anés a l'aeroport perquè a l'Olga li havia passat alguna cosa, que l'Olga no estava bé, però ningú ens imaginàvem que havia mort, fins que vam arribar a l'aeroport i ens ho van explicar. La germana de l'Olga és advocada, precisament, de família i quan els mossos van saber-ho, perquè es clar, la policia d'allà els va trucar, ells mateixos van trucar a la germana de l'Olga i li van explicar el que havia passat, i llavors els mossos juntament amb la germana de l'Olga van anar a casa dels meus cunyats (els pares de l'Olga) a explicar-los-ho.

Eres tan conscient com ara de que hi ha molta gent que pateix maltractament? O aquest succés t'ha fet canviar la visió de les coses?

Tan conscient com ara, no. A veure, ho escoltes a les notícies, ostres doncs mira, aquest any n'han mort 50 i escaig, o mira, aquest any n'han mort 40 i poques, però realment no ets plenament conscient de tot el que s'arriba a patir fins que no ho pateixes, saps el que et vull dir? Clar que era conscient de que moltes dones morien en mans dels seus marits en va, però ara en sóc més conscient, perquè ara se el que és patir una mort d'algú proper en mans d'un home i en va i puc posar-me a la pell de tots aquells familiars que perden a noies o dones per l'egoisme (potser) o la gelosia, dels seus marits.

Què aconsellaries a una persona que pateix maltractaments, n'ha patit o està començant a patir-ne?

Que deixi anar a aquesta persona, i que si ja esta dins del problema, que busqui psicòlegs o associacions on puguin ajudar-la psicològicament i moralment a tirar endavant. Que busqui informació, i que si pot, que fins i tot parli amb altres persones que també estan en la seva mateixa situació o hi han estat. I que realment ho expliqui, que no s'avergonyeixi del que li passa, perquè tot i que no és normal el que li passa és totalment normal el fet de justificar les coses que no ens agraden, i sobretot si les fa algú que estinem de debò.

Discurs que va fer el passat Dia Internacional Contra la Violència de Gènere
(25.10.2014)

Primer de tot agrair a les dones de la
taula d'igualtat i com a tota la gent que
s'implica, la seva tasque, la seva dedicació
i especialment donar-les les gràcies pel recordatori
a l'Olga en el 5ª aniversari de la seva partida.
Per això...

En el teu cas, Olga, no va ser el silenci
consentit, sino l'ignorància dels fets.

Et va tallar les ales perquè no vollessis sola.

Ja fa cinc anys que ens vas deixar i dia a dia
et portem viva en el nostre cor.

"La teva alegria, el teu somriure..."

Hi ha persones com tu que amb pocs
anys en tenen prou per deixar un record
inoblidable.

Un estel fugas no es valora pel temps
en què el veiem sino per la intensitat
de la llum que ens dona.

Entre el sol i els núvols vols lliure...
contenta d'haver donat tant d'amor
als que t'hem conegut.

Per tot, només podem dir gràcies pel
anys viscuts amb la teva companya.

Mai t'oblidarem...

T'estimem Olga.

Annex de notícies

El Periódico

AGENCIAS / Girona

Martes, 1 de julio del 2014 - 18.46 h

Condenado a 13 años de cárcel por violar a su hija y dejarla embarazada cuatro veces

Abusó desde pequeña y durante 15 años de la víctima, que tuvo una niña

La **Audiencia de Girona** ha condenado a 13 años y medio de prisión a **Manuel Muñoz Fúnez**, el **padre** que **violó repetidamente** a su hija y la dejó **embarazada cuatro veces**, obligándole a abortar en tres ocasiones. Según la sentencia, los abusos empezaron en 1978, cuando la niña tenía seis años, y duraron hasta 1994, cuando la víctima, que tuvo a los 18 años una hija con un 80% de discapacidad, huyó a Alemania con su madre y se instaló allí. Tardó 14 años en denunciar los abusos, casi al límite de 15 que fija la prescripción.

La sentencia define al condenado como un hombre con un carácter «**agresivo** y autoritario, que utilizaba con frecuencia la fuerza física contra su mujer e hijos» y que acaba venciendo las reticencias de la niña por el «clima de temor hacia él» que había creado dentro de la familia, porque los había llegado a amenazar con cuchillos o incluso una escopeta de caza.

Las violaciones fueron constantes a lo largo de los años. A los 15 años la niña se quedó embarazada por primera vez y el padre le obligó a abortar en una clínica de Barcelona. Vendría otro aborto y un nuevo embarazo que la joven, ya con 18 años, decidió seguir adelante «a pesar de las amenazas con matarla»

por parte del violador. En 1990 tuvo una niña, que nació con una minusvalía psíquica del 80%.

«El acusado la continuó obligando a mantener relaciones sexuales, con 19 años se volvió a quedar embarazada y volvió a abortar», recoge la sentencia. Las violaciones solo acabaron cuando la víctima, acompañada de su madre, huyó el país y se fue a vivir en Alemania, donde vivía otro hermano.

El tribunal de la sección tercera de la Audiencia de Girona ha dado plena credibilidad a la versión de la víctima y concluye que no es extraño que tardara 14 años a denunciar su padre. «Es lógico y comprensible que quien ha sido víctima de una situación tan terrible desde su infancia intentara primero continuar con su vida y olvidar el pasado», recoge la sentencia. Además, hay pruebas que corroboran su versión, como el ADN.

La sentencia también establece que debe de indemnizar a la víctima con 90.000 euros por los «incalculables sufrimientos» a los cuales la sometió.

El Periódico

EFE / GIRONA

Dimarts, 18 de novembre del 2014 - 17.19 h

VIOLÈNCIA MASCLISTA

El jutge va denegar una ordre d'allunyament a la dona assassinada a Sant Pere Pescador

La víctima havia denunciat el presumpte assassí per maltractaments davant un jutjat de Figueres

El Jutjat d'Instrucció número 7 de Figueres va denegar el febrer passat una **ordre d'allunyament** sol·licitada per la dona que ahir va ser assassinada a Sant Pere Pescador presumptament per la seva parella, segons ha confirmat el **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC)**.

La víctima, com ahir a la nit va confirmar el seu germà, havia denunciat el presumpte assassí per **maltractaments** i va anar a aquest jutjat de Figueres encarregat de temes de **violència contra la dona**.

Després de prendre'ls declaració a tots dos, la dona va sol·licitar una ordre d'allunyament contra el seu marit que li va ser denegada perquè el jutge va considerar que no es reunien "els requisits necessaris que estableix la llei per concedir-la", segons informa el TSJC.

CAUSA ARXIVADA

Les diligències, per tant, es van arxivar provisionalment per falta d'acreditació dels fets que, ahir, es van precipitar després que l'home que havia estat denunciat acabés amb la vida de la seva dona clavant-li dues ganivetades mentre el petit dels tres fills de la parella, d'1 any, era al domicili.

Els veïns de Sant Pere Pescador han condemnat avui davant l'ajuntament d'aquesta localitat el crim, i l'alcalde, Jordi Martí, ha manifestat la repulsa del consistori per aquest assassinat i ha desitjat que un succés d'aquest tipus no es repeteixi "enlloc mai més".

EL PAIS

Madrid

3 SEP 2014 - 19:27 CEST

VIOLENCIA DOMESTICA

El 20% de las mujeres asesinadas en 2012 y 2013 había denunciado las agresiones

(El traslado del féretro de Mónica Lorenzo, asesinada en Pontevedra)

Las denuncias no siempre evitan los crímenes. El 20% de las mujeres asesinadas por violencia de género en los dos últimos años —52 en 2012 y 54 en 2013— había alertado de los malos tratos y, en promedio, el 7% contaba con una orden de protección. En lo que va de 2014, en cambio, 11 de las 40 víctimas mortales habían acusado a sus agresores, es decir, el 27,5%. María del Carmen Marín, vecina de Berja (Almería) de 41 años, fue una de ellas. Había denunciado a su expareja ante la Guardia Civil el pasado 25 de junio. Obtuvo una orden de alejamiento, pero el agresor la incumplió y fue obligado a mantener arresto domiciliario hasta el 30 de julio. Tres días después, aún con la disposición de no acercarse, el hombre la buscó y la degolló.

"Hay un fallo evidente a la hora de evaluar los riesgos", asegura Yolanda Basteiro, presidenta de la Federación de Mujeres Progresistas (FMP).

"Estamos detectando que en los tribunales falta sensibilización y formación en violencia de género". Una postura que, según la activista, también se refleja en la disminución de las órdenes de protección, como el alejamiento o la prohibición de comunicarse con la víctima. En 2013 se tramitaron 32.831, la cifra más baja de los últimos cinco años. Son casi nueve mil menos que en 2008, cuando se incoaron 41.420 órdenes.

Las estadísticas también reflejan que a casi la mitad se le deniega la solicitud de protección. El año pasado, por ejemplo, se rechazaron 13.482 órdenes, el 41% de las tramitadas. Las organizaciones que luchan contra la violencia de género tienen una explicación: los discursos que señalan que las mujeres presentan denuncias falsas por venganza o por obtener la custodia de los hijos han ido calando en la sociedad. "Los jueces y fiscales están en el mundo, y esos mensajes hacen daño", opina Basteiro.

Las denuncias disminuyen

El número de denuncias por violencia de género ha disminuido: de un pico de 142.125 en 2008 se pasó 124.893 en 2013. Las asociaciones de mujeres creen, sin embargo, que un menor número de denuncias no equivale, por fuerza, a un menor número de agresiones. Mencionan dos factores: la crisis económica, que incide en que algunas opten por callar ante la falta de ingresos; y la desconfianza en el sistema judicial.

A Rosario (nombre protegido) le han denegado una orden de alejamiento en cuatro ocasiones. Ha denunciado siete veces a su expareja en solo tres meses, por agresiones físicas, intimidaciones y, la última, por una amenaza de muerte, pero el ministerio fiscal ha pedido el sobreseimiento, lamenta la FMP, que lleva el caso. La organización cuestiona que, este año, 8 de las 11 mujeres asesinadas que sí habían denunciado las agresiones no hayan contado con ninguna protección al momento de morir.

La medida más habitual es la del alejamiento, aunque los seguimientos no siempre funcionan. Para Marisa Soletto, directora de la Fundación Mujeres, el método más efectivo es la colocación de una pulsera con un dispositivo GPS,

pero hasta el 31 de mayo pasado solo se habían activado 685, una cifra baja para las organizaciones si se toma en cuenta la cantidad de trámites.

Pero los números no son suficientes, añade la activista, que considera "fundamental" pasar del análisis cuantitativo al cualitativo para brindar una mejor protección. Las organizaciones han pedido que se efectúe un estudio criminológico como ocurre, por ejemplo, con los accidentes de tráfico. "Es clave analizar los factores de cada asesinato para saber en qué ha fallado el sistema y dar una mejor respuesta", asegura Soletto, que cuestiona que el último informe del Observatorio Estatal de Violencia sobre la Mujer sea de 2012, con datos de 2011. "Todavía esperamos análisis más profundos y que se retome la actividad".

29 Oct 2014

Llamó al 911 para pedir una pizza y lograron descifrar su verdadero mensaje

Una mujer que estaba siendo golpeada por su marido realizó una particular llamada al sistema de emergencias, y logró la ayuda que necesitaba.

MIAMI, Estados Unidos.- Un operador del 911 recibió un particular llamado, pero lejos de descartarla le prestó especial atención y logró ayudar a frenar una situación de violencia doméstica.

Según destaca el diario británico "[The Independent](#)", el diálogo registrado fue el siguiente:

- 911, ¿dónde es la emergencia?
- 123 Main Street.
- Ok, ¿qué ha ocurrido?
- Me gustaría pedir una pizza.
- Señora, ha llamado al 911.
- Sí, lo sé. ¿Me podría traer una grande, mitad pepperoni, mitad champiñones y pimientos?
- Ummm..., lo siento. ¿Usted sabe que ha llamado al 911?
- Sí. ¿Sabe cuánto va a demorar?

- Ok, señora. ¿Está todo bien allí? ¿Tiene una emergencia?
- Sí.
- ¿...y no puede hablar porque hay alguien en la habitación con usted?
- Exactamente. ¿Cuánto tiempo demorará?
- Tengo un oficial a una milla de su ubicación. ¿Hay armas en su casa?
- No.
- ¿Puede permanecer en el teléfono?
- No. Nos vemos luego. Gracias.

De acuerdo con el testimonio del operador, una vez que colgó el teléfono revisó el historial policial de la dirección de la mujer y descubrió que desde allí se habían reportado múltiples actos de violencia doméstica, por lo que no le quedó ninguna otra duda al respecto.

Una vez que los agentes llegaron se encontraron en el apartamento a una pareja. La mujer presentaba contusiones y el hombre se hallaba en estado de embriaguez. Ante esta situación, se procedió a la detención del agresor.

“Comprendí que ella había sido muy lista al emplear aquel truco. Definitivamente una de las llamadas más memorables que yo haya recibido”, declaró luego el operador.

[Investigan en Burgos el intento de suicidio de una menor sometida a 13 exorcismos](#)

Los padres están imputados por interpretar los ataques de ansiedad de la joven como «una posesión demoníaca»

[Fachada del convento de San Joaquín y Santa Ana, en Valladolid](#)

El Juzgado de Instrucción 2 de Burgos investiga desde el pasado 26 de agosto el **intento de suicidio de una joven burgalesa**, menor de edad cuando sucedieron los hechos y que acaba de alcanzar la mayoría de edad, que fue sometida a trece exorcismos , según recoge Ical y publica Diario de Burgos. La víctima declaró en la Comisaría de Burgos que en mayo de 2012 comenzó a sufrir «problemas de anorexia acompañados por problemas nerviosos de ansiedad», que sus padres interpretaron como «una posesión demoníaca».

Los progenitores de la víctima se encuentran imputados, después de que la joven declarase que su madre y **el grupo religioso de la «Milicia de Santa María»** la animaran a realizarse actos de flagelación como cortes en las

muñecas. De los hechos relatados en el atestado, la magistrada María Dolores Fresco señala que «presentan características que hacen presumir la posible existencia de delito de violencia de género, lesiones y maltrato familiar».

Tras varios intentos frustrados, el 24 de septiembre de 2013 la chica decidió acabar con su vida tirándose desde un tercer piso, pero sobrevivió, si bien sufrió lesiones muy graves en la columna vertebral, las muñecas y el tobillo derecho, lo cual le dejó inicialmente postrada en una silla de ruedas.

Después de mantener varias conversaciones y gestiones con un seminarista, una profesora de religión y un párroco de Burgos, sus padres habrían llegado a la conclusión de que estaba «poseída por el demonio», por lo cual, en abril de 2014, la trasladaron al **convento de San Joaquín y Santa Ana**, de Valladolid, para que el único exorcista de Castilla y León en ese momento le liberara del diablo. Según la denuncia, esta ceremonia se repitió hasta en 13 ocasiones diferentes.

Parte de la familia de la víctima denunció el 13 de agosto ante el **Servicio de Atención a la Familia (SAF)** de la Comisaría estos hechos, que podrían ser presuntamente constitutivos de delitos de lesiones graves, trato degradante, coacciones, inducción al suicidio y violencia física y psíquica habitual.

Un hombre mata a tiros a su mujer en Paterna y luego se suicida

La pareja estaba en trámites de separación. Las hijas se encontraban en la vivienda

Agentes de policía y vecinos a la puerta del edificio donde vivía la pareja, en la calle Enric Valor de Paterna. / TANIA CASTRO

Algunos policías corrían hacia la calle Enric Valor de Paterna (Valencia), a escasos metros de la comisaría de la localidad, cuando sonaron tres tiros de escopeta de caza. Eran las tres y media de la tarde del lunes. Un hombre, llamado Raúl, acababa de asestarle dos tiros a su esposa, Ana Aibar Moscoso, y luego se había suicidado. Ambos tenían 37 años y eran españoles.

Cuando los agentes llegaron al domicilio, las dos hijas de la víctima habían huido, cerrando la puerta a sus espaldas

Cuando los agentes llegaron al domicilio, sito en el primer piso, las dos hijas de la víctima —la menor, de seis años de edad, también lo era del asesino— habían huido, cerrando la puerta a sus espaldas. En el momento de los disparos, las menores se encontraban en el balcón del salón, por lo que, en principio, no presenciaron los hechos, ocurridos en un dormitorio del fondo de la casa, ni vieron los cadáveres. Tuvieron que llegar los bomberos para derribar la puerta. Los cuerpos fueron levantados a las 7 de la tarde.

El bar que está debajo de la vivienda, La Granadella, solía contar entre sus clientes a la víctima y a su marido, que se encontraban en trámites de separación: “Ella era muy buena chica, muy trabajadora, siempre que hemos tenido cualquier accidente nos ha ayudado. Siempre, siempre”, contaba Elena, la encargada, intentando sin éxito contener el llanto.

Pared con pared de su vivienda, la asesinada mantenía el negocio que había fundado junto a sus hermanas hacía algo menos de dos años, una empresa de ambulancias. Ella misma era enfermera titulada y solía curar las frecuentes heridas de los hosteleros de al lado. “Estaba siempre de cachondeo, era muy graciosa”, se lamentaba una camarera, muy afectada.

Ana Aibar Moscoso había ganado el Premio a la Mujer Emprendedora de la asociación de comerciantes Multipaterna

La alcaldesa de Paterna, la popular Elena Martínez, también incidió en el carácter emprendedor de la asesinada y en que “era una mujer muy trabajadora, como sus hermanas, con muchas ganas”. Ana Aibar Moscoso había ganado el Premio a la Mujer Emprendedora que concede la asociación de comerciantes local Multipaterna. La primera edil aclaró también que las niñas —la mayor tiene 14 años de edad— fueron entregadas a su abuela materna y que este martes sería día de luto en la localidad valenciana. A las 12 del mediodía se guardarán cinco minutos de silencio frente al Ayuntamiento, en señal de duelo y repulsa por este nuevo crimen machista, el quinto en lo que va de año en la Comunidad Valenciana.

No constaban denuncias por malos tratos. Personas que conocían al homicida de sacar al perro por el barrio —él tenía dos podencas para cazar— le describen como “un tipo normal”. En La Granadella dicen que “era el opuesto a ella”, que acababa de perder su empleo en una empresa de trabajo temporal y que había pasado el puente en Barcelona, de donde procedía. Que había intentado llevarse a su hija allí, a lo que la víctima se negó. Que el pasado lunes estaba “haciendo las maletas”.

Detenidas por simular ser víctimas de violencia machista para cobrar ayudas

Las arrestadas falsificaron documentación para lograr la Renta Activa de Inserción, la ayuda pública para las víctimas de maltrato que supone unos 400 euros mensuales.

Cuatro mujeres han sido detenidas por agentes de la Policía Nacional de Vélez-Málaga por falsificar presuntamente certificaciones como víctimas de violencia de género para cobrar ayudas, y han sido imputadas por los delitos de falsedad documental y estafa al Servicio Público de Empleo.

Dentro de la investigación, los agentes pudieron determinar que una mujer, de 31 años, acogiéndose a las ayudas extraordinarias para personas con gran dificultad para encontrar trabajo y en situación de necesidad económica, había tramitado un expediente de Renta Activa de Inserción por ser supuesta víctima de violencia de género.

Para ello, había presentado una serie de certificados del Centro de Servicios Sociales Comunitarios de la Concejalía de Acción Social y Familia del Ayuntamiento de Vélez-Málaga, según ha informado hoy en un comunicado la Policía. Las gestiones policiales practicadas permitieron descubrir que esta misma persona había tramitado expedientes iguales para otras tres mujeres a las cuales les cobraba una comisión por facilitarles la documentación, y de esta forma, obtuvieron la ayuda determinada por la actual legislación, que supone unos 400 euros mensuales.

Los agentes comprobaron que dichas certificaciones habían sido falsificadas en su totalidad y que los asistentes sociales encargados de estas personas, no

sólo no habían atendido a las mismas, sino que no habían expedido los imprescindibles certificados para la tramitación de los respectivos expedientes.

Las detenidas, cuatro mujeres de unos treinta años de edad, vecinas de Vélez-Málaga, habían logrado obtener las citadas ayudas durante varios años, consiguiendo en algunos casos hasta 10.000 euros por este procedimiento. Las detenidas, junto al atestado policial instruido, han pasado a disposición del Juzgado de Instrucción de la localidad y la Policía continúa con las investigaciones para el total esclarecimiento de los hechos y la posible implicación de otras personas.

L'acusat de matar la granollerina Olga Pleguezuelos a Londres s'enfronta a 30 anys de presó

El judici a Mark Campbell començarà el 10 de maig a Londres i durarà unes dues setmanes

24-04-2010 | 11:00

La víctima, Olga Pleguezuelos

Mark Campbell, l'home acusat d'haver mort l'executiva de Granollers Olga Pleguezuelos l'octubre passat a Londres s'enfronta a una pena de trenta anys de presó. Aquesta és la petició que fa la fiscalia per Campbell. El judici, que es farà amb jurat popular començarà el 10 de març.

L'home acusat de la mort d'Olga Pleguezuelos, la dona de 35 anys natural de Granollers que va ser assassinada l'octubre passat a Londres, s'enfronta a una pena de 30 anys de presó per un delictes d'assassinat amb l'agreujant de premeditació. És la petició de presó que fa la fiscalia per a Mark Campbell, parella de Pleguezuelos, tot i que estaven en procés de separació. El judici començarà el dilluns 10 de maig al tribunal d'Old Baily de la capital britànica. Un tribunal popular format per sis homes i sis dones determinarà la culpabilitat o no de Campbell en un judici que es preveu que s'allargui fins al 21 de maig. En funció del veredictes del jurat, el tribunal fixarà la pena de presó.

El cas continua sota secret de sumari, que no s'aixecarà fins unes hores abans de l'inici de la vista. Segons han explicat a EL 9 NOU fonts properes al cas, les proves policials tenen prou consistència per aplicar l'agreujant de premeditació. Si no s'hi aplica, no es podria qualificar els fets com a assassinat sinó com a homicidi. Això reduiria de forma substancial la pena que oscil·laria entre els 10 i els 15 anys de presó.

Els fets van passar el 19 d'octubre de l'any passat al pis on vivia la parella al barri de Harrow on the Hill, al nord-oest de Londres. Pleguezuelos va rebre diverses ferides d'arma blanca que li van provocar la mort. Campbell, que va ser qui va alertar la policia dels fets, va ser detingut poc després, tot i que va haver de ser ingressat durant quatre dies en un centre sanitari per les ferides que tenia a les mans.

Pleguezuelos, que treballava per a una multinacional de jocs recreatius, feia pocs dies que havia comunicat a Campbell, fins al setembre responsable del macroprojecte de casinos i hotels Gran Scala als Monegros, a l'Aragó, la seva voluntat de trencar la relació. Ho va fer des dels Estats Units, on estava preparant la seva nova tasca com a responsable de marqueting de l'empresa per a la qual treballava per l'Amèrica Llatina que l'obligava a traslladar-se a viure a Las Vegas. De fet, tornava a Londres per recollir les seves darreres pertinences i recollir el visat a l'ambaixada dels Estats Units. La parella feia mesos que tenia problemes. Amb tot, la família no té constància que hi hagués cap tràmit de separació judicial iniciat. La insistència de Campbell per evitar el trencament, però, va allargar el procés de separació. De fet, ell li hauria dit que no podia viure sense ella.

Wife murder man jailed for life

A businessman who stabbed his wife to death after she decided to leave him has been jailed for life.

Mark Campbell, 53, murdered Olga Pleguezuelos, 35, in their home in Harrow-on-the Hill, north-west London, the Old Bailey heard.

Ms Pleguezuelos, an executive for a slot machine manufacturer, was planning to live in Las Vegas.

Campbell tried to suffocate his wife before stabbing her to death. He was ordered to serve at least 14 years.

The head of an online gaming company, Campbell left his previous wife and children to be with Ms Pleguezuelos.

The Old Bailey heard that she wanted to end the relationship because of Campbell's controlling behaviour.

Emergency call

She died an hour after Campbell read a text message from another man on her phone whom she had met abroad.

Campbell then cut his own neck and wrists before dialling and telling the operator: "I am going to hell".

Aftab Jaffejee QC, prosecuting, said: "He simply refused to accept the rejection. It comes down to a sadly depressing theme - if I can't have you, nobody can."

Judge Anthony Morris told Campbell: "You were totally obsessed and you were extremely controlling and possessive.

"She loved you and always put your interest and welfare first."

Campbell had admitted manslaughter on the grounds of provocation and lack of intent but was found guilty of murder after only three hours last October.

An impact statement from Ms Pleguezuelos's mother Maria said: "Our life no longer has meaning without her."